

دروس في العقيدة - سنهالي

විශ්වක ප්‍රතිපදාව

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ ٠٦ فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ ٠٦ ص.ب: ١٨٢

122

دروس في العقيدة

ترجمه للغة السنهالية :

شعبة توعية الجاليات في الزلفي

الطبعة الأولى : ١٤٢٥/٢ هـ.

ح) شعبة توعية الجاليات بالزلفي، ١٤٢٥ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

شعبة توعية الجاليات بالزلفي

دروس في العقيدة - الزلفي ، ١٤٢٥ هـ

١٣٢ ص؛ ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٦-٥٩-٨٦٤-٩٩٦٠

(النص باللغة السنهالية)

١-العقيدة الإسلامية

أ. العنوان

١٤٢٥/٧٢٧

ديوي ٢٤٠

رقم الإيداع : ١٤٢٥/٧٢٧

ردمك : ٦-٥٩-٨٦٤-٩٩٦٠

الصف والإخراج: شعبة توعية الجاليات في الزلفي

دروس في العقيدة

විශ්වාස ප්‍රතිපදාව

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තමාගේ ස්වාමියා (අල්ලාහ්) විසින් පහළ කළ සියලු දේ දුතයා (රසූල්) විශ්වාස කළේය. එසේම විශ්වාස වන්නයින්ද විශ්වාස කළහ. (මේ) සෑම දෙනා මෙක් (දුත)වරුන්, දේව ග්‍රන්ථ හා රසූල් (වක්තෘ)වරුන් විශ්වාස කළහ. අපි රසූල් වරුන් අතර වෙනස්කම් ඇති නොකරන්නෙමු. නවද, 'අපි ඇසුවෙමු. පිළිපැද්දෙමු. ස්වාමිනි, මඟෙන් අපි සමාව අයැදින්නෙමු. ඔබ වෙතද අපි යළි පැමිණෙන්නෙමු' යනුවෙන් මුහුණ පෑවෙමු.

(අල්කුර්ආන්-2:285)

1-තභිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව උමර් බින් කත්තාබ් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නියතව ක්‍රියාවන් සියල්ල සිතුවිල්ල මත සිදුවේ. නියතව සෑම මිනිසෙකුටම මුහම්මද්ගේ සිතුවිල්ල අනුව පල ලැබෙන්නේය. කවරෙකුගේ හිප්පරතය (හැර යාම) අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දුතයා වෙනුවෙන් සිදුවෙන්නේද එය අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දුතයා වෙනුවෙන්ම පවතී. කවරෙකුගේ හිප්පරතය මෙලොවේ භාග්‍යය ලබාගැනීම වෙනුවෙන් හෝ ස්ත්‍රී යෙකු විවාහකර ගැනීම වෙනුවෙන් සිදුවෙන්නේද, ඔහුගේ හිප්පරතය ඔහු හිප්පරත් කළ ඉලක්කය අනුව සිදුවේ.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

මෙම නඛිතමාගේ වදන සෑම ක්‍රියාවක් සඳහාම පදනමක් ලෙස පවතී. ක්‍රියාවක් අල්ලාහ්ගෙන් පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හෝ නිවැරදි බවට පත්වීම හෝ වැරදි සහගතව පවතීම හෝ සිතුවිල්ල අනුව බව මෙහි අවධාරණය කර ඇත. පුද්ගලයෙක් කුමක් කිරීමට සිතන්නේද, එකී ඵලයම ඔහු ලබයි. භාහිර වශයෙන් කුසල් සහගත බව පවතින ක්‍රියාවක්, එහි පිරිසිදු වේතනාවක් නොමැති බැවින්, එය ඔහුට කිසියම් පලක් ලබා නොදෙන්නේය. මෙයට සාධක ලෙස පවතින අල්කුර්ආන් වැකි මෙසේය.

දැනගන්න, පිරිසිදු වත් පිළිවෙත් (සියලු ඇඳහිමයන්) අල්ලාහ්ටය.

(අල්කුර්ආන්-39:3)

අල්ලාහ් කෙරෙහි තම වැදුම් පිදුම් (යහපත් මගෙහි) විත්ත පාරිශුද්ධියෙන් කිරීම සඳහා ඔවුන්ට අණකරන ලදී.
(අල්කුර්ආන්-98:5)

තවද, (ම : නඛි) 'ඔබ (ස්වාමියාට) මීරික් (ආදේශ) කිරීමෙහි යෙදෙන්නේනම්, ඔබගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල විනාශ වේ. ඔබ අලාභ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙසට පත් වේ' යනුවෙන් ඔබටත් ඔබට පෙර සිටි අයටත් වහි (දේව පණි වුඩ) මගින් පවසන ලදී.

(අල්කුර්ආන්-39:65)

තඹ වදානෙහි අත්තර්ගත කරුණු

සෑම කරුණක්ම පවතින්නේ එකී භාහිර පැවැත්මෙන් තොර, එකී අරමුණ අනුව පමණි. එහෙයින්, මිනිසෙකුගේ භාහිරත්වය කෙරෙහි නොරැවටිය යුතුයි. සමහරවිට

මහුගේ හඳවනෙහි අපවාදයක්ද සිදුවන්නට හැක. නමුත්, යථාර්ථයෙන් මිනිසුන් කෙරෙහි හොඳ සිතුවිල්ලක් තබා ගත යුතුයි. චන්දනාමානයන්හි මිනිසුන් අතර උස් පහත් තත්ත්වය පවතින්නේ ඔවුන්ගේ චේතනාවන් අනුවය. දිවුරීම, භාරවීම, දික්කසාදවීම හා කොන්දේසි පණවීම, ගිවිසුම් කිරීම, පොරොන්දුවීම හා මෙවන් සෑම දෙයක් සඳහාම පවිත්‍ර චේතනාව අනිවාර්යවේ. අමතකවූ තැනැත්තා, බලකිරීමට ලක්වූ තැනැත්තා, මෝඩයා, පිස්සා හා දරුවා යනාදි අයට ආගමික නීතිරීතින් වලංගු නොවන්නේය.

කෙනෙකු කුමන දෙය කෙරෙහි අදහස් කරන්නේද, එය ඔහුට ලැබේ. එසේ නොමැතිව එයට අමතරව වෙනත් කිසියම් දෙයක් ඔහුට ලැබේද ? මෙය කල්පනා කළ යුතු දෙයකි. මිනිසුන්ගේ හඳවත්තල පවතින චේතනාවන් ගැන අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙකුට හෝ දැනගත නොහැක.

අන් අයට පෙන්වීම සඳහා හා ප්‍රසිද්ධිය තකා ක්‍රියාවක යෙදීම පිළිකුල් සහගත කරුණකි. මන්දයත්, මේ දෙකෙහිම අල්ලාහ් හැර අන් දෙය අරමුණු බවට පවතින්නේය. කුසල් ක්‍රියාවන් පිරිසිදු චේතනාවෙන් තොරව පරිපූරණත් වයට නොපත්වේ. කවරෙක් හෝ මෙලොව අරමුණක් ලෙස පදනම් කරගෙන පරලොව දෙවැනි තැනකට පත්කරන්නේ නම්, ඔහුට පරලොවෙහි කිසිවක් නොලැබේ. එසේම, කවරෙක් හෝ පරලොව අරමුණක් ලෙස පදනම් කරගෙන මෙලොව දෙවැනි තැනකට පත්කරන්නේ නම්, ඔහුට මෙලොව හා පරලොවෙහි යහපත් ප්‍රසාදයන් ලැබේ. කවරෙක් (අල්ලාහ් වෙනුවෙන් තොරව) මිනිසුන් වෙනුවෙන් ක්‍රියාවක යෙදෙන්නේද, ඔහු අල්ලාහ්ට ආදේශ කළේය.

අල්ලාහ්ගේ සුක්ෂ්ම ඥානය හා රහස්‍යයන් සියල්ල ඔහු දැන සිටින බව මෙම වදනෙහි අන්තර්ගතව පවතී. අල්ලාහ් මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි ලොවෙහි ප්‍රසිද්ධ නොකර සඟවන්නේය. මන්දයත්, අල්ලාහ් එම වැරදිකරුවන් ඔවුන්ගේ අපිරිසිදු වේතනාව හේතු කොටගෙන ඔවුන් අවනම්බුවට පත් නොකරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් කොපමණ කුසල් ක්‍රියාවන් ඉටුකර ඇති බව සලකනු නොලබන නමුත්, ඔහු කුමණ වේතනාවෙන් ඒවා ඉටුකර ඇත්තේද යැයි සලකනු ලබන්නේය. එනම්, එය සලකනු ලබන්නේ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා නඛිතායක තුමාව අනුගමනය කිරීමෙන් පමණකි. ස්වල්ප ක්‍රියාවන් හෝ වේවා ඒවා පිරිසිදු වේතනාවෙන් පවතින්නේ නම්, එය ප්‍රමාණිකවේ.

මේ පිළිබඳව නඛිතායක තුමාගේ වදන්වල සඳහන්වේ. කෙතෙක් ක්‍රියාවක් ඉටු කිරීමට පෙර එකී වේතනාව තහවුරු කරගත යුතුයි. අනිවාර්ය ක්‍රියාවක් හෝ කාලීන ක්‍රියාවක් හෝ වේවා ඒවා වේතනාවෙන් තොරව පිළිගනු නොලැබේ. කුමණ ක්‍රියාවක් වෙනුවෙන් වේතනාව මුබයෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතු බව තබා වදන්වල සාධක පවතින්නේද ඒවා හැර අන් කිසියම් ක්‍රියාවක් වෙනුවෙන් හෝ වේතනාව මුබයෙන් ප්‍රකාශ නොකළ යුතුයි.

ඉස්ලාම් හා ඊමානය

2-ඉබ්නු අබිබාස් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අබ්දුල් මෙකස්ගේ දූත පිරිසක් නබිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවට පැමිණ අවස්ථාවේ එතුමා මෙම (සමාජය හෝ) මෙම දූත පිරිස කවරෙක් දැයි විමසීය. එයට ඔවුහු අපි රබීආ ගෝත්‍රයට අයත් පිරිස් බව කීහ. එකළ නබිතුමා ‘දූත පිරිස කිසිදු නින්දාවෙන් හා කණගාටුවෙන් තොරව සාදරයෙන් පිළිගන්නෙමු’ යනුවෙන් පැවැසීය.

ඔවුහු ‘අල්ලාහ්ගේ දූතවරයාණෙනි, ගුද්ධවූ මාසය හැර වෙනත් මාසවල ඔබතුමා වෙත පැමිණීමට අපිට නොහැක. මන්දයත්, අප හා ඔබතුමා අතර මූලර් ගෝත්‍රයට අයත් අවිශ්වාස වන්නයින් (බාධකයින් ලෙස) සිටිති. එහෙයින්, සැක රහිත පැහැදිලි නිසැක කරුණු කීපයක් කෙරෙහි අපට අණ කරන්න. අපි ඒවා අපට පසු පිවත්වන්නන්ට දැනුම් දෙන්නෙමු. එමගින් අපි ස්වර්ගයට පිවිසෙන්නෙමු’ යනුවෙන් පවසා සමහර පානයන් ගැනද විමසූහ.

පසුව නබිනායක තුමා ඔවුන්ට කරුණු සතරක් අණ කළේය. තවත් කරුණු සතරක් අවවාද කළේය.

අල්ලාහ් පමණක් විශ්වාස කළයුතු බව අණකර, අල්ලාහ් පමණක් විශ්වාස කිරීම යනු කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසීය. එයට ඔවුහු ‘ඒ පිළිබඳ ඉමහත් ඥානවන්තයින් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතවරයාය’ යනුවෙන් කීහ. එකළ නබිනායක තුමා ‘වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු එකම ස්වාමියා අල්ලාහ් බවත්, නබිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ

දුකයා බවත් සාකම් දැරීම, සලාතය (නැමදුම) ඉටු කිරීම, සකාතය (දුගී බද්ද) ගෙවීම, රමලාන් මාසයේ උපවාස ශීල යෙහි යෙදීම හා සුඛ පිටියෙන් ලැබෙන දෙයින් පහෙන් එක කොටසක් ගෙවීම යනුවෙන් පැවැසීය.

පසුව (මත්පැන් සඳහා භාවිතාකළ) මැටි පෝච්චි, ලබු කැට, ලී පිප්පාව හා තාරවලින් ආලේප කරනලද භාජන යනාදී සතරක් භාවිතා කිරීම තහනම් කළේය. මේවා බෙලා උනන්දුවෙන් පිළිපදින්න. මෙහි නොපැමිණ සිටිත් තත්වද මේ ගැන දැනුම් දෙන්න යැයිද එතුමා පැවැසීය.
(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කුසල් ක්‍රියාවන් විශ්වාසයට අදාළ කරුණකි. පොදුවෙන් එක් කරුණක් ප්‍රකාශ කරන ආගමික විද්වතෙක් පසුව එය පැහැදිලි කිරීම සතුව දායකවේ. ප්‍රථමයෙන් මූලික දැනුම පිළිබඳවද පසුව වැදගත් ප්‍රශ්න පිළිබඳවද පැහැදිලි කළ යුතුය. එයද මවුත් වටහාගත හැකි ආකාරයට කෙටියෙන් පැවසිය යුතුය.

මෙම තඹවදන කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන්නා එහි කරුණු පහක් අණකර ඇති බව දැන ගනී. (නමුත්, තඹ නායක තුමා කරුණු සතරක් ගැන පමණක් අණකර ඇත්තේය) එනමුත්, සුඛ පිටියෙන් ලැබෙන දෙයින් පහෙන් එකක් ගෙවීමද ධනයට අදාළ වගකීමක් වන බැවින් එය සකාතයෙහි අන්තර්ගතවේ. මේ අනුව අණකර ඇති කරුණු සතරක් ලෙස පවතී.

තහනම් කරනලද කරුණු සතරක තහනම පසුව ඉවත් කරනලද බව සමහර තනිවදත් පිළිබඳ ප්‍රවීණයන් පවසති. මන්දයත්, මෙවන් භාජනවල මත්පැන් හැර වෙනත් දේද පානය කිරීමට හැකිවන බව පැහැදිලි නම් වදන්වල සඳහන්වේ. එසේම, කෙනෙක් තමා වටහාගත් දැනුම් දොනය රැක ගැනීම, අන් අය හමුවට එය ප්‍රචාරය කිරීම, මිනිසුන් අතර එය ව්‍යාප්ත කිරීම හා පියවරෙන් පියවරට අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම යනාදිය කෙරෙහි උනන්දුකර ඇත. එම වකවානුවේ හප් කර්තව්‍යය අනිවාර්ය නොවූ බැවින් මෙම තනිවදතෙහි හප් කර්තව්‍යය ගැන සඳහන් නොවූ බව සමහර විද්වතුන් පවසති.

දූත පිරිසක් පැමිණවිට මවුන්ගෙන් මවුන් ගැනද, මවුන්ගේ නම් හා ගෝත්‍රය පිළිබඳවද විමසිය යුතුය. මෙය සුන් තත් හෙවත් තනිතුමාගේ මගකි. එසේම, මවුන්ගේ හඳවත් තුල මවුන් පිටස්තර අය යන මතය ඉවත් කොට ආදරය ඇති කිරීම සඳහා මවුන් සාදරයෙන් පිළිගනිමින් මවුන්ට ආගන්තුක සංග්‍රහය කළ යුතුය.

මෙහි ඉස්ලාමිහි අනිවාර්ය කරුණු මගින් ඊමානයට අර්ථ විවරණය කර ඇත. කිසිදු තැනක ඉස්ලාම් යනුවෙන් හෝ ඊමාන් යනුවෙන් තනිව සඳහන් වූයේනම්, එයින් එකක් අනෙකට අර්ථ විවරණයක් ලෙස පවතී. එනමුත්, ඉස්ලාම් හා ඊමාන් එකම තැනක සඳහන් වූයේනම්, දෙකටම වෙන වෙනම අර්ථ විවරණය කළ යුතුය.

3-බර්රාඋ බින් ආසිබි (රලි) තුමා තනි වදනක් මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අපි නීතිරායක මුහම්මද් (සල්) තුමා හමුවෙහි අසුන් ගෙන සිටිමු. එකළ එතුමා ‘ඉස්ලාම්හි ඉතා විශේෂ කරුණු කුමක්ද?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට එතුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් ‘සලාතය’ යනුවෙන් කීහ. එයට නඟිතුමා ‘හොඳයි. නමුත් මම විමසුවේ එය නොවේ’ යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවහු ‘සකාතය’ යැයි කීහ. එයටද නඟිතුමා ‘හොඳයි. නමුත් මම විමසුවේ එය නොවේ’ යනුවෙන් පැවැසූවිට මවුහු ‘උපවාස ගීලය’ යැයි කීහ. හොඳයි. නමුදු, මා විමසුවේ එය නොවේ’ යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවහු ‘හප් කර්තව්‍යය’ යැයි කීහ. පසුව නඟිතුමා ‘හොඳයි. නමුත් මා විමසුවේ එය නොවේ’ යනුවෙන් පැවැසූ කළ මවුහු ‘පිහාද් කිරීම’ යනුවෙන් කීහ. එයට නඟිතුමා ‘හොඳයි. නමුත් මා විමසුවේ එය නොවේ’ යනුවෙන් පවසා ‘රමාන්හි (ඉස්ලාම්හි) ඉතා විශේෂ කරුණු, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ඔබ ආදරය කිරීම හා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ඔබ කෝපවීම වේ’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මූලාශ්‍රය : අහ්මද්, සහිභුල් ජාමිඋ)

නඹ් විදුගෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාම් ධර්මයේ කුසල් ක්‍රියාවල උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් යුත් සමහර කරුණු පවතී. ආදරය කිරීම, ප්‍රියවීම සහ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් කෝපවීම යනාදීන් අගාමාකූල කරුණුය. සැබැවින්ම, අල්ලාහ්ට කීකරුවන්නන් කෙරෙහි ආදරය කිරීම හා පෘෂ්ඨකරුවන් කෙරෙහි කෝපවීම මුස්ලිම් වරයෙකුට අනිවාර්යවේ. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් පවතින ප්‍රිය උසස් තත්ත්වයෙන් පවතින්නන් සමහර ලෝකික හේතූන් නිසාය. මෙය සමහරවිට එකින් එක සසඳා බැලීම අනුව පවතී.

පුද්ගලයෙක් අල්ලාහ්ට කිකරුවන ප්‍රමාණය අනුව ඔහු කෙරෙහි ආදරය කළ යුතු අතර, ඔහු අල්ලාහ්ට වෙනස්කම් (පාපයන්) කරන ප්‍රමාණය අනුව ඔහු කෙරෙහි කෝපවිය යුතුය. කෙනෙකුගෙන් සිදුවන කිකරුවීම් හා පාප කිරීම් අනුව ඔහු කෙරෙහි ආදරය කිරීමට හා කෝපවීමට හැකි වේ. මිනිසුන් කෙරෙහි පවතින ආදරය හා කෝපය ආගමානුකූල පදනම මත සිදුවීම අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

අපිද විශ්වාස කළෙමු යැයි (නඬි බෙට) මෙම ගැමියන් පවසන්නෝය. බෙලා විශ්වාස නොකළහ. නමුදු අපි කිකරුවුයෙමු (ඉස්ලාමය වෙළෙඳ ගන්නෙමු) යැයි (හැකි නම්) පවසන්න. (යනුවෙන් නඬි බෙට ඔවුන්ට) පවසන්න. මන්ද, බෙලාගේ සිත් සනත්තූල (සත්‍ය) විශ්වාසය නොපිවිසිය.
(අල්කුර්ආන්-49:14)

4-ස:ද් බිත් අබ්බි වක්කාස් (රළි) තුමා නඬිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා නඬිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා සමග සිටින කළු එතුමා එක් පිරිසකට තැගි බෙදා දුන්නේය. නමුත් ඔවුන් අතර සිටි එක් පුද්ගලයෙකුට පමණක් එතුමා (කිසිවක්) හෝ නොදුන්නේය. ඔහු මාගට ඉතා ආදරවන්ත කෙනෙකි. මා නඬිනායක තුමා අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, මෙම පුද්ගලයාට පමණක් කිසිවක් හෝ නොදුන්නේ ඇයි ? ඔහු විශ්වාසියෙකු බව මම අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි’ යනුවෙන් කීවෙමි’ එකළ නඬිනායක තුමා ‘ඔහු මුස්ලිමෙකු බව බෙලා නොදකින්නේද ?’ යනුවෙන් විමසීය.

එවිට මම මද වෙලාවක් නිශ්ශබ්දව සිටියෙමි. පසුව ඔහු පිළිබඳව මම අධිකව දැන සිටින බැවින් මාගේ ප්‍රශ්නය නැවත යොමු කොට මෙම පුද්ගලයාට පමණක් කිසිවක් හෝ නොදන්නේ ඇයි? ඔහු විශ්වාසියෙකු බව මා අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි' යැයි කිමි. එකළ තනිතමා 'ඔහු මුස්ලිම් මෙකු බව ඔබ නොදකින්නේද?' යනුවෙන් පැවැසිය.

පසුවද ඔහු පිළිබඳව මා අධිකව දැන සිටින බැවින් මාගේ ප්‍රශ්නය නැවත යොමු කළෙමි. එකළ එතුමා 'ඔහු මුස්ලිම් මෙකු බව ඔබ නොදකින්නේද?' යනුවෙන් විමසා 'අහෝ සිද්දි, මා කෙනෙකුට (තැනි බෙදා) දුන්නෙමි. නමුදු, ඔහුට වඩා මම කිසිවක් හෝ නොදුන් පුද්ගලයා මා වෙත ඉතා ප්‍රිය වන්නෙකු ලෙස සිටී. (එසේ ඔහුට මා නොදුන්නේ නම්, ඔහු සිය ආගම අතහැර දමා ඒ හේතුවෙන්) අල්ලාහ් ඔහුව තරකාදියෙහි මුණින් අතට තල්ලු කරයි දැයි බියට පත්වීමෙන් ඔහුට මම ලබා දුනිමි. යනුවෙන් පැවැසිය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

නියතව, ඊමානය ඉස්ලාමයට වඩා උසස් තත්ත්වයෙන් පවතින එකකි. සෑම මුස්ලිම් (විශ්වාසීන්)ම මුස්ලිම්ය. නමුදු සෑම මුස්ලිම්වරුන්ම මුස්ලිම් නොවන්නේය. මිනිසුන් ආගමික විද්වතෙකුගෙන් ඔහු අප්‍රිය නොකරන තෙක් තම තුළ පවතින සැකය ඉවත්කර ගැනීම සඳහා කිප වතාවත් තම ප්‍රශ්නය නැවත නැවත යොමු කිරීමට හා කථා බහක යෙදීමට හැක. මිනිසුන්ට ලොවෙහි දෙයක් තැනි හෝග ලබාදීම ඔවුන්ගේ ඊමානයේ තරාතිරම අනුව නොවන්නේය.

ධනය පිරිනමා මිනිසුන් අල්ලාත් කරා කැඳවීමටද එමගින් මවුන්ගේ හදවත ආකර්ශනය කිරීමටද හැක.

නඛිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා තම සමාජය කෙරෙහි කරුණාව හා උනන්දුව දක්වා ඇත. ආගමික විද්වතෙකු තම සමාජයන්ට සැක සහිත කරුණු පිළිබඳව විවරණයක් ලබාදී ඔහුගේ අරමුණ පැහැදිලි කළ යුතුය. එසේම, තම හදවතෙහි මතුවන සැක හා කනස්සල්ල ඉවත්කර ගැනීම සඳහා (පසුකැවිලි විමකින් තොරව) ඒ ගැන විද්වතෙකුට පැවැසිය යුතුය.

ඉස්ලාමය කිරා කැඳවීම

අල්ලාත් මෙසේ පවසන්නේය.

විශ්වාස වන්නයින්, ඔබලා ඉස්ලාම් ආගමතුළ සම්පූර්ණ යෙන්ම පිවිසෙන්න. නවද, ඔබලා සාතාන්ගේ පාද ලාඤ්ථන යන් අනුගමනය නොකරන්න. සැබැවින්ම, ඔහු ඔබලාට ප්‍රසිද්ධ සතුරකි.

(අල්කුර්ආන්-2:208)

5-නඛිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු හුරෙරා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකුගේ අතෙහි මුහම්මද්ගේ ප්‍රාණය පවතින්නේද, ඔහු කෙරෙහි දිවුරා කියමි. මෙම සමාජයෙහි කෙනෙකු ඔහු කිතු බැතිමතෙක් හෝ යුදෙව වරයෙකු හෝ වේවා මා ගැන ආරංචිවී මා ගෙන ආ දෙය (ආගම) විශ්වාස නොකර මරණයට පත්වන්නේනම්, ඔහු අපාය වැසියෙකු මෙන් සිටී.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

තඹතායක මුහම්මද (සල්) තුමාගේ එක දේවත්ව කැඳවීම ආගම් අනුගමනය කරන හා පොලොවෙහි වසන සැම දෙනාට පොදුය. එතුමා ගෙන ආ ආගම එයට පෙර පවතී ආගම් සියල්ල නිශ්ප්‍රභා කළේය. සාධක යොමු කිරීමට අති වාර්ය වන්නේ කැඳවීම පතුරුවන අවස්ථාවේදීය. දිවුරන මෙන් අණ නොකළත්, ඉදිරිපත් කරන කරුණ සනාථ කිරීම වෙනුවෙන් දිවුරීමට හැක.

එසේම, අල්ලාහ්ට අතක් ඇති බව ඔහුගේ මහානුභාව සම්පන්නට ඔබ්බ පරිදි සනාථ කොට ඇත. කවරෙකුට තඹතායක තුමාගේ කැඳවීම නොලැබුනේද, ඔහු පිළිබඳ තීරණය අල්ලාහ් සතුව පවතී. තඹතායක තුමා එවතු ලැබී මෙන් පසු මිනිසුන් පිළිපදින සැම ආගමක්ම අවලංගු සහ ගතවේ. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද, කවරෙකු හෝ ඉස්ලාම් නොවන වෙන ආගමක් පිළිපැදීමට අදහස් කළේනම්, එය ඔහුගෙන් කිසිසේත් පිළි ගනු නොලැබේ. තවද, ඔහු අවසාන දිනයෙහි අලාහකරුවන් අතර කෙනෙකු ලෙස සිටී.

(අල්කුර්ආන්-෧෧෫)

෧-තඹතායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසුන් වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාවේයා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙකු නොමැති බවත්, තඹතායක මුහම්මද (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාක්ෂි දරා, සලාතය

ඉටු කර හා සාකාන්තය ගෙවන තෙක් ඔවුන් සමග සුද්ධ කරන මෙන් මම අණකොට ඇත්තෙමි. ඔවුන් ඒවා ඉටු කළේනම්, ඉස්ලාමයේ වගකීම් හැර ඔවුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රාණයන් හා ධනයන් මාගෙන් රුක ගනිති. ඉස්ලාමයේ වගකීම් පිළිබඳව අල්ලාහ් වග බලා ගනී.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

තඹනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ අණකින් තොරව කිසිවක් නොකරන්නේය. එතුමා අල්ලාහ්ගේ පණිවිඩය මිනිසුන් අතර පතුරවන්නා හා ඔහුගේ නීතිරීතින් ඔවුනතර ඉටු කරන්නාය. කුසල් ක්‍රියාවන් සියල්ල ඊමානයට අදාළ කරුණුවන අතර, සලාතය ඉටු නොකරන්නා හා සකාතය ගෙවීම ඉවතලන්නා කාෆිර් හෙවත් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාය.

ඒක දේවත්වය කුසල් ක්‍රියාවන් අතර ප්‍රථම ක්‍රියාවෙකි. මුර්ජිසියා නැමැති පිරිස් කුසල් ක්‍රියාවන් ඊමානයෙන් සිට මෙන් කළ බැවින් මෙහි ඔවුන් හෙළා දැක ඇත. සලාතය ඉටු නොකරන්නා හා සකාතය ගැවීම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා සමග සුද්ධ කළ යුතුයි. මන්දයත්, සලාතය හා සකාතය අතර වෙනසක් නොපවතින්නේය. සකාතය ගෙවීම ප්‍රතික්ෂේප කළ අය සමග කලීෆා අබුබකර් (රලී) තුමා සුද්ධ කළේ මේ සාධක අනුවය.

මුස්ලිම් වරයා භාහිර වශයෙන් තම ප්‍රාණය හා ධනය රුක ගනී. නමුත් ඔහුගේ අභ්‍යන්තර කරුණු අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් පවතී. වේශධාරීන් භාහිර වශයෙන් ඉස්ලාමිහි

ක්‍රියාවල යෙදෙන බැවින් ඔවුන් හා සමග යුද්ධය නොකළ යුතු බවට මෙම වදන සාදක වේ. නමුදු ඔවුන්ගේ කරුණු පිළිබඳව අල්ලාහ් වගබලා ගනී. කවරෙක් හෝ (වන්දනා මාන බල මහිමයට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් පමණක් බව සාක්ෂි දරා) ඡායාදාව ප්‍රකාශ කළේනම්, නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පිළිබඳ විශ්වාසයද එහි අන්තර්ගත වේ.

7-අනස් (රලි) තුමා නබිනායක තුමාගේ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පුද්ගලයෙකු අමතා 'ඔබ ඉස්ලාම් ආගම වෙළා ගන්න' යනුවෙන් පැවැසූ කළ ඔහු 'මාහට එය අප්‍රිය බව පෙනෙන්නේය' යනුවෙන් කීය. එකළ නබිතුමා 'ඔබට අප්‍රිය බව පෙනුනද ඔබ ඉස්ලාමය වෙළා ගන්න' යනුවෙන් පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නබී වදානම් අන්තර්ගත කරුණු

කුසල් ක්‍රියාවල යෙදීම සඳහා මිනිසා තමාට බල කළ යුතුය. තම සිත්සතනට බල කිරීමක් බව පෙනුනත්, කුසල් ක්‍රියාවන් කිරීම සඳහා ඉක්මන්විය යුතුය. කෙනෙකුගේ මුල් අවධිය කොපමණ උණ්ඨාවයෙන් පැවැතී නමුත්, ඔහුගේ අවසන් අවධිය කොපමණ පරිපූරණත්වයෙන් පවතින්නේද යන්නෙහි පිළිබඳව සලකනු ලැබේ. කල්පනා කිරීමට හා සාධක සෙවීමට පෙර ඉස්ලාමය වෙළාගැනීම මිනිසාට අති වාර්යවේ. ඇතැම්විට අප්‍රිය හඳවනෙන් කරන කුසල් ක්‍රියා වන් පවා වලංගුවේ.

ඉස්ලාමික විශේෂත්වය

8-ඉබ්‍රාහිම ජමාහා අල් මහරි (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අමර් බින් අස් (රලි) තුමා මරණාසන්නයේ සිටින කළ අපි ඔහු වෙත ගියෙමු. එවිට ඔහු අධික වෙලාවක් අඩා වැළපී, තම මුහුණ බිත්තිය දෙසට හරවා ගෙන සිටියේය. එකළ ඔහුගේ පුත්‍රයා 'මාගේ ආදරණීය පියාණෙනි, තබි නායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙලෙස ඔබට සුභාසිංසනය නොකළේද? 'මා ආදරණීය පියාණෙනි, තබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙසේ ඔබට සුභාසිංසනය නොකළේද? යනු වෙන් කීය. වහාම ඔහු අප දෙසට මුහුණලා 'වන්දනාමාන බල මහිමයට සුදුසු දෙවියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බවත්, තබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ දුතයා බවත් සාක්ෂි දැරීම අපි රැස්කර ඇති කාර්යයන් අතර උතුම් කාර්යයකි.

සැලැවිත්ම මම අවස්ථාවක් තුනක් පසුකර ඇත්තෙමි. තබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා කෙරෙහි අධික වශයෙන් පිළිකුල් කළ තැනැත්තා මා හැර අන් කිසිවෙකු නොමැත. එතුමාව සාතනය කිරීම සඳහා මාහට අවස්ථාවක් ලැබී නම්, එතුමාව සාතනය කිරීමට වඩා කිසියම් දෙයක් හෝ මාහට ප්‍රිය බව නොපැවැතීය. එම ස්ථාවරයේ මා මරණයට පත්වූයේනම්, අපාය වාසීන් අතර කෙනෙක් බව මා සිටමි.

අල්ලාහ් මාගේ හදවතෙහි ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමේ වෙනතාව මතු කළ විගස මා තබිනායක තුමා වෙත ගොස්,

‘මා ඔබතුමාගෙන් ඔබෙඅත් ප්‍රකාශ කොට ඉල්ලාමය වෙළා ගැනීම සඳහා ඔබතුමාගේ අත දිගු කරන්න’ යනුවෙන් කීම්. නඛිතායක තුමා තමාගේ දකුණු අත දිගු කළ විගස මාගේ අත මා නවා ගත්තෙම්. එකළ නඛිතුමා ‘අහෝ අම්බර්, ඔබට සිදුවූයේ කුමක්ද ? යැයි විමසීය. එක් කොන්දේසියක් තිබෙන බව මා කී කළ එතුමා ‘කුමන කොන්දේසියද ?’ යැයි විමසීය. ‘මාගේ පාපයන් සැමට සමාව ලැබිය යුතුයි’ යනුවෙන් මා කීම්. එකළ නඛිතායක තුමා ‘ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් සියල්ල විනාශ කරන බවත් හිජ්රත් (භාර) යාම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් සියල්ල විනාශ කරන බවත්, හජ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම එයට පෙර සිදුවූ සැම පාපයන් විනාශ කරන බවත් ඔබ නොදන්නේද ? යැයි පැවැසීය.

නඛිතායක තුමාට වඩා මාහට ඉතා ප්‍රිය වන්නයා හා මාගේ ඇහට ශ්‍රෝෂ්ඨි වන්නයා කවරෙක් හෝ නොමැත. එතුමා කෙරෙහි පවතින ගෞරවය නිසා සම්පූර්ණ බැල්මෙන් එතුමාව බැලීමට මාහට නොහැකිවිය. එතුමා පිළිබඳව වර්ණනා කරන මෙන් මාහට අණ කළේනම්, එය මාහට නොහැකිවේ. මන්දයත්, මා එතුමාව මාගේ දැසින් පරිපූර්ණව නොබැලීම්. එම ස්ථාවරයේ මා මරණයට පත්වූයේනම්, මා ස්වර්ගවාසීන් අතර කෙනෙකු බව සිටියෙමි.

පසුව මාහට වගකීම් කීපයක් පැවැරිනි. ඒවා පිළිබඳ මාගේ තත්ත්වය කෙසේ පවතීද යන්නෙහි මම නොදනිමි. මම නැසී ගියේනම්, කවරෙක් හෝ අඥානා බස් කියන ස්ත්‍රීන් සහ ගින්න රැගෙන මා සමග නොපැමිණෙන්න. මාව භූමිදානය කළේනම්, මාගේ මිනිවල වැලිවලින් අතුරා

වහන්ස. පසුව, ඔටුවෙක් කපා එක් මාංශ බෙදෙන වෙලාව
තෙක් මගේ මිනිවළ වටකර සිටින්න. එමගින් මා තනි බව
නොහඟවා සතුටුවීමට හා මාගේ ස්වාමියාගේ දූත වරුන්ට
සපයන පිළිතුරු පිළිබඳව කල්පනා කිරීමට හැකිවේ.

(මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්හර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන්ට ප්‍රති
කාරයක් බව පවතී. කවරෙකු ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද,
එයට පෙර ඔහු කළ පාපයන් සඳහා ඔහුට දඩුවම් පනවනු
නොලැබේ. එසේම, හිජ්රත් (හැර) යාම හා හජ් කිරීම
ව්‍යය ඉටු කිරීම පාපයන් හා අකුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාර
යකි. නමුත් මෙහි ප්‍රශ්නයක් මතුවේ. එනම්, ඉස්ලාමය
වෙළා ගැනීම මහා හා කුඩා පාපයන් සියල්ලටම ප්‍රතිකාර
යක් වේ. නමුත්, හිජ්රත් යාම හා හජ් කිරීම ව්‍යය ඉටු
කිරීම පාපයන්ට ප්‍රතිකාරවීමෙහි විවිධ මතිමතාත්තර පවතී.
මන්දයත්, මහා පාපයන් කමා කිරීමට පිරිසිදු චේතනාවෙන්
පාපොච්චාරණය කිරීම කොන්දේසියකි. යහපත් ක්‍රියාවන්ද
පාපයන් කමා කරයි. කුසල් ක්‍රියාවන් කොපමණ උතුම්
භාවයෙන් පවතින්නේද, එපමණ පාපයන්ද කමා කරයි.

9-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට
ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ආගම් අතර අල්ලාහ්ට ඉමහත් ප්‍රිය ආගම පහසු සත්‍ය
(ඉස්ලාම්) ආගමකි. (අහ්මද්) ඉබ්නු හජ්ර් (රහ්) මෙම
තඹවදන හසන් (පවිත්‍ර) බව තම ෆත්හුල් බාරි ග්‍රන්ථයෙහි
සඳහන් කරයි.

නවී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නවීනායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ ආගම නවී ඉබ්රාහිම් (අලෙ) තුමාගේ ආගමට පක්ෂපාති සත්‍ය හා සරල ආගමක්වන අතර, එතුමා එවන ලද්දේද සරල කිරීම සඳහාය. මිනිසුන් මත පටවා ඇති බර ලිහිල් කිරීම සඳහාද, මවුන්ගේ විලංගු කඩා දැමීම සඳහාද, අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඟින පරිදි හා නිර්මාණයන්ට කරන ආදරයට සමාන නොවන පරිදි මහුට ආදරය කිරීම සඳහාද නවී නායක තුමා පැමිණිය.

ආගම් අතර ශ්‍රේෂ්ඨත්වයද පවතින්නේය. නවී ඉබ්රාහිම් (අලෙ) තුමාට ඉමහත් කිට්ටුම හිතවතා අප නවීනායක තුමාය. ආගමක සත්‍ය භාවය එකී බහුතරය අනුව නොපවතී. මිනිසුන් අතර පහසුවෙන් හැසිරීම හා සුභාසිංසනය කිරීම ප්‍රිය කළ යුතු අතර, ශ්‍රමය දීමෙන් හා පිළිකුල කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. නවීවදනක මෙසේ සඳහන්වේ.

‘පහසු කරන්න. ශ්‍රමය නොකරන්න. යහපත් කරුණු පවසන්න. පිළිකුල නොකරන්න’ යන නවීනායක තුමාගේ වදන මෙය පැහැදිලි කරයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

10-නවීනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, මෙම ආගම සරල ආගමකි. කවරෙක් මෙම ආගම (තමාට) ශ්‍රමයක් බවට පත් කරන්නේද, එය මහුව අභිබවා යයි. එබැවින්, යුක්ති සහගතව සිටින්න. හැකි තරම් (කුසල්) කරන්න. කුලිය ලැබෙන බවට සතුටු

වන්න. උදේ වරුවේද සවස් වරුවේද රාත්‍රියෙහි සුළු වෙලා වක්ද (අල්ලාහ්ගෙන්) උපකාර පතන්න.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඹ වදහෙහි අත්තර්ගත කරුණු

සතුවු භාවයෙන් සිටින අවස්ථාවල වන්දනාමානස ඉටු කිරීම මගින් ඒවාහි ස්ථිරව නිරතවීම සඳහා උදව් උපකාර පැතිය යුතුයි. කුසල් ක්‍රියාවන් ස්වල්ප වශයෙන් හෝ වෙවා අඛණ්ඩව ඉටුකිරීම කුසල් ක්‍රියාවන් අධික වශයෙන් වරින් වර ඉටු කිරීමට වඩා උතුම්ය. ඉස්ලාම් දහම සරලව පවතීම එකී විශේෂයකි. අණකර ඇති දේ ඉටු කිරීම හා වළක්වා ඇති දෙයින් වැළකීම මිනිසාගේ හැකියාව අනුව පවතී. ආගම ශ්‍රමයට පත් නොකළ යුතුයි බවද වටහාගත හැක.

ආගමෙහි සීමා ඉක්මවා නොයාමෙන් හා අතපසු කිරීමෙන් තොරව මධ්‍යස්ථව අනුගමනය කළ යුතුයි. මෙය යහ මගකි. පුද්ගලයෙකුට කිසියම් වන්දනාමානසක් පරිපූර්ණයෙන් ඉටු කිරීමට නොහැකි වන්නේනම්, හැකිතාක් එය ඉටු කිරීමට උනන්දුවීම මහුට අනිවාර්යවේ. වන්දනාමානසත් හා කුසල් ක්‍රියාවන් දහවල්හි ආරම්භ වෙලාවේ ඉටු කිරීම ශ්‍රේෂ්ඨයකි. මන්ද, ඒවා එම වෙලාවේ උනන්දුවෙන් ඉටු කිරීමට හා එය පිළිගැනීමට හැකි වේ.

රාත්‍රියෙහි ස්වල්ප වෙලාවක් හෝ සිටගෙන වන්දනාමාන කිරීම උතුම්ය. මන්ද යත්, අල්ලාහ්ගේ ආශීර්වාදයෙන් එය තම අරමුණ කරා යාමට උපකාරවේ. එසේම, අස්ර් හා මග් රිබ් සලාතය අතර කුර්ආනය පාරායනා කිරීම හා අල්ලාහ් සිහි කිරීම සතුවු දායක වේ. මුස්ලිම් වරයෙකු (ආගමෙහි)

මධ්‍යස්ථය අනුගමනය කර, තමාට හැකි දෙය ඉටු කර, තනිතායක තුමාගේ මග පිළිපදිමින් සිටින කල මහුට සුභා සිංසනය පවතී.

11-තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අබුසර්ද් අල්කුදරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ්ව ස්වාමියා ලෙසත්, ඉස්ලාමය පිවන මාර්ග (ආගම) ලෙසත්, තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට අල්ලාහ්ගේ වක්තාවරයා ලෙසත් පිළිගන්නේද, මහුට ස්වර්ගය අනිවාර්ය වේ.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් මෙම කරුණු තුන පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් විශ්වාස කර, එය සත්‍යභාවයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේද, මහුට අල්ලාහ් ස්වර්ගය අනිවාර්ය කරයි. මන්දයත්, මහු ඉස්ලාම්හි මූලික කරුණු තුනක් සත්‍ය කළේය. දහමෙහි මහත් අනිවාර්ය කරුණු ඉටු කළේය. ඒනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහිද, සත්‍ය ආගම කෙරෙහිද හා සත්‍ය වත්තයාවූ තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා කෙරෙහිද විශ්වාස කිරීමකි.

12-තනිතායක තුමාගේ අනුගාමික වූ ආයිද් බින් අමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මක්කාව ජයග්‍රහණය කළ දින තනිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පිරිවරමින් එතුමාගේ සභාඛාවරුන් (මිත්‍රයන්) සිටින කළ මා අබු සුෆ්යාන් (රලි) තුමා සමග පැමිණියෙමි. එකළ මවුහු 'මෙන්න අබු සුෆ්යාන් හා ආයිද් බින් අමර්

යන අය පැමිණ සිටිනි' යැයි මවුහු කීහ. වහාම නඟිතුවා 'එසේමයි. මවුන් අයියද් බිත් අමර් හා අබ්‍රහ්මායාත්ය. නමුදු, ඉස්ලාමය මවුන්ට වඩා උතුම්ය. ඉස්ලාමය (සැම දා) උසස් ස්ථානයකින් පවතින අතර, එය (කිසිදු දිනක හෝ) පහත් ස්ථානයකින් නොපවතී.

(මුලාශ්‍රය : බයිහකී)

තඹ වදහෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ලොවෙහි පවතින ආගම් හා දහම් අතර ඉමහත් උතුම් ධර්මය අල්ලාහ්ගේ සත්‍ය ආගමකි. මුස්ලිම් නොවන්නා කුමණ උසස් තරාතිරමක හෝ ගෞරවනීය තත්වයක හෝ කොපමණ ධනවත්ව හෝ සිටියත්, මුස්ලිම් වරයා මවුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයා බව සිතාගත යුතුයි. මන්ද, මේවා සියල්ලට වඩා ඉස්ලාමය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨවේ.

ගරු කිරීම, අගය කිරීම හා ආදරය කිරීම යනාදියන්හි මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන්නන් අතර සමානව නොහැසිරිය යුතුයි. මුස්ලිම්වරයා ඉස්ලාමය පිළිගෙන සිටින බැවින් මහුට විශේෂත්වයක් ලබා දිය යුතුයි.

සමහරුන් 'මුස්ලිම් වරයා මුස්ලිම් නොවන්නාට උරුමක් කාරයෙකු විය හැක. එනමුත්, මුස්ලිම් නොවන්නා මුස්ලිම් වරයාට උරුමක්කාරයෙක් විය නොහැක' යන්නෙහි නඟි නායක තුමාගේ මෙම වදන සාධකයක් වශයෙන් සනාථ කරන්නෝය. නමුත්, නිවැරදි මතයනම් මවුනතර කවරෙක් හෝ කවරෙකුට උරුමක්කාරයෙක් විය නොහැක.

13-නම් මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් තමා සවන් දුන් බව අබුසර්ද් අල්කදරී (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙලා ගෙන, ඒ අනුව සිය ජීවිතය ගත කරන්නේද, ඔහු පෙර කළ සැම කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහාම අල්ලාහ් ඔහුට කුලිය සටහන් කරයි. ඔහු පෙර කළ සැම අකුසල් ක්‍රියාවන්ම විනාශ කරනු ලබන්නේය. පසුව ඔහුගේ කුසල් හා අකුසල් වෙනුවෙන් ප්‍රතිකාර කිරීම සිදු වේ. එනම්, කුසලක් වෙනුවෙන් එවන් දහය සිට හත්සිය ගුණයක් දක්වා වූ කුසලට අදාල කුලියද, අකුසලක් වෙනුවෙන් එය අල්ලාහ් කමා නොකළේ නම්, එවන් අකුසලකට සමාන දඩුවමද ප්‍රතිපල වශයෙන් ලබාදෙනු ලැබේ.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා නසාර්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමිහි විශේෂ කරුණු හා අති විශේෂ කරුණු අන්තර්ගතව පවතී. මෙමගින් ඉස්ලාමිහි සමහර කරුණු තවත් සමහර කරුණුවලට වඩා විශේෂත්වයෙන් පවතින බව වටහා ගත හැක. මේ අනුව කෙතෙකුගේ ඉස්ලාමිහි ස්ථාවරය වැඩියෙන් හා අඩුවෙන් පවතී.

ඉස්ලාමය වෙලා ගැනීම එයට පෙර සිදුවූ පාපයන් විනාශ කරයි. එසේම තවබා හෙවත් පාපොච්චාරණය කිරීම පෙර කළ පාපයන් විනාශ කරයි. කෙතෙකු කරන කුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුගේ අකුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පවතී. නමුදු ඒවා අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා නම්නායක මුහම්මද් (සල්) තුමාව අනුගමනය කරමින් පවතීම කොන්දේසියෙකි.

අල්ලාහ් කුසලක් වෙනුවෙන් එවන් හත්සිය ගුණයක් දක්වා කුසලක්ද අකුසලක් වෙනුවෙන් එවන් අකුසලක් පමණක්ද ලබා දීමෙන් ඔහුගේ කරුණාව වටහාගත හැක. සමහරවිට අල්ලාහ් කෙනෙකුගේ අකුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුගේ කුසල් ක්‍රියාවන්ට ප්‍රතිකාරයක් වශයෙන් පත් නොකොට ඒවාට ඔහු සමාව ලබා දෙයි.

නමුත්, මහා පාපයන් වෙනුවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම අනිවාර්යවේ. මන්දයත් මේ බව සඳහන් කරන වෙනත් නබි වදන් මෙය සනාථ කරයි. අවිශ්වාසීන්ගේ කුසල් ක්‍රියාවන් පිළිගනු නොලැබීම කවුරුත් දන්නා කරුණක්වන අතර, මෙයට මෙම නබිවදනද සාධක වශයෙන් පවතී. පොදුවෙන් පවසනලද මෙම නබිවදන හා මෙවන් නබිවදන් ස්ත්‍රීන්ටද බල පවත්වේ. මන්ද යත්, මිනිසා යන වචනයෙහි ස්ත්‍රී හා පිරිමින් සෑම දෙනා අන්තර්ගත වේ.

14-ඉබ්නු මස්ෆාද් (රලී) තුමා නබිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දුතයාණෙනි, අඥාන කාලයෙහි අපි කළ දෙය වෙනුවෙන් දඩුවම් පණවනු ලැබේද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එකළ එතුමා ‘කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළාගෙන කුසල් ක්‍රියා වන්නේ යෙදෙන්නේද, අඥාන කාලයෙහි ඔහු කළ ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් දඩුවම් කරනු නොලැබේ. කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළාගෙන අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නේද, ඔහු පෙර හා පසු කළ පාපයන් සඳහාද දඩුවම් කරනු ලැබේ.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීම අඥාන කාලයෙහි කළ දේය කමා කරන බව පැහැදිලි කර ඇත. මෙවන් භාග්‍යයන් ලැබෙන්නේ කවරෙක් ඉස්ලාමය පිළිගෙන කුසල් ක්‍රියාවල යෙදෙමින් යුක්ති සහගතව කටයුතු කරන්නේද මඟටය. පාපයන් විනාශවීමට ඉස්ලාමය වෙළගැනීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය. නමුත්, ඒ වෙනුවට ඉස්ලාමය පිළිගෙන එය සත්‍ය කරමින් එකී කරුණු ස්ථිර භාවයෙන් ඉටු කළ යුතුය.

ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමෙන් පසුද තම ආත්මයට අපරාධ කරන අය වෙත අඥාන කාලයේ ක්‍රියාවන් ඉතිරිව පවතී. පාපයෙහි යෙදීම දුර්භාග්‍ය කරුණක් වන අතර, පාපයන්හි අඛණ්ඩව යෙදීම අනතුරු දායක කරුණකි.

15-හකීම බිත් හිසාම (රලි) තුමා නම් වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාස්ගේ දූත යාණෙනි, මා අඥාන කාලයේ පින් කිරීම, වහලුන් නිදහස් කිරීම හා පවුල් ඥාතීන් විසන්ධි නොකර එක්ව හැසිරීම යනාදි කාර්ය වන්දනාමත බව සිතමින් ඉටු කළෙමි. මෙවා වෙනුවෙන් මාහට කුලිය ලැබේද ?’ යැයි විමසුවෙමි. එකළ එතුමා ‘මබ (ඉස්ලාමයට) පෙර කළ කුසල් ක්‍රියාවන්ට අයත් ප්‍රතිඵල) සමගම මබ ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තේය’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නවී වදානෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පුද්ගලයෙකු ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේනම්, ඉස්ලාමයට පෙර ඔහු කළ කුසල් ක්‍රියාවන් සඳහා අල්ලාහ්ගේ කරුණා වක් වශයෙන් ඔහුට කුලිය සටහන් කරනු ලැබේ. නියත වශයෙන්ම, ඉස්ලාම් කුසල් ක්‍රියාවන් පරපුර්ණය කර, අකුසල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරයි. යහපත් ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවන් තහවුරු කිරීම හා අයහපත් ප්‍රකාශයන් හා ක්‍රියාවන් විනාශ කිරීම සඳහා ඉස්ලාම් දහම පැමිණියි. නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා 'මම එවකු ලැබ ඇත්තේ සත් ගුණ ධර්මයන් පරිපුර්ණ කිරීම සඳහාය' යනුවෙන් පැවසූ බව අබු හුරෙරා (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේය.

(මුලාශ්‍රය : බයිහකි)

16-නබිනායක මුහම්මද් (සල්) ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් කුමණ දෙය සමග ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද, එය ඔහුටම හිමිවේ.

(මුලාශ්‍රය : බයිහකි)

නවී වදානෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් තමගේ සතුව ඇති හිමිකම් වස්තු, ඉඩම් හා වෙනත් සම්පත් සමග ඉස්ලාමය වෙළා ගන්නේද, ඒවා ඔහුටම හිමිවේ. ඔහුට නොවන බව කරන තර්කය සනාථවන තෙක් ඔහුගේ තර්කය පිළිගත හැක. නියතව, අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීම සඳහාද, නිවැරදි ගිවිසුම් හා පොරොන්දු වලංගු කිරීම සඳහාද ඉස්ලාමය පැමිණියි.

17-සගර් බිත් අබිලා (රලි) තුමා නබි වදනක් මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

ඉස්ලාම් දහම පැමිණ අවස්ථාවේ බහු සුලයිම් ගෝත්‍රයේ පිරිසක් තම ඉඩම අනභාර ගියහ. මා එය අර ගත්තෙමි. පසුව ඔවුන් ඉස්ලාමය වෙළාගත් විගස එම ඉඩම පිළිබඳව මා සමග තර්ක කරමින් මෙම ප්‍රශ්නය නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා වෙත ඔවුන් යොමු කළහ. එතුමා එම ඉඩම ඔවුන්ටම ලබාදී 'කවරෙක් ඉස්ලාමය වෙළා ගත්තේද, ඔහු ගේ ඉඩමට හා සම්පතට ඔහුම හිමිකාරයාය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් ඉස්ලාම් දහම වෙළා ගත්තේ නම්, ඔවුන්ගේ (පැරණි) සම්පත් හා වස්තුවලට ඔවුන්ම හිමිකරුවන් ලෙස පත්කරනු ලැබේ. ඒවා ඔවුන්ගෙන් උදුරාගත නොසිතයි. ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමට පෙර කෙනෙකු කළ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ගිවිසුම් ඉස්ලාම් නීතිරීතියට පටහැනි නොවත්තේ නම්, එය වලංගුවේ. මිනිසුන්ගේ සම්පත්, චංචල දේපල හා නිවාස් යනාදීන් ඔවුන්ගේම බව තහවුරු කරනු ලැබේ. මක්නිසාද යත්, මුදල් හා චංචල දේපල යනාදීන් ඔවුන්ටම හිමිවේ.

ඉස්ලාම්හි අනිවාර්ය කරුණු

18-නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඉස්ලාම් නමැති ගොඩනැගිල්ල කුළුණු පහක් මත ගොඩ නගා ඇත. ඒවා වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසුම ස්වාර්මියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නැති බවත්, නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලේකු හා දූතයෙකු බවත් සාක්ෂි දැරීම, සලාතය ඉටු කිරීම, සකාත් හෙවත් දුගී බද්ද ගෙවීම, හඵ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම හා රමලාන් උපවාස ශීලයෙහි යෙදීම යනාදීන්ය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදහෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ක්‍රියාවන් උසස් හා පහත් තත්වයෙන් පවතී. ඒවා අතර වැදගත් හා ඉතා වැදගත් කරුණු කීපයක් ඇත්තේය. රුකුන් හෙවත් කුළුණු, ආර්ථ හෙවත් අනිවාර්ය කරුණු හා සුන්නත් හෙවත් කාලීන කරුණු යන කරුණු කීපයක්ද ඇත්තේය. ඉස්ලාම්හි කුළුණු පහකි. මීට අමතරව සමහරුන් වැඩිකර හා අඩුකර පවසති. කුසල් ක්‍රියාවන් ඊමාන්හි අන් තර්ගතවේ. නමුත් මුර්ජිසියා නමැති පිරිස් මෙම මතය පිළි නොගනිති. අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතවරයා කෙරෙහි සාක්ෂි දැරීමට පෙර ඒ ගැන කල්පනා කිරීම හෝ සාධක සෙවීම හෝ අනවශ්‍ය වේ.

කවරෙක් ඉස්ලාම්හි අනිවාර්ය කරුණු ඉටු කරන්නේද, ඔහු මුස්ලිම් වරයාය. ඔහු එය ප්‍රසිද්ධියෙන් ඉටු කළේනම්, ඔහු භාහිර වශයෙන් මුස්ලිම් වරයා බවට පත් වේ. ඔහු ඒවා විශ්වාස කර, ඉටු කළේනම්, ඔහු භාහිර හා අභ්‍යන්තර වශයෙන් මුස්ලිම් වරයා බවට පත් වේ.

සමහරවිට නීතිරාශික තුමා පැවැසූ වචනයෙන් තොරව එකී තේරුම සහගතව නිව්වදන් වාර්තා කර ඇත. මන්ද යත්, සමහරුන් හඵ් කර්තව්‍යය පෙරටද, උපවාස ශීලය පසුවටද සඳහන් කරති. නමුත්, (ඉස්ලාමිහි) ප්‍රථම කරුණු භෞදා භාවත් ඒක දේවත්ව සාකෂි දැරීමකි. මෙම සාකෂි දැරීමෙන් තොරව එයට පසු පවතින කරුණු ඉටු කළේනම් ඒවා අවලංගු වේ.

ඉස්ලාමිහි විෂ්තයන් හා කළකුණු

19-නීතිරාශික මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අබු හුරෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, මාර්ගවලට සළකුණු කීපයක් පවතින සේම ඉස්ලාම් දහමටද සළකුණු කීපයක් ඇත්තේය. ඒවා අතර, අල්ලාහ්ව විශ්වාස කිරීම, ඔහුට කිසියම් ආදේශයක් නොකිරීම, සලාතය ඉටු කිරීම, සකාතය ගෙවීම, රමලාන් උපවාසයේ යෙදීම, හඵ් කර්තව්‍යය ඉටු කිරීම, කුසල් ක්‍රියා වන්අණ කිරීම, අකුසල් ක්‍රියාවන් වැළකීම, නිවාස්තුල පිවි සෙන කළ නිවාසියන්ට සලාම් කීම හා එක් පිරිසක් පසු කර ගමන් කරන කළ ඔවුන්ට සලාම් කීම යනාදීන් අන් තර්ගත වේ.

කවරෙක් මේවායින් එකක් හෝ අතපසු කළේද, ඔහු ඉස්ලාමයේ කොටසක් අතපසු කළේය. කවරෙක් හෝ මේවා සියල්ල අතපසු කළේද, ඔහු ඉස්ලාමය මුළුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළේය.

(මුලාශ්‍රය : අස්සහිහා)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙහි ඉස්ලාමිහි සමහර ගුණාංගයන් වර්ණනාකර ඇත. ඉස්ලාමයට සමහර භාහිර සම්බන්ධ ඇත්තේය. එමගින් මුස්ලිම් වරයා කවරෙකු දැයි හඳින්වනු ලැබේ. මෙයට සලාතය, උපවාසය, සකාතය හා මෙවන් කරුණු උදාහරණවේ. මුස්ලිම් හා මුස්ලිම් නොවන්නා වෙන්කර පෙන්වන භාහිර සම්බන්ධ කිපයක්ද ඇත්තේය. ඉස්ලාමිහි පවතින උතුම්භාවය වෙනත් ආගම් අතර විශේෂත්වයෙන් පවතී. මෙය ඉස්ලාමටම අදාළ විශේෂත්වයක් හා ශ්‍රේෂ්ඨත්වයකි.

20-නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අපගේ සලාතය ඉටුකර, අපගේ (සලාතය ඉටු කළ යුතු කිබ්ලාව (දිශාව)ට මුහුණලා, අපි කැපු දෙය අනුභව කරන්නේද, සැබෑ මුස්ලිම්වරයා ඔහුමය. ඔහු අල්ලාහ් ගේ හා ඔහුගේ දූතවරයාගේ වගකීමෙන් සිටී. එහෙයින්, (ඔබලා) අල්ලාහ්ගේ වගකීම කඩ නොකරන්න.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නියත වශයෙන්ම, සලාතය අතපසු කරන්නා මුස්ලිම් නොවන්නේය. ඔහුට අල්ලාහ්ගේ හා ඔහුගේ දූතවරයාගේ වගකීමද නොමැත. සත්‍ය වශයෙන්ම, ඉස්ලාමිහි භාහිර සම්බන්ධ සලාතයකි. සලාතය හා කැපීම ඒකදේවත්වයෙහි සම්බන්ධ බැවින් ඒවා දෙක එකට පවසා ඇත. අල්ලාහ් මේ බව මෙසේ පවසන්නේය.

(ම : නඬි,) නියතව, මාගේ සලාතය, මාගේ වන්දනාමානස, මම ජීවත්වීම හා මා නැසීමේ ව්‍යවස්ථාපිත අධිපතියාවූ අල්ලාහ් වෙනුවෙන් යැයි මට පවසන්න.

(අල්කුර්ආන්-6:162)

මට ස්වාමියා වෙනුවෙන්ම වන්දනාමානස කරන්න, ඔහු වෙනුවෙන්ම කැපීම් කරන්න.

(අල්කුර්ආන්-108:2)

මුස්ටාෆා (ආදේශකරුව)ත් අධිකව යොමුවූ මර්කය අල්ලාහ් හැර අන් දෙයට හිස නැතීම හා අල්ලාහ් හැර අන් දෙයට කැපීම් කිරීමකි. එහෙයින්, සලාතය හා කැපීම් පිරිසිදු වෙනතාවෙන් අල්ලාහ්ට පමණක් යොමු කළ යුතු බව පවසන ඒකදේවත්වය පැමිණියි. මුස්ලිම්වරයා සලාතය ඉටු කරන්නාට අයත් අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් (සලාතය ඉටු නොකිරීම මගින්) ඉවත් නොවිය යුතුයි. කෙනෙකු මුස්ලිම් වරුන් සමඟ සලාතය ඉටු කළේ නම්, ඔහු අල්ලාහ්ගේ වගකීම හැර ඔහුගේ වගකීම රැක ගනී. මිනිසුන්ගේ තත්වය පිළිබඳව තීරණය කිරීමට ඔවුන්ගේ භාහිර ක්‍රියාවන් හැර වෙනත් මිම්මක් නොමැත.

21-අබ්දුල්ලාහ් ඔබ් අමරු (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් තඬිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් 'ඉස්ලාම්හි ගුණවත් කරුණු කුමක්ද?' යනුවෙන් වමිසිය. එයට තඬිතුමා 'මට ආහාර සැපයීම හා හඳුනන සහ නඳුනන අයට සලාම් කීම' යනුවෙන් පැවැසිය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඉස්ලාමිහි ක්‍රියාවන් අතර උස් පහන් තත්ත්වයක් පවතී. ආහාර සැපයීම උසස් ක්‍රියාවක් බැවින් ඒ සඳහා උනන්දු කර ඇත. ප්‍රශ්න කරන අවස්ථාව හා ප්‍රශ්න කරන පුද්ගලයා අනුව විවිධ අන්දමින් පිළිතුරු සැපයිය යුතුය. හඳුනාන අයට සලාම් කීම ආගම අනිවාර්ය කළ කරුණකි. පොදුවෙන් හඳුනාන හා නඳුනන අයට සලාම් කිව යුතුය. කුසල් ක්‍රියාවන් හා සත් ගුණ ධර්මයන් ඉස්ලාම් දහමට අදාළ කරුණුය. ස්වල්ප ක්‍රියාවන්ද පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් හා නිසියාකාරව ඉටු කිරීමෙන් ඒවා උතුම් තත්ත්වයෙන් පවතී. ප්‍රථමයෙන් සලාමය ආරම්භ කරන්නාට විශේෂත්වයක් ඇත.

22-තඹතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බවට අභිදුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් අත් මුස්ලිම්වරුන් රුක වරණය ලබන්නේද, සැබෑ මුස්ලිම් වරයා ඔහුමය. එසේම, කවරෙක් අල්ලාහ් වළක්වා ඇති දෙයින් වැළකී සිටින්නේද, සැබෑ මුහාජිර්වරයා ඔහුමය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් තම සහෝදර මුස්ලිම් වරයාට හිරහැර කිරීමෙන් වැළකී සිටින්නේද, සැබෑ මුස්ලිම් වරයා ඔහුමය. හිරිහැර කරන අවයන් අතර අත් හා දිව මුල් තැන ගනී. මුස්ලිම්වරයාට හිරහැර කිරීම මහා පාප ක්‍රියාවකි. හිරිහැර

කිරීමෙන් වැළකී සිටීම යහපත් ශීලීන්ගේ ක්‍රියාවකි. සැබෑ මුස්ලිම් වරයාගේ ඉස්ලාමය පාප ක්‍රියාවෙන් හා අකුසල් ක්‍රියාවෙන් ඔහුව වළක්වයි. තම සහෝදර මුස්ලිම් වරුන් සමග සමගියෙන් කටයුතු කිරීම මුස්ලිම් වරයාගේ සත් ගුණාංගයකි.

කවරෙක් තහනම් හා වළක්වා ඇති කරුණු අතහැර, පාප කිරීමෙන්ද වැරදි කිරීමෙන්ද වෙනස්කම් කිරීමෙන්ද ඉවත්වී, එම පාපයන් කෙරෙහි පාපොච්චාරණය කර හා මෙවන් පාපයන්ගෙන් තමාව ආරක්ෂා කරගෙන සිටින්නේද සැබෑ මුහාජිර්වරයා ඔහුය. තනිවදනෙහි සඳහන් පරිදි සැබෑ මුහාජිර් වරයාගේ යථාර්ථය මෙයම වේ.

එකදේවත්වය කෙරෙහි අභ්‍යා කිරීම

23-නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව හාරිස් අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් සකරියා (අමරෙ) තුමාගේ පුත් යහ්යා (අමරෙ) තුමාට කරුණු පහක් ඉටුකරන ලෙසද, ඒවා ඉටුකරන මෙන් බණු රිශ්‍රායෙල් සමාජයන්ට අණකරන ලෙසද අණ කළේය. එතුමා මදක් ප්‍රමාදවූවිට නබි රියා (අමරෙ) තුමා එතුමාගෙන් 'ඔබ කරුණු පහක් ඉටුකරන මෙන්ද ඒවා ඉටුකරන මෙන් බණු රිශ්‍රායෙල් සමාජයට අණ කරන මෙන්ද අණකර ඇත්තේය. ඒවා ඔබ ඔවුන්ට අණ කළ යුතුයි. නැතහොත් මම ඔවුන්ට අණකළ යුතුයි' යනුවෙන් කීය.

එකළ යහ්‍යා නබ්තුමා ර්සා නබ්තුමා අමතා 'මාගේ සහෝදර, ඔබ මාව අභිබවා ගියේනම්, මා වෙදන , කිරීම හෝ පොළොවෙහි චරීම හෝ කෙරෙහි මා බියට පත්වීම' යනුවෙන් පවසා බයිතුල් මුකද්දස් දේවස්ථානය පිරෙන තෙක් බණු ර්ශායෙල්වරුන් එහි එක් රැස් කළේය. පසුව එතුමා උස් තැනක හිඳගෙන සිටිමින්, අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා හා ගුණ වර්ණනා කළේය. පසුව 'නියතව, අල්ලාහ් කරුණු පහක් කෙරෙහි මා ඉටුකරන මෙන්ද, ඒවා ඉටුකරන ලෙස ඔබලාට අණ කරන මෙන්ද මාහට අණ කළේය.

ඒවා අතර ප්‍රථම කරුණු 'ඔබලා අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමානය කරන්න. ඔහුට කිසිදු දෙයක් හෝ ආදේශ නොකරන්න' යන්නේය. මෙයට උදාහරණය මෙසේය. පුද්ගලයෙක් රත්රන් හෝ රිදී වැනි තම පවිත්‍ර ධනයෙන් වහලේක් මිලට ගන්නේය. ඔහු (ඔහු යටතේ) වැඩ කටයුතුවල නිරතවී, එමගින් ලැබෙන තම භාම්පුතාට අයත් ආදායම වෙනත් භාම්පුතෙකුට දීමට පටන් ගන්නේය.

ඔබලාගෙන් කවරෙක් හෝ තම වහලා මෙසේ හැසිරීම කෙරෙහි සතුටු වන්නේද? සැබැවින්ම, ඔබලාව නිර්මාණය කළේද, ඔබලාට ආහාර පානයන් සපයන්නේද අල්ලාහ්ය. එනම්, ඔහුටම වන්දනාමානයන් ඉටු කරන්න. ඔහුට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්න.

මම ඔබලාට සලාතය ඉටු කරන මෙන් අණ කරමි. නියතව, අල්ලාහ් තම වහලා හැරී නොබලා සිටින කල් තම මුහුණ ඔහුගේ මුහුණට මුහුණලා තබා සිටී. එනිසා, ඔබලා සලාතය ඉටු කළේනම්, වටපිටා හැරී නොබලන්න.

මා බලාට උපවාස ගිලයේ යෙදෙන මෙන් අණ කරමි. මෙයට උදාහරණයක් මෙසේය. පුද්ගලයෙක් කස්තුරි පසුම්බියක් සමග මිනිසුන් අතර සිටින කළ එකී සුගන්ධය එහි සිටින සෑම දෙනා අනුභව කරති. සැබැවින්ම, උපවාස යෙහි යෙදෙන්නාගේ මුඛයෙන් පිටවෙන ගන්ධය අල්ලාහ් වෙත කස්තුරියට වඩා සුගන්ධව පවතී.

මා බලාට සාකාන්තය ගෙවන මෙන් අණ කරමි. මෙයට උදාහරණයක් මෙසේය. එක් පුද්ගලයෙකුට ඔහුගේ සතුරන් අත් අඩංගුවට ගෙන, ඔහුගේ දැන සිය බෙල්ලෙහි බෙද දමා ඔහුව සාතනය කිරීම සඳහා ගෙන ආහ. එකළ ඔහු ඔවුන් අමතා ‘මා බලාට කිසිවක් හෝ වන්දියක් ලබා දී මාව නිදහස්කර ගැනීමට හැකිද?’ යනුවෙන් විමසීය. පසුව (ඔවුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි) විශාල වශයෙන් හා ස්වල්ප වශයෙන් ඔවුන්ට වන්දියක් ලබාදී ඔහු නිදහස්වීය.

අල්ලාහ්ව අධික වශයෙන් සිහි කරන මෙන් මා බලාට අණ කරමි. මෙයට උදාහරණය මෙසේය. පුද්ගලයෙකුට ඔහුගේ සතුරන් ඔහුව ලුහුබැඳමින් වෙගයෙන් එළවාගෙන පැමිණෙති. ඔහු වහාම ආරක්ෂිත කොටුවක්තුල පිවිසී තමාට ආරක්ෂාකර ගත්තේය. කෙනෙකු අල්ලාහ්ව සිහි කරමින් සිටින කළ ඔහු සාතාන්ගේ උවදුරුවලින් අධිකව ආරක්ෂාවී සිටී.

නබීන්ගේ මුහම්මද් (සල්) තුමා ‘අල්ලාහ් මාට අණ කළ කරුණු පහක් කෙරෙහි මා බලාට අණ කරමි. ඒවා බලා ජමාඅතයෙන් (සාමූහිකව) පීඩත්වන්න. එකී නායකයාගේ අණට සවන් දෙන්න. ඔහුට කීකරුවන්න. හිඵ්රන්

කරන්න. අල්ලාහ්ගේ මාවතෙහි පීභාද කරන්න. මන්දයත්, කවරෙක් ජ්‍යෙෂ්ඨතා අනුකූල වියන ප්‍රමාණයක් හෝ පිටත් වූයේද, ඔහු තමාගේ බෙල්ලෙන් ඉස්ලාමීය වළල්ල ඉවත්කර ගත්තේය. ඔහු නැවත ඉස්ලාමය තුළ පිවිසිය යුතුය.

කවරෙක් ජාතිලියියා හෙවත් අභ්‍යන්තර කාලයේ කියමන් මගින් අඩගසන්නේද, ඔහු අපාය ගොඩනැගීමට කෙරෙහි යනු වෙන් පැවැසූ කළ අපි ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, ඔහු උප වාසයෙහි යෙද හා සලාතය ඉටු කළේද?’ යනුවෙන් විමසීම. එවිට තනිතමා ‘ඔහු උපවාසයෙහි යෙදුනත්, සලාතය ඉටු කළත්, තමාම මුස්ලිම් වරයෙක් බව තර්ක කළත් (ඔහු තර්කාදියෙහි සිටී). අල්ලාහ් මුස්ලිම් වරුන්ට නම්කර ඇති මුස්ලිම්, මුස්ලිම් හා අල්ලාහ්ගේ දාසයා යනාදී නම් වලින්ම මුක්තව අඩගසන්න’ යනුවෙන් පැවැසිය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද් හා සහිබුල් ජාමිල)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පැරණි වක්තෘවරුන් සහ පැරණි සමාජයන් පිළිබඳ කරුණුද මිනිසුන්ට ගුරුකමක් ලැබීම සඳහා සමහර පෙනී හාසික කරුණුද සඳහන්කර ඇත. මිනිසා කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි ප්‍රමාද නොකර සිසුව ඉටු කිරීම අනිවාර්ය වේ. වක්තෘවරුන් තම ස්වාමියා පිළිබඳව අධික බියකමින් සිටියහ. දැනුම් ඥානය ලබාදීම සඳහා මිනිසුන් එක්රැස් කළ යුතු අතර, කරන උපදෙස්හි ආරම්භයෙන් අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා කළ යුතුය. කුසල් ක්‍රියාවන් අණකරන හා අකුසල් ක්‍රියාවන් වළක්වන අය ඒවා පලදායීකවීම සඳහා ඒවා තම ක්‍රියාවෙහි යෙදෙන්නෙකු ලෙස සිටිය යුතුය.

ඒකදේවත්වය පිළිබඳ දොනග් අධ්‍යාපන දොනග් අතර ප්‍රථම දොනග්. මිනිස් හදවතෙහි ගැඹුරෙන් සටහන්වීම සඳහා ඔවුන් දැන සිටින හා වටහා ගැනීමට හැකි කරුණු මගින් උදාහරණ ලබාදී පැහැදිලි කළ යුතුය. මර්කස් හෙවත් ආදේශ කිරීම මහා පාපයකි. සලාතය ඉටුකරන කළ හේතු වකින් තොරව හැරී බැලීම තහනම්ය. මෙසේ අධික වශයෙන් හැරී බැලීමෙන් සලාතය අවලංගු වේ. ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය එහේ වර්ගය අනුව ලබා දෙනු ලැබේ.

නිසැකයෙන්ම, උපවාසයෙහි යෙදෙන්නා තමාගේ ශ්‍රමයට පත්කර, එමගින් ඔහුගේ මුළුමනේ ගන්ධය වෙනස්වන කළ එම ගන්ධය අල්ලාහි වෙන කස්තුරියේ සුගන්ධය බවට පත්වේ. සැබැවින්ම, සකාතය පාප බන්ධනාගාරයෙන් සිට මිනිසාගේ නිදහස් කරයි. මුස්ලිම් වරයාගේ සාතාන්ගේ උවදුරු වලින් ආරක්ෂා කරන ඉමහත් දෙය නම් එය දික්රුල්ලාහ් හෙවත් අල්ලාහ්ව යාදා කිරීමවේ. මුස්ලිම් ජමාඅතය (සමාජය) සමග එක්ව සිටීම හා එකී නායකයාට ඔහු පාපයන් කෙරෙහි අණ නොකරන තෙක් කිකරුවීම මුස්ලිම් වරයාට අනිවාර්යවේ. එසේම, අදාන කාලයේ කියමන් මගින් අඩ ගැසීම තහනම්ය. මේවා සියල්ල ඉස්ලාම් දහමට එරෙහි හා විරුද්ධ කරුණකි.

24-මුග්සිරා බිත් සඅද් (රලි) තුමා තම පියාගෙන් හෝ බාප්පාගෙන් ලැබූ වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ගර්කද් යන ස්ථානයේ නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා සිටි අවස්ථාවේ මම එතුමාගේ ඔටුවාගේ කඩ්වාලම අල්ලා ගත්තෙමි. වහාම මම එතුමාගෙන් සිට ඉවත් කරන ලදි.

එකළ එතුමා ‘මහුව අත හරින්න. මහු කිසියම් අවශ්‍යතාව යක් මත පැමිණිය’ යනුවෙන් පැවැසීය. එවිට මා ‘ස්වර්ගය කරා මාව ලගා කරන හා නරකාදියෙන් මාව දුරස්කරන ක්‍රියාවක් ගැන මාහට දැනුම් දෙන්න’ යනුවෙන් විමසිමි. එකළ තබ්තුමා තම හිස අහස දෙසට මසවා ‘මබ කෙටි යෙන් විමසා ඇත්තේනම්, මබට හොඳය. මබ දීර්ග කළේය. මබ අල්ලාහ්ට (පමණක්) වන්දනාමානය කරන්න. මහුට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්න. සලාතය ඉටු කරන්න. සකාතය ගෙවන්න. හඵ් කර්තව්‍යය ඉටු කරන්න. රමලාන් උපවාසයෙහි යෙදෙන්න. මිනිසුන් මබ සමග කෙසේ හැසිරී ය යුතු බව මබ සිතන්නේද, එසේම මබද මවුත් සමග හැසිරෙන්න. මබ මිනිසුන්ගෙන් කුමන දේ ප්‍රිය කරන්නේද, එයම මබද මවුන්ට ප්‍රිය කරන්න. මබ කෙරෙහි කුමණ දේ අප්‍රිය කරන්නේද, එය මිනිසුන්ගෙන් වළක්වන්න’ යනුවෙන් පවසා ‘මවුවාගේ කඩවාලම අත් හරින්න’ යැයි පැවැසීය.

(මූලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

කුසල් ක්‍රියාවන් ර්මානයෙහි අත්තර්ගතවේ. ඒකදේවත් වියට පසු ක්‍රියාවන් අතර උතුම්වූ ක්‍රියාව සලාතයකි. අනි වාර්ය නොකළ ක්‍රියාවන් කාලීන ක්‍රියාවන්ය. ඒවා අනිවාර්ය නොවේ. සත් ගුණධර්මයන්ද ර්මානයේ කොටසකි. මිනිසුන් අතර යහකමෙන් හැසිරීම උතුම් ක්‍රියාවකි. උපදෙස් කරන කළ කෙටියෙන් කළයුතු අතර, ශ්‍රේෂ්ඨ කරුණුවලට වැද ගත්කමක් ලබා දිය යුතුයි. නියතව, ආගම යනු විශ්වාස කිරීම, ප්‍රකාශ කිරීම හා ක්‍රියාවෙහි යෙදෙවීමකි.

ඒකදේවත්වයේ විශේෂත්වය

25-නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසූ බව උබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වන්දනාමානස කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත්, නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දූතයා බවත්, නඛි ර්සා (අමෙල) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා, දූතයා හා අල්ලාහ් මර්යම් තුමිය වෙත යොමුකළ ආඥාව සහ ඔහුගේ ප්‍රාණය බවත්, ස්වර්ගය හා නරකාදිය සත්‍ය බවත් කවරෙක් තීරණය වීයද සකර ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහුව අල්ලාහ් ඔහුගේ ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් ස්වර්ගයට ප්‍රවිශ්ට කරයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

පවිත්‍ර ඒකදේවත්වයට අවශ්‍ය කරුණු කීපයක් සඳහන් කර ඇත. නඛි ර්සා (අමෙල) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දූතයා බව විශ්වාස කිරීම මෙයට උදාහරණයකි. මන්දයත්, ත්‍රිත්ව ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන්නන් මෙම ශ්‍රේෂ්ඨමත් කරුණෙහි අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළහ. නඛි ර්සා (අමෙල) තුමාව අල්ලාහ් තමාගේ ආඥාවෙන් නිර්මාණය කිරීම, එම ආඥාව මර්යම් වෙත යොමු කිරීම හා ර්සා (අමෙල) තුමා අල්ලාහ්ගෙන් සිට පැමිණ ප්‍රාණයක් වීම යනාදීන් විශ්වාස කිරීම පවිත්‍ර ඒකදේවත්වයට අවශ්‍යවන කරුණුය. දාසයෙක් මේවා විශ්වාස කළේ නම්, ඔහු කුරුස් වාදීන්ගෙන් ඇත්වී සැක රහිත සත්‍යභාවය පිළිගත් අයෙක් ලෙසට පත්වේ.

ස්වර්ගය, නරකාදිය හා නැවත පණ පොවා නැගිටීම පිළිබඳව විශ්වාස කිරීමද ඒක දේවත්වයට අවශ්‍යවන කරුණකි. කවරෙක් මෙම විශ්වාසය කෙරෙහි ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහු පාප ක්‍රියාවන් කර ඇතත් ඔහු (කළ පාපයට අදාළ දඩුවම ලැබීමෙන් පසු) ස්වර්ගයට පිවිසේ. ඔහුගේ නිත්‍ය ලැගුම් ස්ථානය භාග්‍යයෙන් පිරි පවතින ස්වර්ගයකි. ස්වර්ගයට දොරටු අටක් ඇති බව වෙනත් නඛිතායක තුමාගේ වදනක වාර්තාවේ.

28-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අනස්ඛිත් මාලික් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ්ට කිසිදු ආදේශයක් නොකළ ස්ථාවරයෙන් අල්ලාහ්ව බැහැ දකින්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.
(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම නබී වදනෙහි තේරුම පෙර සඳහන් කර ඇත. දාසයෙක් පවිත්‍ර හඳවතින් හා නිවැරදි ආගමෙන් අල්ලාහ්ව බැහැ දැකීම සඳහා ඔහු තම ප්‍රතිපත්තිය නිවැරදිකර ගැනීමටද, මිරිකය මිශ්‍රනය වීමෙන් හා මිථ්‍යාමතික අපවිත්‍රයෙන් සිය ඒකදේවත්වය පවිත්‍රකර ගැනීමටද දැඩි ලෙස වෙහෙස දැරිය යුතුය. මක්නිසාදයත්, නියතව අල්ලාහ් ඔහුට ආදේශ කරන සෑම දෙනාට ස්වර්ගය තහනම්කර ඇත.

පාපකාර එකදේව වාදේනට අපාය නිත්‍ය නොවීම

27-නබිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබු සර්ද් අල්කුදරී (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ස්වර්ග වාසීන් ස්වර්ගයටද අපාය වාසීන් අපායටද පිවිසෙති. පසුව අල්ලාහ් 'කවරෙකුගේ හදවතෙහි අබ අඬ ප්‍රමාණයෙන් විශ්වාසය පවතින්නේද, ඔවුන් (අපායෙන් සිට) පිටමත් කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. (ඒ අනුව) ඔවුන් අපායෙන් පිටමත් කරනු ලැබේ. එකළ ඔවුහු (අපායේ ගින්නට) දැවී රොස්වී සිටිති. පසුව ඔවුන් හයාත් නමැති ගඟාවෙහි ගිල්වනු ලැබේ. එමගින් ඔවුහු ගලා යන ගඟාවක අසල පිහිටි ගොඩබිමක බීජයන් අළුදමා සරුවන සේ සරුවත්ව සිටිති. ඒවා නැවී කහ පැහැයෙන් තිබීම බෙ නොදුටුවේද? (මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් අතර ඔවුන්ගේ විශ්වාසය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. පාපකාර විශ්වාසීන් නිරන්තරව තරකාදියෙහි නොසිටිති. මුස්ලිම්වරයා තමාගේ පාප ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් අපායට පිවිසේ. කුසල් ක්‍රියාවන් විශ්වාසයට අයත් එකකි. විශ්වාසය සමහරවිට අධිකවේ. සමහරවිට අඩුවේ. මිනිසා තමාගේ කිසියම් කුසලක් හෝ ස්වල්ප වශයෙන් සැලකිය නොයුතුය.

මෙහි මිනිස් හැඟීමෙන් වටහා ගත හැකි කරුණු මගින් අර්ථ විවරණයකර ඇත. නියතව, පරලොවෙහි මිනිසුන්ගේ ක්‍රියාවන් කිරෙනු ලැබේ. කරුණක් ඉදිරිපත් කරන කළ මිනිසුන් දැන සිටින උදාහරණ මගින් ඉදිපත් කළ යුතුය. මෙහි නරකාදියෙහි දඩුවම ක්‍ෂරයෙන් පවතින බව සඳහන් වේ. ස්වල්ප කුසල් ක්‍රියාවන් හේතුකොට සමහරුන් නරකාදියෙන් පිටමත් කිරීම අල්ලාස් තම දාසයන් කෙරෙහි දක්වන කරුණුවෙහි අති විශාලත්වයකි.

28-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාස් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන යමෙකුගේ සිතෙහි තිරිගු පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද ඔහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාස් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන තවත් කෙනෙකුගේ සිතෙහි තිරිගු ඇට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද ඔහුද, ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාස් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන තවත් කෙනෙකුගේ සිතෙහි පරමාණුව ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද ඔහුද, අපායෙන් නිදහස්වෙති.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නඛි විද්‍යෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදුනු ඒකදේවවාදීන් අපායෙන් සිට පිටත්වෙති. නමුත් මහා පාප ක්‍රියාවල යෙදුනු අය නරකාදියෙහි වෙදනා කරනු ලැබේ. මුර්ජිසියා නැමැති පිරිසගේ මතය මෙයට වෙනස්ය. මහා පාපයෙහි යෙදූ අයද (ඒ සඳහා දඩුවම් ලැබීමෙන් පසු) අපායෙන් සිට පිටමත් වෙති. කාරි පිසියා නමැති පිරිසගේ මතය මෙයට වෙනස්ය.

තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ්’ යන ප්‍රකාශය සමග ‘සිතෙහි තිරිගු පිටි ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන කළ’ යන (හඳවනෙහි පවතින) විශ්වාසය (කුසල්) එකට එකතු කළ ආකාරය අනුව ඊමානය යනු ප්‍රකාශය හා විශ්වාසය අන්තර්ගත එකකි.

මිනිසුන් වටහා ගැනීම සඳහා මවුන්ට භගවත කරුණු මගින් පැහැදිලි කළ යුතුයි. නියතවශයෙන්ම, අල්ලාහ් දාස යෙකුට මහුගේ කිසියම් කුසලක් හෝ විනාශ නොකරයි. ඊමානය සමහරවිට අධික වේ. තවත් සමහරවිට අඩුවේ.

ආදේශ කිරීම පිළිබඳ අවවාදය

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් තමාට ආදේශ කිරීමට සමාව නොදෙන්නේය. මෙය හැර (වෙනත්) සියල්ල සඳහා තමා කැමැති අයට සමාව ලබා දෙන්නේය. කවරෙක් අල්ලාහ්ට ආදේශ කරන්නේද, නියත වශයෙන්ම, ඔහු මහා පාපයක් බොරුවට කාල්පනිකව ගොතන්නේය.

(අල්කුර්ආන්-4:48)

තවද, (ම : තබි) ‘ඔබ (ස්වාමියාට) මිරික් (ආදේශ) කිරීමෙහි යෙදෙන්නේ නම්, ඔබගේ ක්‍රියාවන් සියල්ල විනාශ වේ. ඔබ අලාහ කරුවන්ගෙන් කෙනෙකු ලෙසට පත් වේ’ යනුවෙන් ඔබටත් ඔබට පෙර සිටි අයටත් වහි (දේව පණි වුඩ) මගින් පවසන ලදී.

(අල්කුර්ආන්-39:65)

කවරෙක් අල්ලාහට ආදේශ කරන්නේද, නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් ඔහුට ස්වර්ගය තහනම් කරයි. තවද ඔහුගේ ලැගුම් ස්ථානය අපායකි. මෙවන් අක්‍රමකරුවන්ට උපකාර කරන්නන් කිසිවෙක් නොමැත.

(අල්කුර්ආන්-5:72)

කවරෙක් අල්ලාහට ආදේශ කරන්නේද, ඔහු අහසෙන් සිට (මුණින් තලා වී) වැටුනු අයෙකු ලෙසට පත්වේ. පසුව, ඔහුව පසමින් පැහැරගෙන ගිය මෙන් හෝ සුළග ඔහුව ඔසවාගෙන ගොස් දුරස්තර අගාධයෙහි විසිකළ මෙන් හෝ පත්වේ.

(අල්කුර්ආන්-22:31)

29-අබුහුරෙරා (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තඛ්තායක මුහම්මදු (සල්) තුමා 'විනාශය ගෙනදෙන මහා පාපයන් හතක් කෙරෙහි ඔබලා වැළකී සිටින්න' යනුවෙන් පැවැසූ කළ, (එතුමාගේ ශ්‍රවකවරුන්) 'අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, ඒවා කුමක්ද?' යනුවෙන් විමසූහ. එයට තඛ් තුමා '(ඒවා) අල්ලාහට ආදේශ කිරීම, හුනියම් කිරීම, හේතු වෙන් තොරව අයුක්ති සහගතව ප්‍රාණයක් සාතනය කිරීම, අනාර්ථයන්ගේ ධනය අනුභව කිරීම, පොළිය අනුභව කිරීම, යුධ පිටියෙන් පළා යාම හා විශ්වාසනීය අසරණ පතිවෘත්තයක් ස්ත්‍රීන්ට දෙස පද කීම' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

පාපයන් උස් පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. ඒවා අතර සමහර පාප ක්‍රියාවන් ඒවාහි යෙදුන අයට විනාශය ගෙන දෙයි.

(අල්ලාහ්ට) ආදේශ කිරීම මහා පාපයෙකි. මන්දයත්, එය අල්ලාහ්ගේ දිව්‍යමය භාවයෙහි කලංකයක් ඇති කිරීම, ඔහුගේ ආගමෙහි වැරදි සහගතව හැසිරීම හා ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි. සැඟව පවතින ඥානයන් තමා දැන සිටින බවට තර්ක කිරීම හා මිනිසුන්ට හිරහැර කිරීම හුනියම් කිරීමෙහි අන්තර්ගතවන බැවින් එය මහා පාපයක් ලෙස පවතී.

අහිංසක මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කිරීමෙන් ඔහුගේ රුධිරය පිටත් කිරීම, ප්‍රාණය විනාශ කිරීම, මෙලොවෙහි ජීවත්වීමට අයත් මූලික පදනම නැති කිරීම යනාදිය සිදුවන බැවින් එයද මහ පාපයකි. නමුත්, ආගමානුකූල හේතුවක් මත පවතින පළිගැනීම හා මෙවන් වෙනත් දඬුවමක් පමුණුවීම නීතියෙන් පිටින් ලැබෙන අවසරයකි. මන්ද, මෙම දඬුවම් අල්ලාහ්ගෙන් සිට පැමිණ ආඥාවක් වන අතර, ඔරි අතය හෙවත් ඉස්ලාමීය නීති පද්ධතිය වටහාදෙන නීතියකි. තමා විසින් තම ධනය රුක ගැනීමට නොහැකි අසරණ අනාථයන්ගේ ධනය හා සම්පත් අනිසි ලෙස අනුභව කිරීමද මහා පාපයකි.

එසේම, පොළිය අනුභව කිරීමද මහා පාපයෙකි. මෙය අල්ලාහ් හා සමග සටන් කිරීමක් හා ධනයෙන් ඔහුගේ සීමාවන් ඉක්මවා යාමකි. සතුරන් මුහුණට මුහුණලා සටන් කිරීම අතපසු කර පලා යාමද මහා පාපයෙකි. මෙමගින් මෙම ආගමට හා මෙම ආගම පිළිපදින්නට නින්දාවක් ඇති වන අතර, සතුරන් (කාෆිර්වරුන්)ට ශක්තියක්ද විශ්වාසීන් හට බෙලහින කමක්ද ඇති වන්නේය.

එමෙන්ම, තමාගේ කන්‍යාභාවය රුකගෙන තම රහස් ප්‍රදේශ ආරක්ෂාකර සිටින විශ්වාසනීය ස්ත්‍රීන්ට දොස්පද කීමද මහා පාපයකි. එවන් ස්ත්‍රීන් පාපයට තුඩුදෙන කාරණාවන් ගැනද, එයට රුකුල් දීම ගැනද හා එකී මාර්ගයන් ගැනද නොදැන සිටින අතර, මෙවන් සෑම දෙයින් වැළකී සිටින්නන්ය. මෙහි මහා පාපයන් හතක් පමණක් සඳහන් කළ ඇත්තේ ඒවා පාපයන්ගේ මූලිකයන් හා මහා පාපයන් වශයෙන් පවතින බැවිනි. සමහර විද්වතුන් හතට වඩා අධිකව සඳහන් කර ඇත්තේය.

30-නඛිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් 'කවරෙක් හෝ කිසියම් කාර්යයෙහි යෙදී සිට එහි මා හැර අන් දෙයක් මා සමග ආදේශ කරන්නේද, මා මඟුව හා මඟු සමාන කළ දෙය (එසේම) අත් හරිමි.

(මුලාශ්‍රය : ග්‍රන්ථය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ආදේශ කරන්නාගේ ක්‍රියාවන් කිසිවක් හෝ පිළිගනු නොලැබේ. අඳහිම්වලට පවුතු වෙනතාව අනිවාර්ය වේ. මිනිසුන්ට පෙන්නුම් කිරීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදීම ආදේශ කිරීමකි. පුද්ගලයෙක් අන් අය දැකීම හා ප්‍රශංසා කිරීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදෙන්නේනම්, එය (පිළි නොගෙන) මඟු වෙතම හරවා එවනු ලැබේ. මිනිසුන්ට පෙන්නුම් කිරීම සඳහා කරන ක්‍රියාවන් අතර සමහරයන් පිළිගැනීමක් වශයෙන් හෝ තවත් සමහරයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් වශයෙන් හෝ නොපවතී. ඒවා සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබේ.

පුද්ගලයෙක් ක්‍රියාවක යෙදෙනවිට ඔහු අල්ලාහ්ව පමණක් සිතාගත යුතු අතර, ඔහු ආදේශ කිරීමෙන් සිය සිතුවිල්ල ආරක්ෂාකර ගත යුතුයි.

31-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු දර්දාඋ (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් සැම පාපයන් සඳහාම සමාව ලබා දෙන්නේය. නමුදු, මුෂරික් (ආදේශ කරුවෙක්) ලෙස නැසී ගිය පුද්ගල යාට හෝ ඕනෑකමින් විශ්වාස වන්නයෙකුට සාතනය කළ විශ්වාසියාට හෝ ඔහු සමාව ලබා නොදෙන්නේය.

(මූලාශ්‍රය : අබුදාවුද් හා ඉබ්නු හිබ්බාන්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නිශ්චය වශයෙන්ම, අල්ලාහ් ඔහුට ආදේශ කරන්නාට සමාව නොදෙන්නේය. ඔහුගේ ක්‍රියාවන් පිළිගනු නොලබන අතර, ඔහු කළ කුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුට කිසියම් පලක් හෝ ලබා නොදෙන්නේය. මිනිසා කළ මහා පාප ක්‍රියාවන් පිළිබඳව ඔහු පාපොච්චාරණය නොකළේනම්, ඒවා අල්ලාහ්ගේ කැමැත්තෙහි පවතී. ඔහු කැමැතිනම්, කමා කරයි. නැතහොත් වෙදනා කරයි.

නියතව, විශ්වාසියෙකුට ඕනෑකමින් සාතනය කිරීම තර කාදියෙහි ඔහුගේ ස්ථිරභාවය තහවුරු කරයි. ඕනෑකමින් සාතනය කිරීම අනුමත කරමින් සාතනය කළ අයට ස්ථිර අපාය බව සමහරුන් පවසති.

32-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු දර්දාඋ (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මහ කැබලි වශයෙන් කපන ලද්දේද, ගින්නෙහි දවන ලද්දේද අල්ලාහ්ට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්න. අනි වාරියවූ සලාතයන් ඕනෑකමින් අතපසු නොකරන්න. කව රෙක් එය ඕනෑකමින් අතපසු කරන්නේද, ඔහුගෙන් සිට අල්ලාහ්ගේ වගකීම ඉවත්වේ. (භාවිත) මත්පැන් පානය නොකරන්න. මත්දයන්, එය පාපයන් සැමට යතුරකි.

(මුලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

තඹ වදනෙහි අත්හර්ගගත කරුණු

කුමණ අවස්ථාවක හෝ මිනිසා ඒකදේවත්වයෙන් පෙර ළීම තහනමය. ඔහුගේ හදවත සැම විටම ඊමානය ගැන සැනසුම් භාවයෙන් සිටිය යුතුයි. කුර්අය තෘප්ති භාවයෙන් පිළිගැනීම ඔහුට තහනමය. නමුත්, වෙදනාව දරා ගැනීමට නොහැකිවූ කළ එම වෙදනාවෙන් මිදීමට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය පමණක් කුර්අය ඇති කරන වචන පවාද දිවෙත් ප්‍රකාශ කළ හැක.

සලාතය අතපසු කරන්නා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාට සමාන වත්තයෙකු බවට පත්වන අතර, ඔහු අල්ලාහ්ගේ ආගම පිට පැත්තට විසිකළ අයෙකු ලෙසද පත්වේ. ලොවෙහි සිදු වන පාපයන් සැමට මත්පැන් පදනමකි. මත්ද, මත්පැන් පානය කරන්නාගේ බුද්ධිය මුළාවට පත් වේ. පසුව ඔහු සැම පාපයන් හා අකුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙයි.

ර්මාන්තයේ විශේෂත්වය

33-උමර් බිත් කත්තාබි (රළු) තුමා නම් වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ක්හසිබර් සුද්ධය පැවැත්වූ දින නබිතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන් පිරිසක් පැමිණ ‘මෙම පුද්ගලයා ඡහිද් (දිව් පුදන්තා)ය. මෙම පුද්ගලයා ඡහිද් (දිව් පුදන්තා)ය. යැයි කියා ගෙනම ගියහ. පසුව ඔවුන් එක් පුද්ගලයෙකුට පසුකර යාමෙන් පසු ‘ඔහුද ඡහිද් (දිව් පුදන්තා)ය’ යනුවෙන් පැවැසූහ. වහාම නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ‘එසේ නොව, මම ඔහුට තරකාදියෙහි ඔහු වංචා කළ අඳුමක් සමග දුටුවමි’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව නබිතුමා ‘කත්තාබිගේ පුත්‍ර, ඔබ මිනිසුන් අතර ගොස් “විශ්වාස වන්තයින් හැර අන් කවරෙක් හෝ ස්වර්ගයට පිවිසීමට නොහැක” යැයි ඔහුන්ට දැනුම් දෙන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. (ඒ අනුව) මා මිනිසුන් අතර ගොස් ‘දැන ගන්න විශ්වාස වන්තයින් හැර අන් කවරෙක් හෝ ස්වර්ගයට පිවිසීමට නොහැක’ යැයි දැනුම් දුන්නෙමි. (මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වැදගත් දැනුම් දීම මගින් උමර් (රළු) තුමාගේ විශේෂත්වය සනාථවේ. මිනිසුන්ට පළදායික වන්නේ නම්, වගකීමෙන් නිදහස්වීම වෙනුවෙන්ද, (මිනිසුන් එරෙහිවීමට නොහැකි තරමට) සාධක සනාථ කිරීම සඳහාද මිනිසුන් ගෙන් අඥානකම ඉවත් කිරීම සඳහාද ප්‍රයෝජමත් ඥානය පිළිබඳව ප්‍රසිද්ධියෙන් දැනුම් දීම අනිවාර්ය වේ. ආගමික

විද්වතෙක් ප්‍රථමයෙන් මූලික දැනුම හා වැදගත් කරුණු වටහා දිය යුතුය.

34-අඛණ්ඩතරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තභිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨමත් ක්‍රියාව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසන ලදී. එයට එතුමා ‘අල්ලාහ්ව හා මහුගේ දූතයාව විශ්වාස කිරීමකි’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසූ කළ එතුමා ‘අල්ලාහ්ගේ මාවතෙහි පිහාද් කිරීමකි’ යැයි පැවැසීය. පසුව කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසූ කළ එතුමා ‘පිළිගත් හප් කර්තව්‍යයෙකි’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

තභි විද්වතෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ර්මාතය එකී වර්ගයෙහි උස් පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. විශ්වාසීන්ගේ ක්‍රියාවන් අතරද උස් පහත් තත්ත්වය පවතින්නේය. මුර්ජියයා යනු පිරිස ර්මාතයෙන් ක්‍රියාවන් ඉවත් කළ බැවින් මවුන් මෙහි හෙළා දැක ඇත. ප්‍රශ්න කරන්නන්ගේ විවිධත්වය අනුව පිළිතුරුද විවිධත්වයෙන් පවතී. අල්ලාහ්ව හා මහුගේ දූතයාව විශ්වාස කිරීමෙන් පසු භාර කිසියම් ක්‍රියාවක් හෝ පිළිගනු නොලැබේ. අල්ලාහ්ගේ මාවතෙහි පිහාද් කිරීම උතුම් ක්‍රියාවක්වන අතර, අල්ලාහ් කරා ලොව්මද අයත් උතුම් මාර්ගයෙකි. ක්‍රියාවන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨමත් ක්‍රියාව පාපයන් මිශ්‍රණය නොවූ හප් කර්තව්‍යයකි. ආගමික විද්වතුන්ගෙන් (මවුන් අප්‍රියවන තරම්) අධික වශයෙන් තොරව දැනුම් ඥානය පිළිබඳව නැවත නැවත විමසිය යුතුය.

රම්‍යතාවේ ගුණාංග හා කළකුණු

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

බෙලාගේ මුහුණු නැගෙනහිර හෝ බස්නාහිර දෙසට හැරවීමෙන් (පමණක්) යහකම් කළ බවට නොසැලකේ. නමුත්, යහකම් (අල්බිර්) වන්නයා කවරෙකු නම්, අල්ලාහ් ගැනද, අවසාන දිනය ගැනද, දේව දූතයන් ගැනද, දේව ග්‍රන්ථයන් ගැනද වක්තෘවරුන් ගැනද විශ්වාස කරන්නන්ය. (තවද) තමාගේ ධනය ප්‍රියභාවයෙන් සිය පවුල් දොනින්ද, අනාථයන්ද, දිළිණ්දන්ද, මගීන්ද, සිගන්නන්ද හා වහලුන් නිදහස් කිරීමද ලබා දෙන්නන්ය. (එසේම) සලාතය (නිසි පරිදි) ඉටුකර, සකාතය ගෙවා, පොරොන්දුවක් ලබා දුන්නේ නම්, එය (නිසි ලෙස) ඉටුකර, (සාගතයෙන් ඇති වන) අසිරිතාවෙහිද, (රෝගය වැනි) දුෂ්කරතාවෙහිද සහ යුද්ධය කරන අවස්ථාවෙහිද ඉවසීමෙන් සිටින්නන්ය. සැබෑ සත්‍ය වන්නයින් මවුන්නය. තවද, සැබෑ බිය භක්තිකයින්ද මවුන්නය.

(අල්කුර්ආන්-2:177)

නියතවශයෙන්ම, විශ්වාසවන්නයින් ජයග්‍රහණය කළහ. මවුහු කවුරුන් නම්, මවුන් තම සලාතයෙහි නිශ්කලංකයෙන් සිටිති. අනවශ්‍ය දෙයින් වැළකී සිටිති. සකාතය (නිසි ලෙස) ගෙවති. තම රහස් පෙදෙස ආරක්ෂාකර ගනිති. එනමුත්, තම බිරියන් හෝ තම දකුණු අත හිමිකරගත් (වහලු) ස්ත්‍රීන් හැර. (මවුන් හා සමග ආශ්වාදයෙහි යෙදීමෙන්) මවුහු සැබෑවින්ම, නින්දාවට නොලක්වෙති. නමුත්, කවරෙක් මෙයටත් අමතරව (වෙනත් මාර්ග) සොයන්නේද,

මවුහු සීමා ඉක්මවා යන්නන්ය. නවද, මවුහු තමන් වෙත (විශ්වාසය සඳහා) භාර කරනලද දේ හා තමන් ලබා දුන් පොරොන්දු රැකවලදී ආරක්ෂා කරති. එසේම, මවුහු තම සලාතයන් නිසි පරිදි රැකවලදී ඉටු කරති. ෆිර්දවස් නැමැති ස්වර්ගය ලබා ගන්නා හිමිකරුවන් මවුන්ය. මවුහු එහි සදාකාලිනව රැඳී සිටිති.

(අල්කුර්ආන්-23:1-11)

35-තඹනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

රමානය (විශ්වාසය) හැත්තෑවටත් වඩා අධික කොටස් වලින් සමන්විතකි. ඒවා අතර ඉමහත් විශේෂ කොටස ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් (වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැත) වේ. ඒවා අතර ඉතා පහත් කොටස මාර්ගයෙහි (ගමන් කරන මගින්ට) අවහිරව පවතින දෙය ඉවත් කිරීමකි. ලැප්ජාවීමද විශ්වාස යෙහි කොටසකි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

රමාන්හි කොටස් හා වර්ග පිළිබඳව පැහැදිලිකර ඇති අතර, රමානය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන්ද පවතින බවද සඳහන් වේ. රමානයේ ඉතා වැදගත්, ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨමත් හා ඉතා උතුම් දෙය ලාඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් වේ. කුසල් ක්‍රියාවන් රමානයට අදාළ එකකි. රමානය උස් හා පහත් තත්ත්ව යෙන් හා වර්ග කීපයකින් පවතින බැවින් එය සමහරවිට වැඩිවේ. තවත් සමහරවිට අඩුවේ.

මාර්ගයෙහි මගීන්ට අවහිරව පවතින දෙය ඉවත් කිරීම ඇතුළු කිසියම් කුසලක් හෝ සුළු ලෙස. නොසිතිය යුතුයි. කිසියම් කුසල් ක්‍රියාවක් හෝ ඒකදේවත්වයෙන් තොරව පරිපූර්ණව නොපවතී.

36-නඛිනායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් අල්ලාහ්ව ස්වාමියා ලෙසද, ඉස්ලාමය පිවන මග ලෙසද, මුහම්මද (සල්) තුමාව අල්ලාහ්ගේ දූතයා ලෙසද පිළිගන්නේද මහු ර්මානායේ ආශ්වාදය රස වන්නේද.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදානම් අත්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් ප්‍රඥා ඥානයෙන් වටහා ගැනීමට හැකිවන දේ මගින් තේරුම් කළ යුතුයි. ඉස්ලාම් දහමහි මූලික කරුණු තුනක්ය. ඒවා අල්ලාහ්ව ස්වාමියා ලෙසද, ඉස්ලාමය පිවන මග ලෙසද සහ නබිතුමාව අල්ලාහ්ගේ දූතයා ලෙසද පිළිගැනීමකි. විශ්වාසීන් මෙම මූලික කරුණු පිළිබඳව උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් සිටිති. දේව විශ්වාසය ගැන තෘප්ති වීම හඳුවමෙන් කරන ක්‍රියාවකි. මිනිසා කොපමණ තරම් ඒකදේවත්වය සනාථකර ර්මානය පවිත්‍ර කරන්නේද එතරම් මහුට ර්මානායේ ආශ්වාදය රස විඳීමට හැකි වේ.

37-නඛිනායක මුහම්මද (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් හෝ මන ගුණාංග තුනක් පවතින්නේද, මහු එමගින් ර්මානහි ආශ්වාදය ලබාගනී. (ඒවා) මහුට අල්ලාහ්

හා ඔහුගේ දූතවරයා අත් කිසිවෙකුටත් වඩා ප්‍රියවීම, ඔහු කෙතෙකුට අල්ලාහ් වෙනුවෙන්ම ප්‍රිය කිරීම හා ඔහුව ගිත් නෙහි විසිකිරීම අප්‍රියකරන සේම නැවත (ආගම අතහැර) කුෆරය කරා යාමද අප්‍රිය කිරීම වේ.

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

ර්මානයට ආශ්වාදයක් ඇති බව සනාථවේ. ර්මානය පරි පූර්ණ කළ අය එම ආශ්වාදය ලබා ගනී. අල්ලාහ්ව හා ඔහුගේ දූතයාව ප්‍රිය කිරීමද, අත් සැමට වඩා මෙම දෙදෙනා කෙරෙහි ප්‍රිය කිරීමට ප්‍රමුඛතාවය ලබා දීමද අනිවාර්ය වේ. අල්ලාහ්ව ප්‍රිය කිරීමෙහි ඔහුගේ දූතයාව ප්‍රිය කිරීමද ඇතුළත් වේ. අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ප්‍රිය කිරීම ර්මානයේ අංගයක් වන අතර, අවිශ්වාසීන් අප්‍රිය කිරීමද ර්මානයේ අංගයක් බව පැහැදිලි වේ.

කුෆරය (අවිශ්වාසය) හා කාෆිර්වරුන් (අවිශ්වාසීන්)ගේ ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කළ යුතුයි. එසේම, ඉස්ලාමයෙන් පිටමන් වීම හා නැවත කුෆරය කරා යාම අප්‍රිය කළ යුතුයි. මෙහි අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාව හැර අන් අය ප්‍රිය කිරීම තහනම් බව පැහැදිලිකර ඇත. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ම : නබී) ඔබ පවසන්න. ඔබලාගේ පියවරුන්, ඔබලාගේ දරුවන්, ඔබලාගේ සහෝදරයන්, ඔබලාගේ බිරියන්, ඔබලාගේ ඥාතීන්, ඔබලා උපයා ගත් සම්පත්, අලාහ සිදු වේ දැයි ඔබලා බියට පත්වන ඔබලාගේ වෙළඳාම සහ ඔබලාට ප්‍රියවූ ඔබලාගේ නිවැස් යනාදීන් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාට වඩාද, ඔහුගේ මාවතෙහි පිහාඳ කිරීමට වඩාද ඔබලාට ප්‍රියවන්නේ නම්, අල්ලාහ් තම තීන්දුව (දඩුවම) ගෙන

ඒම කෙරෙහි බලා අපේක්ෂා කරමින් සිටින්න. අල්ලාහ් නපුරු මිනිසුන්ට යහමග නොපෙන්වයි.

(අල්කුර්ආන්-9:24)

38-ජාබිර් බින් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, ඊමාන්හි ශ්‍රේෂ්ඨමත් කරුණු කුමක්ද ? යැයි නභිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් (එතුමාගේ ශ්‍රාවකරුවන්) විමසූ කළ, එතුමා ‘ඉවසීම හා කමා කිරීම අන්තර්ගත ඊමානයකි’ යනුවෙන් පැවසීය.

(මුලාශ්‍රය : ඉබ්නු අබී ෂයිබා)

නබී වදානම් අන්තර්ගත කරුණු

වැදගත් කරුණු හා ශ්‍රේෂ්ඨමත් ගුණාංග මගින් ඊමානය පැහැදිලිකර ඇත. ඒවා ඉවසීම හා කමා කිරීම වේ. මන්ද යත්, ඉවසීම ඊමානයේ හිසකි. මිනිසා අණ කළ ඇති දේ ඉටු කරන්නේද වළක්වා ඇති දෙයින් වැළකී සිටින්නේද මෙවැනි කෙරෙහි ඉවසා සිටින්නේද එමගිනි. අල්ලාහ්ගෙන් ලැබෙන කුලිය කෙරෙහි විශ්වාස කිරීමද, ඔහුගේ උතුම්වූ පොරොන්දුව කෙරෙහි හඳවන තෘප්තිවීමද කමා කිරීමෙහි අන්තර්ගතවේ. එසේම ඊමාන්හි විශ්වාසයත්, ක්‍රියාවත් හා ගුණාංගයත් අන්තර්ගත වේ.

39-අබු උමාමා (රලි) තුමා නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් නබි මුහම්මද් (සල්) තුමා අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, ඊමාන් යනු කුමක්ද ?’ යනුවෙන් විමසීය.

එයට එතුමා 'මගේ කුසල් ක්‍රියාවන් බොට ප්‍රීතියද, මගේ අකුසල් ක්‍රියාවන් බොට කණගාටුවද ඇති කළේ' නම්, බො සැබෑ විශ්වාස (ර්මාන්)වන්තයාය' යැයි පැවැසීය. 'අල්ලාහ් ගේ දූතයාණෙනි, පාපය යනු කුමක්ද ?' යනුවෙන් ඔහු නැවත විමසීය. එකළ තබ්තුමා 'මගේ හදවතෙහි (වැරදිද නිවැරදිද යැයි) වලනය කරන දෙය (පාපය එයමවෙ) අත් අරින්න' යැයි පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්තයා කරන කුසල් ක්‍රියාවන් ඔහුහට සතුට ගෙන දෙයි. ඔහු කීකරුවීම ඔහුට ප්‍රීතිය ඇති කරයි. ඔහු කරන පාපයන් ඔහුට කණගාටුව ඇති කරයි. මුනාෆික් හෙවත් අවස්ථාවාදියා හා නපුරු මිනිසා මෙයට වෙනස්ය. කීකරුවීම ඔහුට ප්‍රීතිය ඇති නොකරන අතර, ඔහුට එකී සතුට නොහැරේ. පාපයන් ඔහුට කණගාටු ඇති නොකරන අතර, ඔහුට එකී තිත්ත භාවයද නොහැරේ. කළ කුසල් ක්‍රියාවන් ගැන සතුටුවීම කුලිය ගුණ කරයි. සිදුවූ අකුසල් ක්‍රියාවන් ගැන කණගාටුවීම දඩුවම ලිහිල් කරයි. නියතව, සැබෑ විශ්වාස වන්තයා වෙත තම විශ්වාසයෙහි ප්‍රමාණය දැන ගැනීමේ හදවත්මය උරගලක් ඇත්තේය.

40-තබ් මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසූ බව ෆලාලත් බිත් උබයිද් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබෑ විශ්වාස වන්තයා කවරෙක් බව මා බලාට දැනුම් දෙන්නද ? මිනිසුන්ගේ ප්‍රාණයන්ට සහ ධනයට කවරෙක් රුකවරණය ලබා දෙන්නේද, (විශ්වාස වන්තයා) ඔහුමය.

කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් මිනිසුන් රුකවරණය ලබන්නේද, මුස්ලිම්වරයා ඔහුමය. කවරෙක් අල්ලාහ්ට කිකරුවීමෙහි තම හඳවන සමග සටන් කරන්නේද, මුජාහිද් වරයා (සටන් කාමියා) ඔහුමය. කවරෙක් පාපයන් සහ අකුසල් ක්‍රියාවන් අප්‍රිය කරන්නේද, මුහාජිර් වරයා ඔහුමය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තබ් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තබ් මුහම්මද් (සල්) තුමා විශ්වාසියෙකු ව ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨ මත් ලක්ෂණ හා උතුම් ගුණාංග මගින් විග්‍රහ කළේය. එම විශ්වාසියා මිනිසුන්ට හිරිහැර නොකරයි. මිනිසුන් ඔහුගේ භානියෙන් රුකවරණය ලබා ඔහු මගින් සැනසුම් ලබති. ඔවුන්ගේ ප්‍රාණය සහ ධනය ඔහුගෙන් ආරක්ෂා වේ. තබ් නායක තුමා මුහාජිර් වරයාට හිජ්රතයේ වැදගත් කරුණක් මගින් විවරණය කළේය. එම කරුණු පාපයෙන් සිට වහාම ඉවත් වීම, පාපයන් අප්‍රියකර, ඒවාහි නැවත නොයෙදීම හා සැඟවන කරුණු දැන සිටින අල්ලාහ් වෙත පවිත්‍ර වෙනතා වෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම වේ.

41-සුෆ්යාන් බින් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා තබ් වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා තබ් මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයා ණෙහි, ඔබතුමාගෙන් පසු අන් කවරෙකුගෙන් හෝ මා විම සිය නොයුතු වදනක් මට කියා දෙන්න’ යැයි විමසීමි. එයට එතුමා ‘අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කළෙමි’ යනුවෙන් පවසා, පසුව ඒ කෙරෙහි ස්ථිරතාවයෙන් සිටින්න’ යැයි පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නවී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වදන ආගම පිළිබඳ සාරාංශයක් සහ ආගමෙහි කරුණු සියල්ල එක් රැස්කරන එකකි. මෙකී තේරුම විශ් වාසයෙන්ද, ක්‍රියාවෙන්ද ප්‍රකාශයෙන්ද පිළිගැනීම හා මෙම උතුම්වූ මගෙහි ස්ථිර භාවයෙන් සිටීමකි. එනම්, එහි සදා කාලිකව හා අඛණ්ඩව සිටීමකි. 'අල්ලාහ් කෙරෙහි විශ්වාස කළෙමි' (ආමන්තු බිල්ලාහ්) යන වදන අල්ලාහ්ගේ මවා පාලනය කරන බලය, ඔහුගේ දේවය බලය, ඔහුගේ නම් සහ ගුණාංග, ඔහු ඔහුගේ ධර්ම ග්‍රන්ථවල පහළ කළ දේ හා ඔහුගේ රසුල් (දූත)වරුන් ගෙන ආ දේ විශ්වාස කිරීමද අන්තර්ගතව පවතී. 'ස්ථිර භාවයෙන් සිටින්න' යන වචන යෙහි තේරුම ආගමානුකූල කරුණු නිසියාකාරව හා අලං කාරමත්ව ඉටුකිරීමවෙ. මෙය ආගමෙහි පරිපූර්ණතාවයකි.

42-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කෙතෙක් තම පියා, දරුවා හා අන් සැම දෙනාට වඩා මා කෙරෙහි ප්‍රිය කරන තෙක් ඔබලාගෙන් කවරෙක් හෝ (සැබැ) විශ්වාස වන්තයා විය නොහැක.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නවී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙම වදන නබිතුමාගේ ශ්‍රවකරුවන් අමතා ප්‍රකාශකර ඇත්තේ, සමාජයේ සැම දෙනාට මෙය වලංගුවෙ. ප්‍රිය කිරීම හා අප්‍රිය කිරීම හඳවන පිළිබඳ ක්‍රියාවක් වන අතර, එය ආගමේ කරුණක්ද වෙ. විශ්වාස වන්තයින් අතර මවුන්ගේ

විශ්වාසයෙහි උස් පහත් තත්ත්වයක් පවතී. ඊමානය සම හරවිට වැඩිවේ තවත් සමහරවිට අඩුවේ. නබිත්තායන තුමාට ප්‍රිය කිරීම එතුමාගේ සමාජයට අනිවාර්ය වේ. නබිත්තායක තුමා කෙරෙහි ආදරය කිරීම ආගමෙහි අනුගමනය කළ යුතු බලවත් කරුණකි. නබිත්තායක තුමාට දක්වන ආදරයට වඩා පියා, දරුවන් සහ අන් අයට දක්වන ආදරයට ප්‍රමුඛ තාවය ලබා දීම තහනම්ය.

43-නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමා වාර්තා කරන්නේ මෙසේය.

තමාට ප්‍රිය කරන දේම තම සහෝදරයා කෙරෙහිද ප්‍රිය කරන තෙක් ඔබලාගෙන් කවරෙක් හෝ (සැබෑ) විශ්වාස වන්නෙයකු විය නොහැක.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී විද්වතෙහි අන්තර්ගත කරුණු

හදවන පිළිබඳ ක්‍රියාවන්ද ඊමානයෙහි අන්තර්ගත වේ. මිනිසුන් අතර මෙහි උස් පහත් තත්ත්වයක් පවතී. මුස්ලිම් වරයා තමාට යහපතක් අපේක්ෂා කරන සේම තම සහෝදර මුස්ලිම් වරයාටද එය ආපේක්ෂා කිරීම, තමා දෙයක් අප්‍රිය කරන සේම ඔහුටද එය අප්‍රිය කිරීම ඔහුට සිය සහෝදරයා කෙරෙහි පවතින වගකීමකි.

මුස්ලිම් වරුන් රැවටීම හෝ ඔවුන්හට වංචා කිරීම හෝ නොකළ යුතුය. මක්නිසාදයත්, මෙය විශ්වාසීන්ගේ ගුණාංග නොවන්නේය. වන්දනාමානවල යෙදෙන කළ ඊමානය වැඩි වේ. පාප හා වැරදි ක්‍රියාවල යෙදෙන කළ එය අඩුවේ.

රමානස් අඩුවීම හා වැඩිවීම

44-නඛිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් හන්දලා (රළි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මාගේ ප්‍රාණය කවරෙකුගේ අනෙහි පවතින්නේද, ඔහු මත දිවුරා කියමි. ඔබලා මා සමග සිටිනවිට කුමණ තත්ත්වයෙහි සිටින්නේද, එවන් තත්ත්වයෙහි සහ අල්ලාහ්ව සිහි කිරීමෙහි ස්ථිරතාවයෙන් සිටින්නේනම්, ඔබලාගේ නින්දෙහි සහ (ඔබලා ගමන් කරන) මගෙහි දේව දූතවරුන් ඔබලා සමග අත්වැල් බඳ ගනිති. එනමුත්, අහෝ හන්දලා, සුළු වෙලාවක් අල්ලාහ්ව සිහි කිරීමෙන්ද, තවත් සුළු වෙලාවක් ලොකික කාර්යවලද නිරතවන්න. (තුන් වතාවක් පැවසීය)
(මුළාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්හරගත කරුණු

විශ්වාසීන්ගේ තත්ත්වය විවිධාකාරයෙන් පවතී. සමහර විට ඔවුන්ට සුළු වශයෙන් හෝ නොසැළකිලිකම් ඇතිවේ. නඛිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ සභාභාවරු (මිතුරු)න් එතුමාගේ සභාවෙහි සිටින කළ ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උතුම් තත්ත්වයෙන් පවතී. මිනිසා මත පවතින අභාකාරකම ඉවත් වීම, ඔහුගේ වහලන්වය ස්ථිරවීම සහ ඔහු තම ස්වාමියා ගෙන් පාපොච්චාරණය කිරීම සඳහා ඔහු පාපයෙහි යෙදීම ඔහුට අනිවාර්යවූ එකක් සේ පවතින බව මෙහි සඳහන්වේ. තිර්මානායන් මැවීමද, ඒවා විනාශ කිරීමද අල්ලාහ්ට පහසු කාර්යයකි. යහපත්ශීලී විශ්වාස වන්තයින් සමහර අවස්ථා වල මලක්වරුන්ව දකිති. සමහර අවස්ථාවල ඔවුන් සමග

අතට අතදී ආචාර කරති. මෙවන් සිදුවීම් සමහර යහපත් ශීල විස්වාස වන්තයින්ට සිදුවී ඇත්තේය. මලක්වරුන් යහපත් ශීලයන්ගේ නිවැස්සි ඔවුන්ව මුණ ගසති.

45-නඛිත්තයක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අභිදුල් ලාන් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඇඳුම් දිරාපත්වන සේ ඔබලාගෙන් කෙනෙකුගේ හදවතෙහි ර්මානයද දිරාපත්වේ. එබැවින්, ඔබලාගේ හදවතෙහි ර්මානය අළුත් කරවන මෙන් අල්ලාහ්ගෙන් අයැදින්න.

(මුලාශ්‍රය : තබරානි)

නබී වදානති අන්තර්ගත කරුණු

පාපයක යෙදීමෙන් මිනිසාගේ ර්මානය දුර්ලබවට පත් වේ. (අල්ලාහ් පිළිබඳ සිතුවිල්ල කෙරෙහි) නොසැළකිලිමත් වීමෙන් එය හදවතෙහි දිරාපත් වේ. රෙදි අළුත් කරන සේ ර්මානයද අල්ලාහ්ව සිහි කිරීම, ප්‍රාර්ථනා කිරීම, කර්භානය පාරායනා කිරීම සහ පොදුවෙන් කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීම යනාදීන් මගින් අළුත් කළ යුතුය. එසේම, මිනිසා ර්මානය වැඩි කරන මෙන්ද, එහි ස්ථිරථාවයෙන් හා අඛණ්ඩව සිටීමට පිහිටවන මෙන්ද අල්ලාහ්ගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුය.

46-නඛිත්තයක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව අබුහුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් දුරාවාරයෙහි යෙදෙන කළ ඔහුගෙන් ර්මානය පිටත්වී (මහුට උඩින්) වළාකුලු සේ පවතී. පසුව ඔහු (අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර) එයින් නිදහස් වූයේ නම්, එම ර්මානය ඔහු වෙත ආපසු පැමිණේ.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පාපයන්හි විපාකයන් පිළිබඳව පැහැදිලිකර ඇත. එය ර්මානයේ පරිපූර්ණභාවය අවදානමට පත් වන උපදෙස්වලට අනුව කරයි. සැලකිල්ලට, සමහර අවස්ථාවල ර්මානය මිනිසාගෙන් ඉවත් වේ. පාපයන්හි යෙදීමෙන් ර්මානයට කිසියම් බාධා වක් හෝ සිදු නොවන බව පවසන මූර්ථිසියා පිරිසගේ මතය මෙහි ප්‍රතික්ෂේපකර ඇත. අභ්‍යන්තර සුන්දරත්වය වල්පමා අත් (නම්කරුගේ පීචන සැලැස්ම තිරසාර ලෙස පිළිගෙන අනුගමනය කරන්නන්)හි ප්‍රතිපත්තිය අනුව ර්මානය අවස්ථාවන් අනුව අඩු හා වැඩිවේ.

ප්‍රඥා ඥානය මගින් මිනිසුන් වටහාගත හැකි කරුණු මගින් උදාහරණ කළ යුතුය. දුරාවාරය පාපයන් අතර ඉමහත් නින්දිත ක්‍රියාවකි. මිනිසා තමාගේ ර්මානය මඟුගෙන් ඉවත්වී යාම කෙරෙහි අවධානයෙන් හා අවධානයෙන් සිටිය යුතුය. එය පාප ක්‍රියාවන්ගෙන් වැළකී සිටීමෙන් හා පවිත්‍ර වෙනතාවෙන් පාපොච්චාරණය කිරීමෙන් කළ හැක.

47-නම්තායක මුහම්මදු (සල්) තමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබ්බුතරෙරා (රලි) තමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දුරාවාරය කරන්නා දුරාවාරයෙහි යෙදෙන කළ විශ්වාසී යෙකු ලෙස නොසිටී. මත්පැන් පානය කරන්නා එය පානය කරනවිට විශ්වාසීයෙකු ලෙස නොසිටී. සොරකම් කරන්නා සොරකම් කරනවිට විශ්වාසීයෙකු ලෙස නොසිටී. මිනිසුන් ඉදිරියෙහි වටිනා සම්පත් මංකොල්ල කන්නා එය කරනවිට විශ්වාසීයෙකු ලෙස නොසිටී.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නවී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මහා පාප ක්‍රියාවන් පරිපූර්ණ ර්මානයට භාන්දසිත්ම වෙනස් එකකි. සත්‍යයෙන්ම, ර්මානය විශ්වාස වන්තයාව පාපයේ යෙදීමෙන් වළක්වයි. පාපයන් ර්මානයට බාධාවක් නොකරන බව පවසන මුර්ජියියා පිරිස මෙහි ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. මෙහි මහා පාපයන්හි යෙදෙන්නන්ට දැඩි ලෙස අවවාදකර ඇත. පාපයන්හි මහා පාපයන් හා සුළු පාපයන් යන දෙකම අන්තර්ගතව පවතී.

ලාභලාභ ඉල්ලාල්ලාහි කොන්දේසි

48-අබ්‍රහුමෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අපි නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වටකර එක් සභා වක හිඳගෙන සිටියෙමු. අප සමග අබ්‍රහක්ර (රලි) තුමා හා උමර් (රලි) තුමාද සිටියහ. එකළ නබිතායක තුමා අප අත රිත් නැගිටිමට පිටත්විය. බොහෝ වෙලාවක් ගතවුවද එතුමා ආපසු නොපැමිණියේය. එතුමාට සතුරන්ගෙන් කුමක් හෝ කරදරයක් සිදුවී ඇති දැයි අපි බියට පත්වීමු. වහාම අපි එතැනින් නැගිටිමට මු. ප්‍රථමයෙන් බියට පත්වූයේ මමය. මා එතුමාව සොයාගෙන ගියෙමි. අවසාන වශයෙන් බණු නළු පාර් ගෝත්‍රයේ අන්සාර්වරැන්ට අයත් වත්තකට පැමිණිමි. එහි (ඇතුළුවීමට) කිසියම් දොරටුවක් ඇත්තේ දැයි සොයා බැලුවද කිසිවක් නොදුටුමි. පිටත පිහිටා ඇති එක් මිදක සිට වත්ත දෙසට දුටු දිය ඇලක් දුටුමි. කපටි නරියෙකු සේ හැංගි හැංගි මා ඒ මාර්ගයෙන් ගොස් නබිතායක තුමා වෙත ගියෙමි.

(මාව දුටු එතුමා) ආ : අබ්‍රහුතෙරරාද ? යනුවෙන් විමසීය. ඔව් බව කීම්. මොකද ප්‍රශ්නය ? යනුවෙන් එතුමා විමසු කළ මා ‘අප අතරෙහි සිටී ඔබතුමා (හදිසියෙන්ම) නැගිටිට පිටත්වූයේය. බොහෝ වෙලාව ගතවුවද ඔබතුමා ආපසු පැමිණියේ නැත. සතුරන්ගෙන් ඔබතුමාට කුමක් හෝ සිදුවී ඇති දැයි අපි බියට පත්වීමු. ප්‍රථමයෙන් මම බියට පත්වූ හෙයින් කපටි නරියෙකු සේ හැංගි හැංගි මෙහි පැමිණීමි. මාගේ පිටුපස මිනිසුන් බලාගෙන සිටිති’ යනුවෙන් කීම්.

එකළ නභිනායක (සල්) තුමා ‘අහෝ අබ්‍රහුතෙරරා, යනුවෙන් අමතා එතුමාගේ සෙරෙප්පු දෙක මාහට ලබාදී, මේ දෙක රැගෙන ගොස් මෙම වත්තෙහි පිටත ‘වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් හෝ නොමැති බව හදවතෙහි ස්ථිර භාවයෙන් සාකෂි දරන කවරෙකු ඔබට හමුවන්නේද ඔහුට ස්වර්ගයෙකි යන සුභාසිංසනය පතන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය.

පසුව මට ප්‍රථමයෙන් මුණගැසුනේ උමර් (රලි) තුමාය. ඔහු මාගෙන් ‘අහෝ අබ්‍රහුතෙරරා, මොකද මේ සෙරෙප්පු දෙක ? යනුවෙන් විමසීය. එකළ මම ‘මේවා නභිනායක තුමාගේ සෙරෙප්පු දෙකකි. ‘හදවතෙහි ස්ථිර භාවයෙන් වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් හෝ නොමැති බව සාකෂි දරන කවරෙකුට හමුවන්නේද ඔහුට ස්වර්ගයෙකි යන සුභාසිංසනය කරන මෙන් එතුමා මේවා දෙක දී මාව එව්වෙය’ යනුවෙන් කීය. වහාම උමර් (රලි) තුමා මාගේ පසුවට ඔහුගේ අතින් පහරයක් දුන්නේය. එවිගස මා පිටුපසින් බිමට වැටුනෙමි. ඔහු ‘අහෝ අබ්‍රහුතෙරරා, ආපසු හැරී යන්න’ යනුවෙන් ඔහු කී බැවින්,

මම ආපසු නභිනායක තුමා හමුවට ඉකි ගසා අඩංගෙන ගියෙමි. උමර් (රලි) තුමාද මාගේ පිටුපසින් ලුහු බැඳමින් පැමිණිය.

(මා දුටු) නභිනායක තුමා ‘අහෝ අබුහුරෙරරා, ඔබට වුනේ කුමක්ද ? යනුවෙන් විමසීය. එකළ මා ‘මම උමර් (රලි) තුමාව මුණගැසීමි. ඔබතුමා මාහට පවසා එවූ කරුණ ඔහුට කීමි. වහාම ඔහු මාගේ පසුවට පහර දුන්නේය. මා පිටුපසට වැටුනෙමි’ යනුවෙන් කීවෙමි. එකළ නභිතුමා මාව ආපසු යන මෙන් අණ කළේය.

පසුව එතුමා ‘අහෝ උමර්, ඔබ මෙසේ හැසිරීමට තුඩුදුන් හේතුව කුමක්ද ?’ යනුවෙන් විමසීය. එයට උමර් (රලි) තුමා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, මාගේ මව හා පියා ඔබතුමාට පූජා කර කියමි. වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් හෝ නොමැති බව හඳවතින් ස්ථිරභාවයෙන් සාක්ෂි දරන කවරෙක් ඔබ හමුවන්නේද, ඔහුට ස්වර්ගයකි යන සුභාසිංසනය කරන මෙන් ඔබතුමාද අබුහුරෙරරාට ඔබතුමාගේ සෙරෙප්පු දෙකත් දී එව්වේ ? යනුවෙන් විමසීය. එයට නභිනායක තුමා ‘ඔව් එසේමයි’ යනුවෙන් පැවසීය.

එයට උමර් (රලි) තුමා ‘එසේ නොකරන්න. මිනිසුන් එය විශ්වාස කරමින් කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙද සිටීමට හැකි බව මම බියවෙමි’ යනුවෙන් කීය. එයට සවන් දුන් නභිතුමා ‘ඔවුන් (කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදීමට) අත්හරින්න’ යනුවෙන් පැවසීය.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

එක් පුවතක් විශ්වාස කිරීම සඳහා සම්පූර්ණ වශයෙන් කිසියම් දෙයක් හෝ ලබාදී එවීමට හැක. සතුටුදායක පුවතක් සැමට පොදුවෙන් දැනුම් දිය යුතුය. සමහර මිනිසුන්ට ප්‍රශ්නයක් ඇතිවෙදැයි බිය නොවන්නේ නම්, දැනුම් ඥානය සැමට ව්‍යාප්ත කළ හැක. උමර් (රලි) තුමා අබ්බුහුරෙරුගේ පුවත දැනුම් දීමට ඉඩ නොදී ඔහුව හරවා එව්වේය. 'මිනිසුන් එම පුවත පිළිගෙන කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙද සිටී දැයි තමා බියවන බව උමර් (රලි) තුමා තනිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමාට කිය. එය තනිතුමා පිළිගත්තේය.

49-තනිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබ්බුහුරෙරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වන්දනාමාන කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත්, මා අල්ලාහ්ගේ දූතයා බවත් සාක්ෂි දරා, ඒවා කෙරෙහි කිසියම් සැක කිරීමකින් තොරව සිටිමින් කවරෙක් හෝ අල්ලාහ්ව බැහැ දකින්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

(මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පුද්ගලයෙක් අල්ලාහ් හා ඔහුගේ දූතයා පිළිබඳ සාක්ෂි දෙකම එකට ප්‍රකාශ කළ යුතු බව සනාථවේ. ඒවා දෙකම එකට එකක් අවශ්‍යව පවතී. එවායින් එකක් අනෙකෙන් තොරව පරිපූර්ණයට නොපත්වේ. මේවා දෙකම කෙරෙහි සාක්ෂි දරන්නාට ඒවා දෙකම පිළිබඳ ස්ථිරතාවයක් අවශ්‍ය වේ. මන්දයත්, මෙම සාක්ෂි දෙක කෙරෙහි සැක කිරීම එම

සාකෂි දෙකම නිශ්චල කරයි. ඒකදේවවාදීන්ගේ රුද්‍රම් ස්ථානය ස්වර්ගය වේ.

ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ් කෙරෙහි ස්ථිර භාවයෙන් පිළිගත් අය එකී අරමුණ කරා ක්‍රියා කළ යුතුය. හදවතෙන් කරන විශ්වාසය කුසල් ක්‍රියාවකි. ඒකදේවත්ව සාකෂිය, ප්‍රකාශ කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන අතර, ඒ අනුව ක්‍රියාවන් හිදී යෙදිය යුතුය.

50-අඬු මුසා අල් අෂ්අරී (රලී) තුමා නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා හමුවට පැමිණිමි. මා සමග මාගේ සමාජයේ පිරිසක්ද සිටියහ. එකළ එතුමා (අප අමතා) ‘මබ්ලා සතුටුවන්න. මබ්ලාට පසුව සිටින අයට මෙම සුභාසිංසනය දැනුම් දෙන්න. කවරෙක් වන්දනාමාන කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව සත්‍යභාවයෙන් සාකෂි දරන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ’ යනුවෙන් පැවැසීය.

පසුව මිනිසුන්ට සුභාසිංසනය කිරීම සඳහා නබිත්තායක තුමාගෙන් සිට අපි පිටත්වූයෙමු. අපි (මගෙහි) උමර් (රලී) තුමාව මුණ ගැසුනෙමු. ඔහු අපව නබිත්තායක තුමා වෙත නැවත කඳවාගෙන ගියේය. පසුව ඔහු නබිත්තායක තුමාව අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, එසේනම්, මිනිසුන් (මෙය විශ්වාස කර) කුසල් ක්‍රියාවන්හි නොයෙදමින් සිටිති’ යනුවෙන් කීය. එයට නබිත්තායක තුමා කිසිවක් හෝ නොපවසා නිශ්ශබ්දව සිටියේය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

හදවතට ප්‍රියවන කාර්යයන් ගැන මිනිසුන්ට සුභාසිංසනය කළ හැක. ඒවා අතර පවිත්‍ර ඒකදේව වාදීන්ට ස්වර්ගයෙහි පිවිසීමේ භාග්‍යය ලැබෙන බව සුභාසිංසනය කිරීම උතුම්ය.

කවරෙක් ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ් යන වදන තමාගේ හදවතෙන් විශ්වාස කර, එය සත්‍ය ලෙසට ප්‍රකාශ කර, එය ඉල්ලාහ් වෙනුවෙන් යනු පවිත්‍ර වේදනාවෙන් හා එකී අරමුණු කරා ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහුගේ ප්‍රකාශය ඔහුට පල ලබා දෙයි.

කවරෙක් මෙසේ ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහුගේ රුදුම ස්ථානය භාග්‍යයන් පිරි ස්වර්ගය. නභිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ඉල්ලාහ්ගේ දූතයා බව සාක්ෂි දරන තෙක්, වන්දනා මානය කිරීමට සුදුසු ස්වමියා ඉල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් නොමැති බව දරන සාක්ෂිය පරිපූරණත්වයෙන් නොපවතී. ක්‍රියාවන් අතර උතුම් ක්‍රියාව මෙම (ඒක දේවත්ව) සාක්ෂි දැරීමකි. ඉල්ලාහ්ගේ දූතවරුන් මිනිසුන් කැඳවූයේ මෙම සාක්ෂිය කරාය.

51-නභිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව උස්මාන් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් වන්දනාමානයට සුදුසු ස්වමියා ඉල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව දැන ගෙන සිටින කළ මරණයට පත්වෙන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මෙහි දැනීම යනුනේ අල්ලාහ්ගේ ඒකදේවත්වය, ඔහුගේ දිව්‍යමය භාවය සහ ඔහුගේ ඒකීයභාවය ස්ථිරව විශ්වාස කිරීම, එම විශ්වාසය පිරිසිදු වෙනනාවෙන් පවතීම, මෙම ප්‍රකාශය සත්‍ය කිරීම හා මෙම සත්‍ය පදනම අනුව ක්‍රියා වෙහි යෙදීමකි. මෙය අල්ලාහ්ගේ තෘප්තිය ලබා ගැනීම හා ඔහුගේ ස්වර්ගයේ ලැගුම් ගැනීම සඳහාය. ලාඉලාහ ඉල්ලේ ලාහ් යන මෙම වචනයෙහි අතීත බව ප්‍රකාශ කිරීම සහ නැති බව ප්‍රකාශ කිරීම යන කරුණු දෙකක් අන්තර්ගතව පවතී. එනම්, වන්දනාමානව කිරීමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව කීම නැති බව ප්‍රකාශ කිරීමක් ලෙසද, වන්දනාමාන බලයට සුදුස්සා අල්ලාහ් පමණක් බව කීම අතීත බව ප්‍රකාශ කිරීමක් ලෙසද පවතී.

ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහි විශේෂත්වය

52-නබීතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබ්දුල්ලාහ් බිත් අමරු (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ් පරලොව දිනයේ මගේ සමාප්තයෙන් කෙනෙකු ව නිර්මාණයන් අතරින් රැගෙන එයි. පසුව ඔහුට සටහන් පත් අනු නවයක් දිගහැර පෙන්වයි. සැම සටහන් පතක්ම බැල්මක (දුර) ප්‍රමාණයක පවතී. පසුව ඔහුගෙන් 'මෙයින් කිසිවක් හෝ ඔබ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේද ? (ක්‍රියා වත්) රැකවරණයෙන් සටහන් කරන මාගේ ලිපිකරුවන් ඔබට අසාධාරණයක් කර ඇත්තේද ?' යනුවෙන් විමසයි. 'එසේ නොවේ ස්වාමිනි' යැයි ඔහු කියයි. පසුව අල්ලාහ්

‘ඔබ වෙත කිසියම් කාරණාවක් හෝ කුසලක් ඇත්තේද ?’ යැයි අසයි. එයට ඔහු තිගැස්සී කිසිවක් නොව ස්වාමිනි’ යනුවෙන් කියයි. වහාම අල්ලාහ් ‘ඔව් අප වෙත ඔබට එක් කුසලක් (පමණක්) ඇත්තේය. අද දින ඔබට අසාධාරණය කරනු නොලැබේ’ යනුවෙන් පවසයි.

පසුව ඔහු වෙනුවෙන් එක් කාඩ් පතක් ගෙනෙනු ලැබේ. එහි ‘වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කිසිවෙක් නොමැති බවත් නභිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා අල්ලාහ්ගේ වහලා හා දූතයා බවත් සාකම් දරමි’ යන වදනක් සඳහන් වේ. එය ගෙනෙන ලෙස අල්ලාහ් පවසයි. එකළ එම පුද්ගලයා ‘මගේ ස්වාමිනි, මෙතරම් සටහන් පත් තිබියදී මෙම කාඩ් පත කුමකටද ? යනුවෙන් අසයි. එකළ ඔහුට ‘ඔබට කිසිදු අසාධාරණයක් කරනු නොලැබේ’ යනුවෙන් පවසා පසුව (තරාදියේ) එක් තට්ටුවක එම සටහන් පත්ද, අනෙක් තට්ටුවේ මෙම කාඩ් පතද තබනු ලැබේ. එකළ සටහන් පත්වල බර අඩුවෙන්ද කාඩ් එකේ බර වැඩියෙන්ද පවතී. අසීමිත කරුණා වන්තයාවූද අපරිමිත ආදර වන්තයාවූද අල්ලාහ්ගේ නාමය සමග කිසියම් දෙයක් හෝ බරව නොපවතී.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තඹ වදානම් අත්හරිගත කරුණු

ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාහ් උතුම්වූ වදනක් වන අතර, එය තරාදියේ බරව පවතින එකකි. මෙය ක්‍රියාවන් අතර බරවූ, කුසල් අතර මහත්වූ හා වැදූම් පිදුම්වල ඉතා උතුම්වූ එකක් දවේ. කවරෙක් හෝ ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ් යන වදන පවිත්‍ර

වෙනනාවෙන් විශ්වාසකර, එය සත්‍ය භාවයෙන් ප්‍රකාශ කර, එය සත්‍ය බවට සනාථකර එකී පරමාර්ථය කරා ක්‍රියා කරන්නේද, ඔහුට එය පලදායීක පවතී. ඔහුගේ පාපයන් කමා කරනු ලැබේ.

මෙම වදනෙහි අල්ලාහ්ගේ කරුණාව හා භාග්‍යයන් පිළි බඳව සඳහන්කර ඇත. මිනිසා තම ස්වාමියා ගැන හොඳ සිතුවිල්ලකින්ද, ඔහුගේ භාග්‍යයන් අපේක්ෂා කරමින්ද, ඔහු ගේ සමාව කෙරෙහි අවිශ්වාස නොකරමින්ද, ඔහුගේ දායා දයන් කෙරෙහි ආශා කරමින්ද සිටිය යුතුය. මන්දයත්, ඔහු සමා වන්තයා හා ශ්‍රේෂ්ඨ වන්තයාය.

(පරලොව දිනයේ) සමහරුන් සාකෂිත් ඉදිරියෙහි ප්‍රශ්න කරනු ලැබේ. නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් තම වහලුන්ට (ස්වල්ප වශයෙන් හෝ) අසාධාරණය කරන්නෙක් නොවේ. නියත වශයෙන්ම පරලොව දිනයෙහි කිසියම් පරිවර්තක යෙකු නොමැතිව අල්ලාහ් වහලුන්ගෙන් කෙළින්ම ප්‍රශ්න කරයි.

පරලොව දිනයේ මිනිසුන්ට ක්‍රියාවන් සටහන් කරනලද පුස්තකය ලබා දෙනු ලබන බවත්, කුසල් හා අකුසල් ක්‍රියා වන් සටහන් කරනු ලබන බවත් මෙම තබි වදනෙන් තහ වූරුවේ. ඒකදේවත්වයට ඉමහත් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයක් ඇති බවත් ක්‍රියාවන් සටහන් කරන මලක් (දූත) වරුන් සිටින බවත් විශ්වාස කළ යුතු බවත් කුසල් ක්‍රියාවන් අකුසල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරන බවත් මෙම වදනෙහි අන්තර්ගත වේ.

53-උසාමා බිත් සෙයිද් (රලි) තුමා තබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නඛිත්‍යක මුහම්මදු (සල්) තුමා එක් සේනාවක් සමග අපව එව්වේය. අපි ප්‍ර්ථොතා ගෝත්‍රයට අයත් හුරක්කාත් නැමැති පිරිසට උදෑසෙනම හදිසි පහරදීමක් කළෙමු. එකළ මා කෙනෙකුට අල්ලා ගත්තෙමි. වහාම ඔහු ලාඳලාහ ඉල්ලේලාහ් යැයි කීවේය. මා ඔහුව කොටා සාතනය කළෙමි. එය මාගේ හදවතෙහි වේදනාවක් ඇති කළේය.

එබැවින්, මා නඛිත්‍යක තුමා වෙත පැමිණ ඒ බව කීමි. එකළ නඛිත්‍යක තුමා 'ලාඳලාහ ඉල්ලේලාහ් යැයි ප්‍රකාශ කළ තැනැත්තාටද ඔබ සාතනය කළේ ? යනුවෙන් විමසීය. 'අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, ඔහු එසේ ප්‍රකාශ කළේ ආයුධ යට බියෙන්ය' යනුවෙන් මම කීමි. එකළ නඛිත්‍යක තුමා 'ඔහු ආයුධයට බියවී එසේ ප්‍රකාශ කළේද ? නැද්ද යන බව ඔබ ඔහුගේ හදවත විවෘතකර බැලුවේද ? යනුවෙන් ප්‍රශ්න කළේය. 'එදින මම ඉස්ලාමය වෙළා ගැනීමට තිබූ නාතේ' යනුවෙන් මම ආශාවන තරමට එතුමා මාහට එසේ තැවත තැවත කීවේය.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

කවරෙක් ලාඳලාහ ඉල්ලේලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේද, ඔහුගේ ප්‍රාණයට රුකවරණය ලැබේ. ඔහු පිළිබඳ කරුණු අල්ලාහ් සතුව පවතී. එය ප්‍රකාශ කළ තැනැත්තා රුකවරණය ලබයි. අවස්ථාවාදියා කාගිරිවරයාට වඩා දුෂ්ට යක් වුවද, මෙලොවෙහි කාගිරිවරයා සමග කටයුතු කරන සේ ඔහු සමග කටයුතු නොකළ යුතුයි. මන්ද යත්, ඔහු ඉස්ලාමය ප්‍රසිද්ධකර, කුෆරය (අවිස්වාසය) සඟවන්නේය.

කවරෙක් පවිත්‍ර චේතනාවෙන් ලා ඉලාහ ඉල්ලේලාත්ව ප්‍රකාශ කරන්නේද, පරලොවෙහි එය ඔහුට පළදායික වේ. පුද්ගලයෙක් නිවැරදි කරුවෙකුගේ රුධිරය පිට නොකිරීම සඳහා හා කිසියම් මුස්ලිම් වරයෙකුගේ ප්‍රාණයක් සානනය නොකිරීම සඳහා ඔහු යුද්ධයෙහි යෙදෙන කළ සතුරා පිළිබඳ සත්‍යභාවය දැනගත යුතුය. මිනිසුන්ගේ හදවතෙහි පවතින සිතුවිල්ල ගැන දැනගැනීම මිනිසාට අනවශ්‍ය වේ. එය අල්ලාහ් හා සමග සම්බන්ධ කරුණකි.

අල්ලාහ්ගේ නම් හා ගුණාංග

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු අල්ලාහ්ය. ඔහු කවරෙක් නම්, (වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු) ස්වාමියා ඔහු හැර අන් කිසිවෙක් නොමැත. (ඔහු) සැඟවුණු හා ප්‍රසිද්ධ කරුණු කෙරෙහි දොන වන්නාය. අසීමිත කරුණාවන්තයා හා අසම දයාවන්තයාය.

ඔහු අල්ලාහ්ය. ඔහු කවරෙක් නම්, (වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු) ස්වාමියා ඔහු හැර අන් කිසිවෙක් නොමැත. ඔහු රජුය. ඉතා පවිත්‍ර වන්නාය. සැනසුම් වන්නාය. අභය ලබා දෙන්නාය. රුකබලා ගන්නාය. (සැම දෙනා) අභිබවා යන බලවතාය. (නම ආදොව) මැඩ පවත්වන්නාය. අහංකාර වන්නාය. ඔවුහු ආදේශ කරන දෙය කෙරෙහි ඉමහත් පවිත්‍ර වන්නාය.

ඔහු අල්ලාහ්ය. නිර්මාණය කරන්නා (ඔහුම)ය. (ඒවා පිළියෙළකර) මවන්නා (ඔහුම)ය. (මැවිලිවල) රූප කරන්නා (ඔහුම)ය. ඔහුට අලංකාරමත් නාමයන් ඇත්තේය. අහස්හි

හා පොළොවෙහි ඇති (සියළුම) දේ ඔහු ව සිහිකර පවිත්‍ර කරති. නවද, ඔහු සැම දෙය අභිබවා යන්නා හා සුක්ෂ්ම වන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-59:22-24)

අල්ලාහ්ට අලංකාරමත් නාමයන් ඇත්තේය. එහෙයින්, ඔබලාද එමගින්ම ඔහුට අභිගසා ප්‍රාර්ථනා කරන්න. ඔහු ගේ නාමයන් කෙරෙහි (වැරදි සහගතව) ගොතන්නන් (නොසලකා) අත් හරින්න. ඔවුහු කරමින් සිටින ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය ඔවුන්ට ලබා දෙනු ලැබේ.

(අල්කුර්ආන්-7:180)

54-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ්ට නම් අනූ නවයක් ඇත්තේය. කවරෙක් ඒවා රුකවලදී කටයුතු කරන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. අල්ලාහ් ඒකිකයකි. ඔහු මත්තයම ප්‍රිය කරයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ඒකදේවත්වය පරිපූර්ණ එකකි. ඔහු ඒකිකයාය. ඔහුට සමානව කිසිවක් නොමැත. අල්ලාහ්ට ප්‍රිය කිරීමේ ගුණාංගයක් ඇති බව සනාථ වේ. අල්ලාහ් විවිධ මිනිසුන්, වචනයන්, ක්‍රියාවන්, ස්ථානයන් හා කාලයන් ප්‍රිය කරයි. එසේම ගණනෙහි මත්තය ප්‍රිය කරයි. ඡරීඅත් නම් ආගමෙහි අධික කරුණු මත්තයෙන්ම පවතින්නේය. දහවල් කාලයේ සලාතය මත්තයෙන් අවසන්වේ. එය මග්රිබ් සලාතයකි. එසේම, රාත්‍රී කාලයේ අවසන් සලාතයද මත්තයෙන්

අවසන්වේ. එය විතර් සලාතයකි. මක්කාවේ කාංචා දේවස් ථානය තවත් (වට) කිරීමද, සභා හා මර්වා අතර සර් (සක් මත්) කිරීමද හත් වතාවකි. එසේම, තස්බීන් කිරීම තිස්තුන් (33) වතාවත්වන අතර, අල්ලාහ්ගේ අලංකාරමත් නාමයන්ද අනු නවයකි.

55-නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසු බව අනස් බිත් මාලික් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අස්සලාම් (සාමය) යනු අල්ලාහ්ගේ නාමයෙන් එකකි. එය පොළොවෙහි ජීවත්වන්නන් සඳහා තබා ඇත. එබැවින්, මබ්ලා අතර සලාමය පතුරුවන්න.

(මුලාශ්‍රය : අල්අදබුල් මුර්ද්)

තබ් වදාහෙති අන්තර්ගත කරුණු

අස්සලාම් යනු අල්ලාහ්ට අයත් නමකි. මහුට බොහෝ නම් ඇති අතර, ඒවා සියල්ල අල්කුර්ආන් හා නබිතුමාගේ වදන් සාධක මගින් සනාථකර ඇත. අල්ලාහ්ගේ නම් හා ගුණාංග සනාථ කරන සාධකයන් දැන ගැනීමද, ඒවායින් මහුට සුදුසු නාමයන් හා ගුණාංග තෝරා ඒවා වටහා දෙන කරුණ අනුව ක්‍රියා කිරීමද මිනිසාට අනිවාර්ය වේ. මෙයට අස්සලාම් (සාම වන්තයා), අර් රහ්මාන් (අසීමිත කරුණා වන්තයා), අල්කරීම් (ශ්‍රේෂ්ඨ වන්තයා, දාන වන්තයා) හා අල් හලීම් (සෞම්‍ය වන්තයා) යනාදීන් උදාහරණ වේ.

විශ්වාසීන් අතර සලාමය පතුරුවීම අනිවාර්ය වේ. මන්ද යත්, එමගින් මවුනතර සහෝදරත්වය, ප්‍රේමය හා සමගිය ඇති වන්නේය. ෂරීඅත් හෙවත් ආගම අණ කරන විශ්වාස

වත්තයින් අතර සමගිය ඇති කිරීමද සලාමය පතුරුවීමේ එක් අරමුණකි. කවරෙකුගේ දිවෙන් හා අතින් අත් මුස්ලිම් වරයා බියෙන් තොරව සිටින්නේද, සැබෑ විශ්වාස වත්තයා මෙහෙය.

56-යඋලා බිත් උමයියා (රලි) තුමා නබි වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා විවෘත ස්ථානයක ජල ස්නානය කරමින් සිටි පුද්ගලයෙකු ව දුටුවේය. වහාම එතුමා මිමබර් (දේශනා) කුටියෙහි නැග අල්ලාහ්ව ප්‍රශංසා හා ගුණ වර්ණනාකර, පසුව 'නියතව අල්ලාහ් ලැජ්ජා වත්තයා හා (අඩුපාඩු) සැඟ වත්තය. මෙහු ලැජ්ජාවීම හා (අඩුපාඩු) සැඟවීම ප්‍රිය කරයි. එබැවින්, බෙලාගෙන් කවරෙක් හෝ ජල ස්නානය කරන්නේ නම්, මෙහු තමාව ආවරණය කළ යුතුය' යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්, සහිහුල් ජාමිඋ)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට අධික ලැජ්ජා වත්තයා හා (අඩුපාඩු) සැඟ වත්තා යන නම් දෙකක් ඇත්තේය. 'නියතව, අල්ලාහ් මද් රුවක් හෝ එයට වඩා කුඩා දෙයක් හෝ නිදසුනක් වශයෙන් පෙන්වීමට ලැජ්ජා නොවන්නේය' (2:26) යනුවෙන් අල්ලාහ් පවසන්නේය.

අල්ලාහ්ට මෙහෙය ගරුත්වයට හා මහානුභාවයට මඟින ලැජ්ජාවක් ඇති අතර නිර්මාතෘයන්ගේ ලැජ්ජාවට එය කිසි සේත් සමානව නොපවතී. අල්ලාහ්ට ප්‍රියවීම යන ගුණාංග යක්ද ඇති බව සනාථවේ. මිනිසා ජලස්නානය කරන කළ

හා මළ මුත්‍රා පහ කරනවිට ආවරණයකර ගැනීම අනිවාර්ය වේ. ලැප්පාවීම හා ආවරණය කර ගැනීම විශ්වාස වන්තයාගේ ගුණාංගයන්ය. එසේම, ලැප්පාවීම ර්මාන (විශ්වාස)යේ ද අංගයකි. ලැප්පාවීම උතුම් යහපත්කමක්ද වේ.

මදිනා (අත්සාර්) කාන්තාවක් නබිතායක තුමා අමතා ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් සත්‍යයට ලැප්පා නොවන්නේය...’ යනුවෙන් පැවැසුවාය. අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට ඔබින පරිදි ලැප්පාවීමක් ඇති බව මෙහි තහවුරුවේ.

57-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව සල්මානුල් ෆාර්සි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නියතව අල්ලාහ් ලැප්පා වන්තයා හා දාන වන්තයාය. මිනිසෙක් තම දැන මසවා ඔහුගෙන් ප්‍රාර්ථනා කළේ නම්, ඔහුව හිස් අතින් හරවා යැවීමට ඔහු ලැප්පා වන්නේය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්, සහිස් ජාමිෆ්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහාණුභාවයට ඔබින පරිදි ලැප්පාවීම හා දානය කිරීම යන ගුණාංග දෙකක් ඔහුට ඇති බව සනාථ වේ. අල්ලාහ්ගේ ගුණාංගයන් අපගේ ගුණාංගවලට සමානව නොපවතින හෙයින්, ඔහුගේ ලැප්පාවීමද අපගේ ලැප්පා වීමට සමානව නොපවතී. ප්‍රාර්ථනා කරන කළ දැන් ඔසවීම එකී සාර ධර්මයකි. ප්‍රාර්ථනා කිරීමෙන් ලැබෙන අභිවාධිය ගැන පැහැදිලිකර ඇත.

ප්‍රාර්ථනාවේ ප්‍රතිඵලය සැමට පොදුය. මිනිසා අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් කෙරෙහි අවිශ්වාසය නොකළ යුතුය. අල්ලාහ්ගේ පරෝපකාර හැකියාව විශාල වශයෙන්ද මහුගේ දායාදයන් සැමට පොදුවෙන්ද පවතී.

58-අනස් බිත් මාලික් තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගේ කාලයේ (එක් අවස්ථාවක) බඩු මිළ ඉහළට ගියේය. (ඒ පිළිබඳව මිනිසුන් නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා වෙත පැමිණ) ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, බඩු මිළ පාලනයක් කරන්නට බැරිද?’ යනුවෙන් විමසූහ, එයට එතුමා ‘නිසැකයෙන්ම, නිර්මාණය කරන්නා අල්ලාහ්ය. (ආහාර) සීමිත කරන්නාද, පරෝපකාරයෙන් ලබා දෙන්නාද, පෝෂණය කරන්නාද, බඩු මිළ පාලනය කරන්නාද මහුමය. මා කිසිවෙකුගේ ප්‍රාණයට හෝ දේපළට හෝ අසාධාරණයක් කර, ‘මාහට මහු අසාධාරණය කළේය’ යැයි මට කවරෙක් හෝ දොස් නොකියන ස්ථාවරයේ අල්ලාහ්ව බැහැදැකීමට කැමැත්තෙමි’ යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළේය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද් හා සහිත් අල්ජාම්ලි)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහාත්‍ය භාවයට මඛිත පරිදි මෙහි මහුගේ ගුණාංග සනාථකර ඇත. නබිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙම ගුණාංග අල්ලාහ්ට කෙසේ හිමි කළේද, එසේම, අපිද හිමි කළ යුතුය. මක්නිසාදයත්, නිර්මාණයන් අතර අල්ලාහ් ගැන අධිකව දැන සිටින්නා නබිනායක තුමාය. මිනිසුන්ට අපරාධ කිරීම හා ඔවුන්ගේ සම්පත්වලට සහ දේපළට හානි සිදු කිරීම කෙරෙහි අවවාද කර ඇත.

වෙළඳ භාණ්ඩවල මිළ සහ ලාභය වංචා සහගත හෝ වැරදි සහගත හෝ නොවන බව මිනිසුන් දැන සිටින කළ වෙළඳුන්ට අවහිර කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතුය. නඟිත්‍යක තුමාගේ පරිපූරණ භක්තිය ගැනද, තම ස්වාමියා කෙරෙහි පවතින ඵතුමාගේ බියකම ගැනද හා ඵතුමාගේ යුක්තිය ගැනද සඳහන්කර ඇත.

59-භානිඋ බිත් යසිද් (රළු) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඔහු තම කණ්ඩායම සමග නඟිත්‍යක මුහම්මදු (සල්) තුමා හමුවට පණිවිඩයක් රැගෙන පැමිණ අවස්ථාවේ එම පිරිස් ඔහුව අබුල් හකම් (චිනිශ්වය කරුවන්ගේ පියා) යැයි අඬගැසීම කෙරෙහි ඵතුමා සවන් දුන්නේය. වහාම ඵතුමා ඔහුව කඳවා 'නියත වශයෙන්ම, හකම් (චිනිශ්වයකරුවා) අල්ලාහ්. චිනිශ්වය පවතින්නේ ඔහු සතුය. එසේ තිබියදී ඔබ අබුල් හකම් (චිනිශ්වය කරුවන්ගේ පියා) යනුවෙන් කඳවනු ලබන්නේ කුමක් නිසාද?' යනුවෙන් විමසීය.

එවිට ඔහු 'මාගේ සමාජයේ කිසියම් කරුණක් ආරාමුල කට ලක්වූ කළ ඔවුහු මා වෙත පැමිණෙති. මා ඔවුන් අතර චිනිශ්වය කරමි. එය දෙපාර්ශ්වයම පිළිගනිති' යනුවෙන් කීය. එයට නඟිතුමා 'ආ මෙය උතුම් යහකමක් නේ? ඔබට දරුවන් සිටින්නේද? යැයි විමසූ කළ ඔහු 'මාහට සුරෙහ්, මුස්ලිම් හා අබ්දුල්ලාහ් යන දරුවන් (නිදෙනෙක්) සිටිති' යැයි කීය. ඔවුනතර ලොකු දරුවා කවරෙක්ද? යනුවෙන් විමසුවිට ඔහු 'සුරෙහ්' යැයි කීය. එකළ නඟිත්‍යක තුමා 'එසේනම්, ඔබ අබු සුරෙහ්' යනුවෙන් පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

විනිශ්චය කිරීමේ ගුණාංගයට හිමිකාරයා අල්ලාහ් (පමණක්) බව මෙහි සනාථ වේ. ඔහු විනිශ්චය කරුවන් සැටම අග්‍ර විනිශ්චය කරුවාය. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නිරසාර විශ්වාසනීය සමාජයට විනිශ්චය කිරීමෙහි අල්-ලාහ්ට වඩා උතුම් වන්නායා කවරෙක්ද ?

(අල්කුර්ආන්-5:50)

අල්ලාහ් තම ප්‍රකාශයන්හි, ක්‍රියාවන්හි හා පූර්ව සැලැස්මෙහි යුක්ති සහගත විනිශ්චය කරුවාය. පාලන බලය ඔහු සතුවම පවතින අතර, ක්‍රියාවන් සියල්ල යොමු කරනු ලබන්නේද ඔහු දෙසය. එසේම, සියළුම දේහි අවසන් විසඳුම ඔහු වෙතම පවතී. පරලොව දිනයේ මිනිසුන් අතරේ විනිශ්චය කරන්නේද, අපරාධ කළ අයගෙන් අපරාධයට ලක්වූ අයට යුක්තිය හා සාධාරණය ලබා දෙන්නේද ඔහුය. ඔහු කිසියම් අපරාධයකින් හා වංචාවකින් තොරව මිනිසුන් අතර ප්‍රශ්න කරයි. ඔහුගේ ප්‍රකාශයන් සත්‍යයෙන්ද, ඔහුගේ විනිශ්චය යුක්ති සහගතවද පවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

තවද (ම : නබි,) ඔබ ස්වාමියාගේ ප්‍රකාශයන් (කියමන්හි) සත්‍යයෙන්ද, (ක්‍රියාවන්හි) යුක්තියෙන්ද පරිපූර්ණ විය.

(අල්කුර්ආන්-6:115)

බුහාරි හා මුස්ලිම් ග්‍රන්ථවල නබි වදනක් 'ඔබ මගින්ම මම තර්ක කළෙමි. ඔබගෙන්ම මම යුක්තිය අයැදිමි' යැයි සඳහන්වේ. විනිශ්චය කරන්නා (අල්ලාහ්) පවිත්‍ර වන්නාය. ඔහුගේ විනිශ්චය සමීක්ෂණය කරන කිසිවෙක් නොමැත. ඔහු සෑම දේ ශ්‍රවණය කරන්නා හා ඥාන වන්නාය.

60- නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසු බව නවාස්
 බින් සම්භාන් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

(යුක්ති සහගත වූ) තුලාව රහ්මාන් (කරුණා වන්තයාවූ
 අල්ලාහ්)ගේ අනෙහි ඇත්තේය. (එමගින්) ඔහු සමහරයන්
 උසස් කරයි. අන් අය පහත් කරයි.

(මූලාශ්‍රය : ඉබ්නු මාජා)

තඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට තුලාවක් ඇති බවත්, රහ්මාන් (අල්ලාහ්)ට අන්
 ඇති බවත් අල්කුර්ආනයෙන් සහ තඛි තුමාගේ වදනෙන්
 සනාථවේ. නමුදු, එය මිනිසුන්ගේ අත්වලට කිසිසේත් සමා
 නව නොපවතී. අසත්‍යය හා දොස්පද කියන්නන්ගේ කිය
 මත් කෙරෙහි අල්ලාහ් පවිත්‍ර වන්තයාය. මිනිසුන් උස් හා
 පහත් තත්ත්වයට පත්වන්නේ අල්ලාහ් මගිනි. අල්ලාහ් කව
 රෙකුට උසස් ස්ථානයට පත්කර ඇත්තේද හා කවරෙකුට
 ගරුත්වය ලබාදී ඇත්තේද, මිනිසුන් ඔහුගේ සම්බන්ධකම
 විසින්ධි කළත්, යථාර්ථයෙන් උසස් වන්තයා ඔහුමය.

එසේම, අල්ලාහ් කවරෙකුට පහත් ස්ථානයට පත්කර
 ඇත්තේද හා කවරෙකුට ඔහු අවනම්බුවට පත්කර ඇත්
 තේද, මිනිසුන් ඔහුට ගරුත්වය ලබාදී ඔහු වෙනුවෙන් උත්
 සව පැවැත්වුවද, යථාර්ථයෙන් තිත්දිත වන්තයා ඔහුමය.

61- නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසූ තඛිවදනක්
 අබුහුතෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ්ගේ දකුණු අත පිරි පවතී.
 දානය කිරීමෙන් එය නොඅඩුවේ. රාත්‍රියෙහි හා දහවල්හි
 ඔහු අහුරා ලබා දෙන්නේය. අහස් හා පොළොව නිර්මාණය

කළ දින සිට මහු දානය කරමින් සිටියත්, මහුගේ දකුණු අතෙහි (කිසිවක් හෝ) නොඅඩුව පැවැතීම ගැන ඔබ කල් පතා නොකළේද ? මහුගේ අර්ඡය (සිංහාසනය) පෙර ජලයෙහි පැවැතීය. මහුගේ අතෙක් (වම්) අතෙහි ග්‍රහණය කිරීමේ ගුණාංගය ඇත්තේය. (එබැවින්) රිස්කය (ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය දේ) උසස් ලෙසද පහත් ලෙසද ලබා දෙයි.

(මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදානම් අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට මහුගේ මහානුභාවයට මඟින පරිදි අත් දෙකක් ඇති බව සනාථ වේ. එයට කිසියම් දෙයක් ප්‍රමාණ කිරීමටද, උදාහරණ කිරීමටද, සමාන කිරීමටද හා එය ප්‍රතික්ෂේප කිරීමටද අපට නොහැක. මහුගේ එම දැනම යහපත හා අභිවෘද්ධිය කිරීමෙහි දකුණු අත්ය. අල්ලාහ්ගේ විශාලමත් පරෝපකාරය හා දානය කිරීමේ උතුම් ගුණාංගය පැහැදිලි කර ඇත. මහුගේ භාණ්ඩාගාරය කුසලින් පිරී පවතින අතර, එය කිසියම් දිනක හෝ හිස්ව නොපවතී. අල්ලාහ්ට අර්ඡයක් (සිංහාසනයක්) ඇති බව මෙහි සනාථ වේ. එය පෙර ජලයෙහි පිහිටා තිබිණි.

නිසැකයෙන්ම, ක්‍රියාවන්, තරාතිරම්, කුසල් හා අකුසල් යනාදීන් කිරන තුලාවක් අල්ලාහ් වෙත ඇත්තේය. නියතව, මහු මිනිසුන්, සමාජයන් හා ක්‍රියාවන් අතර තමා කැමැති වන අය හා දෙය උසස් කරයි. එසේම මහු කැමැතිවන අය හා දෙය පහත් කරයි. ධනය වැඩිකිරීම, එමගින් මිනිසුන් පත්කිරීම හා උසස් කිරීම යනාදීන් අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන්ය. එය මහුගේ මහානුභාවයට මඟින පරිදි පවතී.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ධනය අඩුකිරීමටත් වැඩිකිරීමටත් හැක්කේ අල්ලාහ්ට පමණකි. බෙලා සියල්ලන්ම ආපසු ඔහු වෙතම යායුතුවේ.
(අල්කුර්ආන්-2:245)

62-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අපායට සුදුස්සන් එහි පිවිසෙමින් සිටිති. එකළ අපාය 'තවත් සිටින්නේද ? තවත් සිටින්නේද ?' යනුවෙන් අසමින් සිටී. අවසානයේ විශ්වය පාලනය කරන ස්වෘමියා තම පාදය එහි තබයි. ඒවා එකට එක්වී තදබදයෙන් (අපාය) පිරී, 'බෙගේ ගරුත්වය හා දයාව මත දිවුරා කියමි. ප්‍රමාණවත් වේ, ප්‍රමාණවත්වේ' යැයි අපාය පවසයි. (නමුත්,) ස්වර්ගය පුරප්පාඩුවෙන්ම පවතී. ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ් මිනිසුන් පිළි යළි කර, එම පුරප්පාඩුව පවතින තැන්වල පදිංචි කරවයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදානෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහාතුභාවයට ඔබ්බ පරිදි පාද ඇති බව මෙහි සනාථවේ. නමුත් ඒවා නිර්මානයන්ගේ පාදවලට සමානව නොපවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු හා සමානව කිසිවක් හෝ නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ්ගේ උතුම්භාවය හා ඔහුගේ බල පැවැත්ම මෙහි තහවුරුකර ඇත. ඔහුගේ අඩම්තේට්ටම ඉතා උග්‍රව පවතී.

අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් අපාය කතා කරයි. අල්ලාහ්ගේ කරුණාව ඔහුගේ කෝපය පසු කළේය. කොපමණනම්, ඔහු අපායයෙහි වැටිලි කරන අය එකට අකුලා වසා දමයි. ස්වර්ගයෙහි පවතින පුරප්පාඩු සඳහා වෙනත් මිනිසුන් පිළියෙළ කරයි. මෙහි අපායේ පවතින භයංකරය පිළිබඳව විග්‍රහකර ඇත. අල්ලාහ් අප සැම එකී භයංකරයෙන් ආරක්ෂා කරනු මැනවි.

තබ් තුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් අල්ලාහ්ගේ නම්, ගුණාංග හා සැලැස්සු කරුණු පිළිබඳ නම්වදත් සවන්දී ඒවා විශ්වාස කළහ. ඒවා පිළිගෙන සත්‍ය කරමින් ඒ අනුව ක්‍රියා කළහ. එනම්, ඔවුහු ඒවා කිසිදු සමාන කිරීමෙන්, ප්‍රමාණ කිරීමෙන්, උදාහරණ කිරීමෙන් හා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් තොරව තබ් වදනෙහි සඳහන් පරිදි ඵලෙසම තහවුරු කළහ.

63- නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව අදී බිත් හානිම් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

බබ්ලාගෙන් කවරෙක් සමග හෝ ඔහුගේ ස්වාමියා කථා නොකර නොසිටී. එනමුත්, ඔහු හා ස්වාමියා අතර කිසියම් පරිවර්තකයෙක් හෝ නොසිටී. පසුව ඔහු තම දකුණු දෙස බලන කළ එහි ඔහු කළ ක්‍රියාවන් හැර කිසිවක් හෝ ඔහු නොදිටී. ඔහු තම වම් දෙස බලන කළ එහි ඔහු කළ ක්‍රියා වන් හැර කිසිවක් හෝ නොදිටී. ඔහු තම ඉදිරියෙහි බලන කළ එහි ඔහුගේ මුහුණට මුහුණලා අපාය හැර කිසිවක් හෝ නොදිටී. එබැවින්, ඉදි අඩක ප්‍රමාණයක් දානය කර හෝ නරකාදියෙන් (බබ්ලාව) ආරක්ෂාකර ගන්න.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදානම් අත්කරගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශයන් ඔහුගේ මහානුභාවයට මඟින පරිදි පවතින බව සනාථ වේ. ඔහු පරලොව දිනයෙහි කිසි යම් පරිවර්තකයෙකු හෝ නොමැතිව තම වහලා හා සමග කථා කරයි. පරලොව දිනයේ ප්‍රශ්න කරන කළ මිනිසාගේ ඉදිරියෙහි අපාය දර්ශණය කෙරේ. දානය කිරීම දඩුවමෙන් රුකවරණය ලබා දීමේ වැදගත් කරුණක් සහ අපායෙන් ආරක්ෂා කරන කරුණක්ද වේ. මිනිසා කිසියම් කුසලක් හෝ අල්ප ලෙස නොසැළකිය යුතුය. නිසැකයෙන්ම, කුසල් ක්‍රියාවන් මිනිසාගේ ජයග්‍රහණයට හේතුවේ. මිනිසාට තම කුසල් ක්‍රියාවන් හැර අන් කිසිවක් හෝ පරලොවෙහි කිසිදු පලක් ලබා නොදෙන්නේය.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

මෙම ග්‍රන්ථය ශක්ති වන්තයා හා සුසන්ත වන්තයා වූ අල්ලාහ්ගෙන් සිට පහළ කරන ලද එකකි.

(අල්කුර්ආන්-45:2)

64-ආයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නීය.

‘අල්ලාහ්ගේ දූතවරයාණෙනි, ලෙලතුල් කදර් නැමැති රාත්‍රිය උගා වූයේ නම්, මම කුමක් පිළිබඳව ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුද ?’ යනුවෙන් මම විමසිමි. එකළ නබිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ‘අල්ලාහුමම ඉන්නක අඟුවවුන් තුහිබ්බුල් අෆ්ව ෩෮෫ අන්ති’ යනුවෙන් ඔබ ප්‍රාර්ථනා කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි සමාව ලබා දීමේ හැකියාවද, ප්‍රිය කිරීමේ ගුණාංගයද ඇති බව සනාථ වේ. ඔහු මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි කමා කරන්නන් ප්‍රිය කරයි. අල්ලාහ් ප්‍රියකරන ගුණාංග තම ගුණාංග වශයෙන් මිනිසා සාදාගත යුතුය. කුලිය ලැබෙන්නේ ක්‍රියාවන්ගේ වර්ග අනුවකි. කවරෙක් මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන වැරදි කමා කරන්නේද, ඔහුගෙන් සිදුවන වැරදි අල්ලාහ් කමා කරයි. මිනිසා තම ස්වාමියගේ සමාව අපේක්ෂා කළ යුතු අතර, තම පාපයන් කෙරෙහි සමාව ලබාදී තම වැරදි කමා කිරීම සඳහා අල්ලාහ්ගෙන් පසුතැවිලිවී ප්‍රාර්ථනා කළ යුතුය.

65-තඹනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව ජාබිර් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පරලොව දිනයෙහි අපගේ ස්වාමියා (අල්ලාහ්) සිනහව මින් අපට දර්ශණය කරයි.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි පරලොව දිනයෙහි දර්ශණය කිරීමේ හැකියාව ඇති බව සනාථවේ. නිවැරදි නඹවදන් සාධක මත ඔහුට සිනහවීමේ ගුණාංග යද ඇති බව තහවුරු වේ. මෙය ඔහු තම යහපත් ශීලීන් ගරු කිරීම සඳහාය. ඔහු තම යහපත් ශීලීන්ට දර්ශණය කරන අතර, තම සතුරන්ට එය වසං කරයි. ඔවුහු ඔහුව බැහැර නොදකිති.

66- නඛිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ් මිනිසුන් දෙන්නෙක් පිළිබඳව සිතහවන්තේය. ඔවුන්ගෙන් කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට සාතනය කළේය. ඔවුන් දෙදෙනාම ස්වර්ගයෙහි සිටිති.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ මහානුභාවයට මඛිත පරිදි ඔහුගේ සිතහ වීමේ ගුණාංගය සනාථවී ඇත්තේ එකී භාහිර අර්ථය අනුවය. ඔහුගේ නම් පවිත්‍රවූ ඒවාය. ඔහුගේ දායාදයන් උතුම්වූ ඒවාය. නඛිතායක තුමාගේ ශ්‍රාවකවරුන් ඒවා විශ්වාසකර, ඒවා සත්‍යය බව පිළිගෙන හා ඒ අනුව ක්‍රියා කළ බව නඛි වදන්වල සඳහන්වේ. ඔවුහු ඒවා පිළිබඳව කලබල නොවූහ. කිසිවෙකුගෙන් හෝ නොවිමසූහ. කිසියම් විග්‍රහයක් හෝ නොකළහ. අල්ලාහ්ගේ සිතහය නිර්මාතෘත්වයේ සිතහය සේ නොපවතී. මන්දයත්, අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු හා සමනව කිසිවක් හෝ නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ්ගේ කරුණාවෙහිද, පාපොච්චාරණය කරන්නන්ගේ පාපොච්චාරණය පිළිගැනීමෙහිද විශාලත්වය පිළිබඳව මෙහි සඳහන්වේ. කවරෙක් සාතනයක් කළ පසු ඒ ගැන අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කර, ඔහුගේ අණට කිකරුවී යහපත් භාවයෙන් ජීවත් වන්නේද, ඔහුගේ පාපොච්චාරණය අල්ලාහ් පිළිගෙන ඔහුට කමා කරයි. එසේම, ඔහුව ස්වර්ගයට ප්‍රවිෂ්ට කරයි.

67-තඛිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

දම්වැලින් විලංගු දමා ස්වර්ගයට ඇදගෙන යනු ලබන පිරිසක් ගැන අපගේ ස්වාමියා විමතියට පත්වේ.

(මූලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

තඬි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට ඔබ්බ පරිදි විශ්මයට පත්වීමේ ගුණාංගය ඇති බව සනාථවේ. නමුත්, මෙය නිර් මානසත් පත්වන විමතියට සමානව නොපවතී. මන්ද, 'ඔහු හා සමානව කිසිවක් හෝ නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය' (42: 11) යනුවෙන් අල්කුර්ආනයේ අල්ලාහ් පවසන්නේය.

සැබැවින්ම, මිනිසාගේ දර්ශණය කිරීමේ හැකියාව උණ තාවයෙන් පවතින බැවින් ඔහු සමහරවිට යහපත් දෙය තෝරා ගැනීමට අපොහොසත්වේ. කොපමණකම්, ඒ සඳහා ඔහුට වෙනත් කෙනෙකුගේ මග පෙන්වීම අවශ්‍යවේ.

මිනිසා සමහරවිට සත්‍යය පිළිගැනීම හා අසත්‍යයෙන් වැළකී සිටීම කෙරෙහි තමාට මග පෙන්වන්නාගෙන් ඔහු ඔහුට හිරහැර කළ හෝ වෙවා ප්‍රයෝජනය ලබාගනී. නියත වශයෙන්ම, මිනිස් හදවත අකුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අධි කව උනන්දු කරයි. තම යහපත්ශීල මිත්‍රයා, උපදෙස් කරන යහළුවා හා කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි උපකාර වන්නාගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පැහැදිලිකර ඇත. මේ ගැන අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

යහකම්මල හා බියකම ඇති කරන කාර්යමල බෙලා පරස්පරව උපකාර වන්න. පාපය හා සතුරුකම ඇතිකරන කාර්යන් කෙරෙහි බෙලා පරස්පරව උපකාර නොවන්න.

(අල්කුර්ආන්-5:2)

සමහර මිනිසුන් කුසල් ක්‍රියාවන් කෙරෙහි අන් අයගේ බලහත්කාරයට ලක්වෙති. පසුව ඔවුන්ගේ හදවත් ඒවාට කීකරුවී පිළිගැනීමෙන් එය සරලව පවතී. ස්වර්ගය මිනිසා පිළිකුල් කරන කරුණුවලින් වසා ඇත. සමහරවිට කුසල් ක්‍රියාවන්හි ආරම්භය හදවතට දුෂ්කර කරුණක් බව පවතී. මිනිසුන් අපායෙන් රුකවරණය ලබා ගැනීම සඳහා ඔවුන් සත්‍යය පිළිගැනීමට මුස්ලිම්වරයා ඔවුන්ට බලකළ යුතුය. මිනිසුන් අකුසල තෝරාගන්නාකළ ඔවුන්ව ඔවුන්ගේ මනා පයට අත හැරිය නොයුතුය. මෙම සමාජයේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය ගැන මෙහි පැහැදිලිකර ඇත. ඔවුන් පරස්පරව ස්වර්ගයට ඇදගෙන යන්නෝය.

68-අබ්දුල්ලාහ් බින් ඡක්හිර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

පුද්ගලයෙක් නබිත්තායක මුහම්මද (සල්) තුමා වෙත පැමිණ ‘ඔබතුමා කුමරෙන්නුවරුන්ගේ නායකයාද?’ යැයි විමසීය. එයට එතුමා ‘නායකයා අල්ලාහ්’ යනුවෙන් පැවැසීය. පසුව ඔහු ‘ප්‍රකාශයෙන් ඔබතුමා ඔවුන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨයාය. තරාතිරමෙන් උතුම් වන්නයාය’ යැයි කීය. එකළ එතුමා ‘ඔබලගෙන් කවරෙක් හෝ (මා පිළිබඳව) ඔහු කී දේ පවසන්න. සාතාන් ඔහුව අභිබවා නොයා යුතුය’ යැයි පැවැසීය.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

සෙසියිද (නායකයා) යනු අල්ලාහ්ට පරිහරණය කරන වචනයකි. කවරෙකුගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හා උතුම්භාවය පරිපූර්ණයෙන් පවතින්නේද, කවරෙකුගේ දානය කිරීමේ හැකියාව සීමාවෙන් තොරව පවතින්නේද, කවරෙකුගේ කරුණාව පොදුවෙන් පවතින්නේද, මිනිසුන්ගේ හදවත්තුල කවරෙක් පිළිබඳ බියකම අධිකව පවතින්නේද සැබෑ නායකයා ඔහු මය. අල්ලාහ්ගේ නායකත්වය ඔහුගේ මහානුභාව සම්පන්නයට මඟින පිරිදි පවතින අතර, එය කිසිසේත් මිනිසුන්ගේ නායකත්වයට සමානව නොපවතී. මක්නිසාදයත්, මිනිසාගේ නායකත්වය දුර්වල හා උණ්ණා සහිතකි.

69-නම් මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් බනු ගිෆාර් ශ්‍රෝතයේ විද්වතෙක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් වළාකුල නිපදවන්නේය. එය සිසුම් ලෙස කථා කරයි. සිසුම් ලෙස සිනහ වේ.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නම් වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නම්වදන්හි සඳහන් පරිදි කිසිදු සැක කිරීමකින් තොරව සත්‍යබව තහවුරු කර හා ඒවා වටහා දෙන කරුණු විශ්වාසකර අපි මෙම නම්වදන් පරිහරණය කළ යුතුය. වළාකුල නිපදවීම, එය කථා කිරීම හා සිනහවීම එය නිර්මාතෘය කළ තැනැත්තාගේ බලසම්පන්නයට සාධකයෙකි. ඔහු එය ආදර්ශයක් නොමැතිව නිර්මාතෘය කළේය. ඔහුගේ දානය පරිපූර්ණයකි. සමහර මිනිසුන් හෙතෙය එගේ කථාව බවත්, අකුණ එගේ සිනහ බවත් නිගමනය කරති.

අල්ලාහ් පවසන්නේ මෙසේය.

(වැස්ස උසුලා සිටින) තද වළාකුල නිපදවේ ඔහුමය. හෙණ ඔහුව පවිත්‍රකර ප්‍රශංසා කරන්නේය. (එසේම) ඔහු ගේ දේව දූතයන්ද ඔහුට බියවී ඔහුව ප්‍රශංසා කරන්නෝය. හෙණ එවන්නේ ඔහුමය. (පසුව) ඔහු තමා කැමැති අය එයට ලක් කරන්නේය. (නමුත්,) ඔවුහු අල්ලාහ් පිළිබඳව (බෙහෙත්) තර්ක විතර්ක කරමින් සිටින්නෝය. තවද, (ඔවුන්ට දඩුවම් කිරීමට අල්ලාහ් මනාපවූයේ නම්, ඔවුන් ලිස්සී නොයා ඇල්ලීමේ කෙරෙහි) ඔහු ඉමහත් බල සම්පන්නය.

(අල්කුර්ආන්-13:12,13)

70-තඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු උමර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ලුක්මානුල් හකීම් තුමා ‘නියතව, අල්ලාහ් වෙත කිසියම් දෙයක් හෝ භාර කළේනම්, ඔහු එය ආරක්ෂා කරයි.

(මුලාශ්‍රය : අහ්මද්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

අල්ලාහ්ගේ ක්‍රියාවන් අතර, ආරක්ෂා කිරීමද එකකි. ඔහු මිනිසුන් සැමදෙනා කරන ක්‍රියාවන් සියල්ල ආරක්ෂා කරයි. මිනිසා තම ආගම, තම වගකීම් සහ තම ක්‍රියාවන්හි අවසානය අල්ලාහ් වෙත භාර කිරීම අනිවාර්ය වේ. ගමනක යෙදෙන්නා සමුගන්නා කළ ඔහු අමතා ‘බෙගේ ආගම, බෙගේ වගකීම් හා බෙගේ ක්‍රියාවන්හි අවසානය අල්ලාහ් වෙත භාර කරමි’ යැයි ප්‍රාර්ථනා කළ යුතු බවට නිවැරදි තඛිවදන් වටහා දෙන්නේය. මෙහි අල්ලාහ්ගේ පරිපූර්ණ

ඥානය හා ඔහුගේ දැනුම සඳහන්කර ඇත. සැබැවින්ම, ඔහු වෙත කිසියම් දෙයක් හෝ සැඟව නොපවතී. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ම : නබි, ඔබගේ) වචනය ශබ්ද නගා පැවැසුවද, නිය නව, ඔහු රහස්‍යයද (එයටත් වඩා) සැඟව පවතින දෙයද දැන සිටින්නාය.

(අල්කුර්ආන්-20: 7)

71-අල්ලාහ් පැවැසූ බව නබිත්‍යක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ වදනක් අබු සර්ද් අල්කුද්රී හා අබු හුරෙරො (රලී) තුමානත් මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

නියත වශයෙන්ම, ‘ගරුත්වය මගේ සරමකි. අභාකාරය මගේ ස්වභාවයයි. කවරෙක් හෝ මේවා දෙකෙන් එකක් හෝ කෙරෙහි මා සමග තරග කළේනම්, ඔහුව වෙදනා කරමි’
(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

සියළුම හැකියාවන් හා සියළුම අභාකාරයන් අල්ලාහ්ට පමණක් හිමි බව මෙහි සනාථවේ. හැකියාව හා අභාකාරය පොදුවෙන් අල්ලාහ්ටම හිමි දෙයකි. මෙම ගුණාංග දෙකක් කෙරෙහි අල්ලාහ් සමග තරග කිරීම මිනිසාට තහනම්ය. මන්දයත්, මෙම ගුණාංග දෙක අල්ලාහ්ට පමණක් පොද්ග ලිකවූ හා හිමිවූ ඒවාය. ඔහුගේ දිව්‍යමයභාවය, කේවලත්වය හා මැඩ පවත්වා පාලන කරන හැකියාව යනාදීන් කවරෙකු මගින් හෝ ඔහුව අභිබවා යා නොහැකි බලවත් ශක්ති වන්තයා හා අභාකාර කරුවා බව වටහා දෙන්නේය.

මෙම ගුණාංග දෙකක් හෝ එයින් එකක් හෝ මිනිසා තම සතු කළේනම්, ඔහු තමාගේ ස්වාමියා සමග ඔහුගේ ගුණාංගයෙහි තරග කළේය. තම ස්වාමියාගේ මහානුභාවයට ඔහු ආදේශ කළේය. එහෙයින්, මිනිසා තම ස්වාමියාට කිකරුවීම, බියකමින් සිටීම හා යටහත්වීම යනාදි ගුණාංගයෙන් සිටීම අනිවාර්යවේ. අල්ලාහ් මිනිසුන්ගෙන් අපේක්ෂා කරන්නේ මෙම වහල්භාවය වන අතර, එය ඔහු මිනිසුන්ට අනිවාර්ය කළේය. මෙහි අහංකාර කරුවන්ට හා මර්දනය කරන්නන්ට දැඩි අවවාදයක් හා තර්ජනයක් ඇත්තේය.

72-නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවසූ බව අබු මුසා අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තමාට කරන නින්දාව ගැන සවන් දෙමින් එය ඉවසා සිටින්නා අල්ලාහ්ට වඩා කවරෙක් හෝ නොමැත. මිනිසුන් ඔහුට ආදේශ කරන්නෝය. ඔහුට දරුවන් ඇති කරන්නේය. එසේ වුවද, ඔහු ඔවුන්ට ආහාර සපයන්නේය. (ඔවුන් අයැද සිටින දෙය) ඔවුන්ට ලබා දෙන්නේය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්හරඟන කරුණු

අල්ලාහ් ඔහුගේ මහානුභාව සම්පන්නට ඔබ්බ පරිදි ඔහුට කෙරෙන නින්දාවන් ඉවසා සිටී. මෙම ඉවසීම මිනිසුන්ගේ ඉවසීමට සමානව නොපවතී. ඔහු මිනිසුන් කෙරෙහි ඉමහත් කරුණා වන්තයා වන අතර, ඔහු ශක්ති වන්තයා හා දැඩි ලෙස දඩුවම් කරන්නාය. නමුත් ඔහුගේ කරුණුව ඔහුගේ කෝපයට වඩා අභිබවා පවතී. අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීම හා ඔහුට බිරිඳ සහ දරුවා ඇති කිරීම මහා පාපයකි.

අවිශ්වාස වන්නායා අල්ලාහ්ව ප්‍රතික්ෂේප කළත්, නියතව ඔහු ඔහුට අහාර සපයන්නේය. ඔහුට සමාව ලබා දෙන්නේය. පරලොව දිනයෙහි ඔහුගේ පාපයන් වෙනුවෙන් නිසි කුලිය ලබාදීම සඳහා ඔහුව (ලොවෙහි දඩුවම් නොකර) එසේම අත්හරින්නේය. මිනිසුන්ගේ කියමන් කරා අල්ලාහ් ශ්‍රවණය කිරීම ගැන මෙම වදනෙහි සනාථ වේ. මෙම ශ්‍රවණය කිරීමේ හැකියාවට උපමා කිරීම හෝ උදාහරණ කිරීම හෝ නොහැක. අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු හා සමානව කිසිවක් හෝ නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ්ට අනවශ්‍ය ගුණාංග

73-නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බවට අබු මලික් (රලි) තුමාගේ පියා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අල්ලාහ්ට කිසියම් සහකරුවෙක් හෝ නොමැත.

(මුලාශ්‍රය : අබුදාවුද්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

මෙය අල්ලාහ්ගේ දූතවරුන් සහ ඔහු පහළ කළ ධර්ම ග්‍රන්ථයන් අවවාද කළ දේහි සාරාංශයකි. එනම්, නියතව, අල්ලාහ් ඒකියකි. ඔහුට කිසියම් සහකරුවෙක් නොමැත. ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ්හි අර්ථයද මෙය වේ. ඔහු සැබැවින්ම වන්දනාමාන බලමහියට සුදුස්සාය. ඔහු ඔහුගේ කේවලත්වයෙහිද දිව්‍යමය භාවයෙහිද ඒකිකයාය. නම් සහ ගුණාංග කෙරෙහි (උණනාවලින්) පවිත්‍රවන්නාය.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(නම්, ගුණාංග හා වෙනත් හැකියාවන්හි) ඔහුට සමාන වන්නෙයක් ඔබ දැන සිටින්නේද ?

(අල්කුර්ආන්-19:65)

74-අල්ලාහ් පැවැසූ බව නබිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් ඉබ්නු අබ්බාස් (රලී) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මිනිසා මාව අසත්‍ය කළේය. එය ඔහුට අනවශ්‍යයකි. මිනිසා මාව බැන්නේය. එය ඔහුට අනවශ්‍යයකි. ඔහු මාව අසත්‍ය කිරීම යනු ඔහු (නැසීගිය පසු) නැවත පෙර තත්ත්වයෙහි ඔහුව (මවා) ගෙන ඒමට මට හැකියාවක් නොමැති බව ඔහු සිතා ගැනීමකි. ඔහු මාව බැණීම යනු මාහට පුත්‍රයෙක් සිටින බව ඔහු කීමකි. මම බිරියෙක් හෝ පුත්‍රයෙක් රැගැනීම කෙරෙහි පවිත්‍ර වන්නෙය්මි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

මිනිසුන් කෙරෙහි පවතින අල්ලාහ්ගේ කරුණාවේ විශාලත්වය හා ඔහුගේ ඉවසීම ගැන මෙහි සඳහන්කර ඇත. නිවැරදි නබී වදන්වල සඳහන් පරිදි තමා සවන්දෙන නින්දාවන් කෙරෙහි ඉවසා සිටින්නා අල්ලාහ්ට වඩා කවරෙක් හෝ නොමැත. අල්ලාහ්ට බිරිය හා පුත්‍රයා නොමැති බව සනාථවේ. නමුදු ඔහු ඒකියෙකි. කිසිදු අවශ්‍යතාවයක් හෝ නොමැත්තෙකි. ඔහුට (යමෙකු) ඉපදුනේද නැත. වෙනත් කෙනෙකුට දාව (ඔහු) උපන්නේද නැත. තවද, ඔහුට සමානව කිසිවෙක් හෝ නැත.

මිනිසුන්ගෙන් සිදුවන පීඩාවන් කෙරෙහි ඉවසා සිටීම විශ්වාසනීය මිනිසාට අනිවාර්ය වේ. සෑම දේ මවා පෝෂණය කරන ස්වාමියා මිනිසුන් විසින් අසත්‍ය කරමින් හා බැණ වැඳීමින් සිටියදීත් ඔහු ඔවුන්ට දායාදයන් දානය කරමින් සිටී. එසේනම්, බෙලහිතතාවන් හා උණතාවන් ඇති මිනිසා ඔහු සමග කෙසේ හැසිරිය යුතුද ?

75-නඹ මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබු මුසා අල් අෂ්අරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

සැබැවින්ම, අල්ලාහ් නිදා නොගන්නේය. නිදාගැනීමද ඔහුට අනවශ්‍ය වේ. ඔහු තුලාව උස් හා පහත් කරයි. දහ වල්හි කළ ක්‍රියාවන්ට පෙර රාත්‍රියෙහි කළ ක්‍රියාවන්ද, රාත්‍රි යෙහි කළ ක්‍රියාවන්ට පෙර දහවල්හි කළ ක්‍රියාවන්ද ඔහු වෙත යොමු කරනු ලැබේ. ආලෝකය ඔහුගේ තිරයකි. ඔහු එය ඉවත් කළේනම්, ඔහුගේ මුහුණෙහි පවතින දීප්තිමත් ආලෝකය ඔහුගේ බැල්ම නිර්මාණයන් දෙස කොපමණ දුරට පවතින්නේද, එවන් දුරට ඇති දේ (එනම්, නිර්මාණ යන්) සියල්ල දවා විනාශ කරයි.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරැණු

අල්ලාහ්ගේ පාලන බලය පරිපූර්ණයකි. ඔහු සදානතිකද සමස්ත විශ්වයේ පාලකයාද වේ. ඔහු සැතපෙන්නේවත් නිද්‍රෝපගත වන්නේවත් නැත. නිද්‍රෝපගතවීම එක් බෙල හිතකමකි. එවන් බෙලහිතතාවන් කෙරෙහි අල්ලාහ් පවිත්‍ර වන්තයාය.

අල්ලාහ්ට ආලෝකමත් තිරයක් ඇති බව සනාථවේ. ඔහු සතුව (නිර්මාතෘත්ව පීචනෝපායන් බෙදෙන) තුලාවක්ද ඇත්තේය. එයින් ඔහු තමා කැමැති අයට අඩුවෙන් හෝ වැඩියෙන් හෝ බෙදේ. සෑම දහවල්හි හා රාත්‍රියෙහි මිනිසා ගේ ක්‍රියාවන් අල්ලාහ් වෙත යොමු කරනු ලැබේ.

ඔහුගේ තේජසේ පරිපූරණත්වය, ඔහුගේ ආලෝකයෙහි මහානුභාවය හා ඔහුගේ අභාකාරකම පිළිබඳව මෙහි සඳහන්කර ඇත. ඔහු සෑම දෙය රැකබලා ගන්නා හා සෑම දෙනාගේ ක්‍රියාවන් ආරක්ෂා කරන්නාය. අල්ලාහ් මෙලෙස පවසන්නේය.

නියත වශයෙන්ම, අල්ලාහ් අහස් සහ පොළොව යන දෙක ඒවාහි ස්ථානයෙන් වෙන් නොවන පරිදි ග්‍රහණය කරන්නේය. එසේ ඒවා දෙක එකී ස්ථානයෙන් වෙන්වූයේ නම්, එයින් පසු ඒ දෙක (වෙන් නොවී) ග්‍රහණය කරන්නා (ඔහු හැර) අන් කවරෙක් හෝ නොමැත. නිසැකයෙන්ම, අල්ලාහ් ඉමහත් ඉවසිලි වන්තයා හා ඉතා කමා කරන්නා ලෙස සිටී.

(අල්කුර්ආන්-35:41)

අල්ලාහ්ගේ ගුණාංගයන් නම් වදන්වල කෙසේ සඳහන්ව පවතින්නේද, ඒවා කිසියම් ප්‍රමාන කිරීමෙන්, උපමා කිරීමෙන්, සමාන කිරීමෙන් හා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් තොරව එසේම පිළිගත යුතුය. ඒවා කුමන අර්ථයෙහි අල්ලාහ්ගෙන් සිට සහ නම්නායක මුහම්මද් (සල්) තුමාගෙන් සිට පැමිණියද ඒවා එසේම විශ්වාස කළ යුතුය.

අල්ලාගිය දේව දූතවරුන්

76-නඛිතායක මුහම්මද් (සල්) තුමා පැවැසූ බව ඉබ්නු මස්දාද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම පිබිරිල් (අමෙල) තුමාව දුටුවෙමි. ඔහුට පියාපත් හය සියක් තිබින.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

‘ඔහුගේ අලංකාරමත් පියාපත්වල මුතු හා මැණික් පතුරු වන්නේය’ යන අතිරේකය සමග මෙම නඛි වදන අඟ්මද් ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන් වේ.

නඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

පිබිරිල් (අමෙල) තුමාට බොහෝ පියාපත් තිබීම අල්ලාහ් ගේ හැකියාවට සාධකයකි. පිබිරිල් (අමෙල) තුමාගේ මෙම රූපය ඉහත සඳහන් නඛිවදනෙහි සඳහන් පරිදි අල්ලාහ් එතුමාව ප්‍රථමයෙන් නිර්මාණය කළ රූපයද විය හැක. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු පියාපත් දෙක දෙක, තුන තුන සහ සතර සතර ඇති මලක්වරුන් (නම) දුන්නත් වශයෙන් පත් කළ අයකි.
(අල්කුර්ආන්-35:1)

පිබිරිල් (අමෙල) තුමාව පමණක් මෙවන් අධික සංඛ්‍යා පියාපත්වලින් විශේෂත්වය කිරීම එතුමාගේ තරාතිරම උසස් කිරීම සඳහා විය හැක.

නීතිරීති තුළට වැටී පැවැත්ම

77-ආයතන (රී) තුළින් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

හැරිස් බ්‍රික් හිමියා (රී) තුළින් නීතිරීති මුහුණපත් (සල්) තුළින් අනෙක් 'අල්ලාහ්ගේ දූතයාණනි, බුදුතුමාට වැටී (දේව පිණිවිඩය) පැවැත්මෙන් කෙසේද ?' යනුවෙන් විමසීය. එකළ නීතිරීති තුළින් 'අනුමතව සිතුවේ නාදයක් සේ මා වෙත එවී. එය මාගේ ඉතා බරපතල වශයෙන් පවතී. එම දේව දූතයා පාරායනා කර දුන් දෙය මා සිතුවිල්ලෙහි තබා සිටින කළ මහු මාගෙන් වෙන්වී යයි. සමහරවිට එම දේව දූතයා මිනිසෙකුගේ පෙනුමෙන් දර්ශනයවී මා සමග කථා කරයි. එකළ මා මහු පාරායනා කරන දෙය මාගේ සිතුවිල්ලෙහි තබා ගනිමි' යනුවෙන් පැවැසීය.

ආයතන (රී) තුළින් 'උග්‍ර සිතල දිනවල (නිතිරීති) වැටී පැවැත්ම මෙ දිවිමි. එම දේව දූතයා නීතිරීති තුළින් වෙන්වී පිටත්වන කළ (එම උග්‍ර සිතලයෙහිද) එතුමාගේ නළලෙන් දහඩිය වැගිරේ' යැයි පවසන්නේය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදාළහි අත්හරිගත කරුණු

නීතිරීති මුහුණපත් (සල්) තුළින් ක්‍රිම දෙකක් මගින් වැටී (දේව පිණිවිඩය) පැවැත්ම විය. වැටීයෙහි බරපතලකම, අඛණ්ඩව පැවැත්ම හා එකී වැදගත්කම අනුව එය පැවැත්ම වන අවස්ථාවල එතුමා උග්‍ර අසිරුරාවයට පත්වන්නේය. මේ බව අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

(ම : නඬි,) මෙම අල්කුර්ආනය අපි එක් කන්දක් මත පහළ කළේනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින හිතියෙන් එය වැවිලි පැලී යාම බව සැබවින්ම දක්වයි.

(අල්කුර්ආන්-59:21)

කුමක් හෝ ආකාරයෙන් උදාහරණයක් අවශ්‍ය බැවින්, නින්දිත දෙයක් මගින් උපමා කිරීම අනුමත වේ. මක්නිසාද යත්, සිතුව නින්දිත දෙයක් වුවද, උපමා කර ඇත්තේ එකී නාදය පමණි. අල්ලාහ්ගේ අවසරයෙන් මලක්වරුන් මිනිසුන් ගේ පෙනුම දර්ශණයට ගනිති.

මෙහි මලක් යනු පීබිරිල් (අලෙ) තුමාය. පහළවන පණි වඩයේ බරකම, ප්‍රකාශයෙහි මහානුභාවය හා එයට නඬි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමා ලබා දුන් වැදගත්කම යනාදි යෙන් ඇතිවන ශරීරයේ සණකමින් එතුමා ශ්‍රමයට ලක් වන්නේය. ඒ සමග වහි පහළවීම දරා ගැනීමේ හැකියාව අල්ලාහ් එතුමාට ලබා දීම අල්ලාහ්ගෙන් සිට ලැබුණු සිතිදු කමක් හා එතුමා හට උපකාරයක් වශයෙන්ද පැවැතිය. නොඑසේ නම්, ‘අපි මෙම අල්කුර්ආනය එක් කන්දක් මත පහළ කළේනම්, අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින හිතියෙන් එය වැවිලි පැලී යාම බව සැබවින්ම දක්වයි’ යැයි අල්ලාහ් පවසන පරිදි එතුමාටද සිදුව ඇති.

වහි ඇරමුණවූයේ කෙසේද ?

78-අයිෂා (රලි) තුමිය මෙසේ වාර්තා කරන්නීය.

නඬිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට ප්‍රථමයෙන් නින්දෙහි දර්ශණයවන යහපත් සිහින මගින් දේව පණිවිඩ පහළවිය.

එතුමා දකින සිහිනයන් අරුණෝදය සේ පැහැදිලිවම පැවැතීය. පසුව එතුමා අසමානයෙන් තනිව සිටීමට ප්‍රිය කළේය. එතුමා අවශ්‍ය ආහාරයන් රුගෙන යාම සඳහා තම පවුලේ අය වෙත පැමිණීමට පෙර බොහෝ රාත්‍රීන් හිරා ගුහාවෙහි අසාමානයෙන් රැඳී සිට වන්දනාමානවල යෙදී සිටින්නේය. (එම ආහාර අවසන්වූ පසු තම බිරියවූ) කදිජා (රලි) තුමිය වෙත පැමිණ නැවත (තවත් දින කිපයකට අවශ්‍ය) ආහාර රුගෙන යන්නේය.

මෙම තත්ත්වය හිරා ගුහාවෙහි සත්‍ය (වභී) පැමිණෙන තෙක් පවතීය. එනම්, (දිනක්) එක් මලක් වරයෙක් එතුමා වෙත පැමිණ ‘පාරායනා කරන්න’ යනුවෙන් පැවැසීය. එයට එතුමා ‘මම පාරායනා කිරීමට නොදනිමි’ යනුවෙන් කීය. (මේ පිළිබඳව එතුමා මෙසේ පවසන්නේය) පසුව ඔහු මම ශ්‍රමයට පත්වන තරමට මාව අල්ලා තදෙන් බදා ගන්නේය. පසුව මාව අතහැර ‘පාරායනා කරන’ මෙන් නැවත කීය. (එකළද මම) ‘පාරායනා කිරීමට නොදනිමි’ යනුවෙන් කීම්.

දෙවැනි වතාවද මාව එතුමා මම ශ්‍රමයට පත්වන තරමට අල්ලා තදෙන් බදා ගන්නේය. පසුව මාව අතහැර නැවත ‘පාරායනා කරන’ මෙන් කීය. (එකළද මම) ‘පාරායනා කිරීමට නොදනිමි’ යනුවෙන් කීම්. තෙවැනි වතාවද මාව එතුමා මම ශ්‍රමයට පත්වන තරමට අල්ලා තදෙන් බදා ගන්නේය. පසුව මාව අතහැර මෙසේ පාරායනා කළේය.

(සියළු දේ) නිර්මාණය කළ ඔබ ස්වාමියාගේ නාමයෙන් පාරායනා කරන්න. ඔහු අලක් නම් වූ තත්ත්වයෙහි සිට මිනිසාව නිර්මාණය කළේය. පාරායනා කරන්න. ඔබගේ

ස්වාමියා ඉමහත් කීර්ති වන්තයාය. ඔහු ලේඛනියෙන් මිනිසාට ඔහු නොදන්නා සියළු දේ ඉගැන්වූයේය.

(අල්කුර්ආන්-96:1-5)

ආයිෂා (රලී) තුමිය මෙසේද පවසන්නීය.

පසුව එතුමා (එතැන් සිට) වැවුලන සිතින් (තම බිරියවූ) කදිපා වෙතට පැමිණ මාව පොරවන්න, මාව පොරවන්න යනුවෙන් කීය. එතුමිය බිය නිවන තෙක් එතුමාව පොරවා තැබුවාය. එතුමා තමාට සිදුවූ දේ ගැන කදිපාට පැහැදිලි කර, තමා තම ජීවිතය ගැනද බියවන බව පැවසීය. එවිට කදිපා ‘එසේ නොව, අල්ලාහ් මත දිවුරා කියමි, අල්ලාහ් ඔබතුමාට කිසි දිනක හෝ නින්දා නොකරයි. නියතව, ඔබ තුමා ඥාතීන් සමග එක්ව සිටින්නේය. පීඩාවට ලක්වුවන්ගේ බර උසුලන්නේය. නැති බැරි අයට උපයා දෙන්නේය. අමුත්තන් සළකන්නේය. යථාර්තයෙන් දුෂ්කරතාවයට ලක් වුවන්ට උපකාර කරන්නේය’ යැයි කීවාය. පසුව එතුමාව තම කුඩා පියෙකුගේ පුත්‍රයාවන වරකා බිත් තවඟල් වෙත එක්ක ගියාය.

අඥාන කාලයෙහි ක්‍රිස්තියානි ආගම වෙළඳ ගෙන සිටි වරකා හිබිරු භාෂාවෙන් ලිවීමේ පළල් අවබෝධයක් ලබා සිටි කෙනෙකි. අල්ලාහ් කැමැති වූයේනම්, ඉන්ජිල් ග්‍රන්ථය හිබිරු භාෂාවෙන් ලිවීමේ භාකියාවක් ලබා සිටි ඔහු ඇස් නොපෙනෙන වාර්ධයෙකු ලෙස සිටිය. කදිපා (රලී) තුමිය ඔහු අමතා ‘මාගේ පියාගේ සහෝදරයාගේ පුතනුවනි, ඔබ සහෝදරයාගේ පුතනුවන් කියන දෙයට සවන් දෙන්න’ යනුවෙන් කීවාය. එවිට වරකා තබිතුමාගෙන් ‘මාගේ සහෝදරයාගේ පුතනුවනි, ඔබ දුටුවේ කුමක්ද ?’ යැයි විමසීය.

එයට නභිතායක තුමා තමා දුටු දෙය විස්තර කළේය. (එයට සවන්දුන්) වරකා නභිතායක තුමා අමතා ‘එය මුසා (අපලෙ) තුමා වෙත පැමිණ නාමුස් (පිබිරිල්) තුමාය. බෙගේ සමාජය බෙව (බෙ ගමෙන්) පලවා හරින කළ මා පීවතුන් අතර ශක්තිමත් තරුණයෙකු ලෙස සිටිය යුතුනේ’ යනුවෙන් පසුතැවිල්ලෙන් කිය. එකළ නභිතායක තුමා ‘මාගේ සමාජය මාව පලවා හරිද ?’ යැයි විමසූ කළ වරකා ‘මව. බෙ රුගෙන පැමිණ සිටින දෙය (සත්‍යය) සේ ගෙන ආ කවර මිනිසෙකු හෝ (එකී සමාජය විසින්) විරෝධයට ලක් නොවී නොසිටිය. (බෙ පලවා හරින) එම දිනයේ මා සිටියේනම්, මම බෙට දැඩි ලෙස උපකාර කරන්නෙමි’ යනුවෙන් කිය.

පසුව වරකා කෙටි කාලයක් පීවන්වී උභාවයට පත්විය. මින් පසු වහි පැමිණීම මද කාලයක් නතරවිය.

(මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

වක්තෘවරුන් දකින සිහිනයන් සත්‍යයෙකි. ඉබිරාහිම් නභිතුමා සිය දරුවා අමතා ‘මාගේ පුතනුවනී, නියතව මම බෙව කපා බිලි දෙනු බව සිහිනයෙහි දිටිමි (37:102)’ යනු වෙන් පැවසූ බව අල්ලාහ් පවසන්නේය. කලබලයක් ඇති වන කළ හෝ වන්දනාමානය කිරීම හා මිනිසුන්ගෙන් ඇත් වීම වැනි යහපතක් වෙනුවෙන් අසාමාන්‍යයෙන් තනිව සිටීමට මෙම වදනෙහි සාධක ඇත්තේය. ගමනක යෙදීම වැනි හේතූන් මත ආහාර පානයන් රුගෙන යාමට හැක. මෙය අල්ලාහ් කෙරෙහි පවතින තවක්කුල (විශ්වාසය)ට පටහැනි නොවන අතර, මෙය හේතූන් මත සිදුවන එකකි.

ඉක්රු (පාරායනා කරන්න) යන පරිච්ඡේදය ප්‍රථමයෙන් පහළවූ අල් කර්ණානගේ වැකියෙකි. මෙහි දැනීම, ඉගෙන ගැනීම, වටහා ගැනීම සහ පැහැදිලිවීම යනාදිය කෙරෙහි දිරිගන්වා ඇත. නඛිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා ලියවීමට හෝ කියවීමට හෝ නොදන්නා උමිම් කෙනෙකු බව සනාථ වේ. ගුරුවරයා වැදගත් කරුණක් ශිෂ්‍යයාට කියන කළු මහු එය වටහා ගැනීම සඳහා මහුගේ ශරීරය අල්ලා පැහැ දිලි කිරීමට හැක. වක්තාවරුන්ද බියට පත්වන්නෝය.

මෙහි නඛිතායක තුමාද සාමාන්‍ය මිනිසෙක් බව සනාථ වේ. කෙනෙක් තමා ලක්වූ පීඩාවන් හා කරදරයන් ගැන සිය බිරිඳට පැවසිය හැක. කදිපා (රලි) තුමියගේ පරිපූර්ණ බුද්ධිය, විශිෂ්ට ඥානය හා ඇගේ පැහැදිලි අදහස් මෙහි තහවුරු කර ඇත.

කුසල් කරන්නා අකුසලින් සිදුවන හානියෙන් රුකවරණය ලබයි. යහපත්ගිලීන් රුකගැනීම හා මවුන්ට යහපත් නිමාවක් ලබාදීම අල්ලාහ්ගේ නියමයකි. අල්ලාහ් කෙරෙහි හොඳ සිතුවිල්ල තැබීමද මේවා අතර එකකි. සැබැවින්ම, අල්ලාහ් තම ප්‍රේම වන්තයින්ට රුකවරණය ලබා දෙන්නා හා තම වහළුන්ට උපකාර කරන්නාය.

අල්ලාහ්ගේ සතුරන්ට මවුන්ගේ ක්‍රියාවන්ට සුදුසු දඩුවමක් වශයෙන් නින්දාව හා නපුරු නිමාව හිමිවේ. පවුල් ඥාතීන් සමග සුහදව හැසිරීම අල්ලාහ්ගේ වක්තාවරුන්ගේ ගුණාංගය බැවින් ඒ ගැන දිරිගන්වා ඇත. මෙය මෙලොවෙහි හා පරලොවෙහි ජයග්‍රහණයට හා විමුක්තියට හේතු වක් වශයෙන් පවතී.

බෙලහිනයන්ට උපකාර කළ යුතු අතර, ඔවුන්ට උදව් කරුවෙක් හා සහාය කරුවෙක් වශයෙන් සිටිය යුතුයි. දුෂ් පතුන් හා දිළින්දන්ට ආදරය දක්වා ඔවුන්ට යහපත් ලෙස උපකාර කළ යුතුයි. මෙය නඹිත්වයේ සත් ගුණධර්මවේ.

එසේම ආගන්තුකයන් ගරු කළ යුතු අතර, දුන පිරිස්ට නැගිහෝග හා උපකාර කළ යුතු බව සඳහන් වේ. මෙය අල්ලාහ්ගේ ගෞරවනීය වහලුන්ගේ ගුණාංගයන්ය. දුක් පීඩාවන්ට ලක්ව සිටින්නන්ට එයින් ඔවුන් මිදීම හා එය සරල කිරීම සඳහා උදව් උපකාර කළ යුතුයි. සත්‍ය ප්‍රකාශ කිරීම නඹිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ ගුණාංගයක් බැවින් එය ප්‍රකාශ කරන්නාට කුලිය හිමිවේ.

විශ්වාසනීය වගකීම හා ගිවිසුම් නිසි ලෙස ඉටු කරන මෙන් දිරිගන්වා ඇත. කවරෙක් මිනිසාට ගරු කරන්නේද ඔහුට අල්ලාහ් ගරු කරයි. කරදර හා පීඩාවට ලක්වූ අය සැනසුම් කිරීම හා එය සරල කිරීම සතුටුදායක කරුණකි. උදව් කිරීම හා උපදෙස් දීම යන බිරිඳකගේ ගීලාචාර ක්‍රියා වත් තම සැමියාට පලදායීකව පවතී.

ධර්ම ග්‍රන්ථ පිළිබඳ ඥානය ඇති විද්වතුන්ගෙන් ඔවුන්ගේ ඥානය පරීක්ෂාකර බැලීමේ හා පාඩමක් ගැනීමේ අදහසින් ඔවුන් පවසන දේ කෙරෙහි සවන්දීමට හැක. සියළුම වක්තෘ වරුන්ගේ කැඳවීමේ කාර්ය එකමකි. ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් තවත් සමහරුන්ව සත්‍ය කළහ.

අල්ලාහ්ගේ දුතවරුන් පිළිපදින්නන්ට අනිවාර්යයෙන්ම විරුද්ධකම් ඇතිවේ. මෙය පෙර කාලයේ විසූ ජනතාවගේ සිරිතක්වන අතර, මෙය (මෙසේ සිදුවිය යුතු බව අල්ලාහ්

විසින්) තීරණය කරනලද නියමයකි. අල්ලාහ් වක්තාවරුන් හා සාබා විශ්වාසීන් සෝදිසි කිරීම සඳහා ඔවුන්ට පීඩාවන් ඇති කළේය. නමුදු ඔවුන්ට යහපත් නිමාවක් ඇති වේ.

අත්දැකීම් ලත් අය පවසන දේට සවන්දීම හා ඥානය කවරෙක් පැවැසුවද ඒවා ලබා ගැනීම කෙරෙහි දිරිගන්වා ඇත. නබි (සල්) තුමාට සිදුවූ සිද්ධිය පිළිබඳව පහළවූ සිය එම පැරණි ධර්ම ග්‍රන්ථවල හෝ සමහර ග්‍රන්ථවල සඳහන් වේ. පිබිරිල් (අමෙල) තුමා නබි (සල්) තුමා වෙත පැමිණ සේම නබි මුසා (අමෙල) තුමා වෙතද පැමිණ ඇත්තේය.

79-වහි පණිවිඩය පහළවීම විසන්ධිවූ කාල පරිච්ඡේදය පිළිබඳව නබිත්තාසක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව ජාබිර් බින් අබ්දුල්ලාහ් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මා ඇවිදමින් ගමන් කරන කළු අහසින් ඇසූ හඬෙන් මා හිස ඔසවා බැලීමි. එවිට, හිරා ගුහාවේ මා වෙත පැමිණ දේව දූතයා අහස හා පොළොව අතර එක් සිංහාසනයක වාඩිවී සිටීම දුටු මම නිගැස්සී බියට පත්වීමි. වහාම මම (මාගේ නිවසට) පැමිණ (කදිජාගෙන්) ‘මාව පොරවන්න. මාව පොරවන්න’ යැයි කීමි. පසුව මාව පොරවා තැබුහ. එකළ අල්ලාහ් මෙසේ පහළ කළේය.

අහෝ, පොරවාගෙන සිටින්නානෙහි, ඔබ නැගිටින්න. පසුව (අල්ලාහ්ගේ දඩුවම ගැන මිනිසුන්ට) අවවාද කරන්න. තවද, ඔබ ස්වාමියාව ආචම්බර කරන්න. තවද, ඔබගේ ඇඳුම් පවිත්‍රයෙන් තබා ගන්න. තවද, අපවිත්‍රය අප්‍රිය (කර ඉවත්) කරන්න.

(අල්කූර්ආන්-74:1-5)

අපවිත්‍රය යනු පිළිමයන්ය. මින් පසු වහි පණිවිඩය අඛණ්ඩව පහළවිය.

(මූලාශ්‍රය : බ්‍රහාර් හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ප්‍රථමයෙන් වහි පහළවූයේ හිරා ගුහාවෙය. එය '(සියළු දේ) නිර්මාණය කළ මඟගේ ස්වාමියාගේ නාමයෙන් පාරායනා කරන්න ...' යනු වැකියකි. කදිපා (රලි) තුමිය නබි නායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ (ද:වා) කැඳවීමේ කටයුතු වලට සහාය දැක්වූ බැවින් එතුමියගේ ශ්‍රේෂ්ටත්වය මෙහි පැහැදිලි කර ඇත. අහස් හා පොළොව අතර අසුන්ගෙන සිටියේ පීබ්රිල් (අලෙ) තුමාය. මෙයට පෙරද එතුමා පැමිණ බව සනාථ වේ. දේව දූතවරුන් විවිධ රූපවලින් දර්ශණය කරවීමට අල්ලාහ් ශක්ති වන්තයාය. අල්ලාහ්ගේ වක්තෘ වරුන්ටද බිය ඇතිවන්නේය. වහි විවිධ අවස්ථාවල පහළ විය. ඒවා අතර සමහර වහි අඛණ්ඩව හා අධික වශයෙන් පහළවීමෙන් ඒවා වැදගත්ව පැවැතිය.

ඇඳුම් කිලිටු නොවන සේ පිරිසිදුව තබා ගත යුතු බව මෙහි සඳහන්වේ. මේ හේතුව මත සමහර විද්වතුන් සලාතය ඉටු කිරීමට ඇඳුම් පිරිසිදුවෙන් පැවැතිය යුතු බව කොන්දේසි පනවා එයට මෙම අල්කුර්ආන් වැකිය සාධක ලෙස ඉදිරිපත් කරති. නබිතුමාගේ ශ්‍රවකරුවන් සුළු ප්‍රශ්නවල පවා මතභේදවලට පත්වූ බව මෙහි පැහැදිලිවේ. ප්‍රථමයෙන් පහළවූයේ ඉක්රජ් පරිවෘජය බව ආයිෂා (රලි) තුමිය හා වෙනත් සමහරුන්ගේ මතයකි. නමුත්, ජාබ්ර් (රලි) තුමාගේ මතය වනුයේ සූරා මුද්දස්සිර් යන පරිවෘජය බවය.

‘නැගිට (මිනිසුන්ට) අවවාද කරන්න’ යන වැකියේ තේරුම ‘මග විශ්වාස නොකර සිටින්නන්ට වේදනාව ඇති බව අවවාද කරන්න’ යන්නේය.

වභීෂෙහි බරපතලකම

80-උඛ්බාදා ඛිත් සාමිත් (රලි) තුමා නඛිවදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

නඛිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට වහි පහළවන කළු එතුමා ශ්‍රමයට පත්වේ. එයින් එතුමාගේ මුහුණ දුටිලි පටලයට අසුළු දෙයක් සේ වෙනස් වේ.

(මූලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

නඛි වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

වහි පහළවන කළු ශ්‍රමයට පත්වීම යනු එයට අධික වැදගත්කමක් ලබා දීමකි. මුහුණ වෙන්සවීම යනු එය රතු පැහැයට පත්වීමකි. මක්නිසාදයත්, එතුමාට පහළවන වහි අල්ලාහ්ගේ ප්‍රකාශය බැවින් එය එතරම් වැදගත් හා සත්‍ය සහගතව පවතී. එහි අණ කිරීම, වළක්වාලීම, අවවාද කිරීම හා ළඳරුවන්ගේ හිස කෙසේ පැසෙන, ඇඟ කිළිපොළා යන හා එකී භයංකරයෙන් හදවත් වැළුලෙන පණිවිඩ අන්තර්ගතවේ. සෑම දේ රැක ගන්නා අල්ලාහ්ය.

81- ‘(ම : නඛි, මෙම වහිය කඩිනමින් කටපාඩම් කිරීම සඳහා මග දිව නොසොලවන්න. (75:16)’ යන අල්කුර්ආන සේ වැකිය පිළිබඳව ඉඛ්නු අඛ්බාස් (රලි) තුමා මෙලෙස වාර්තා කරන්නේය.

නීතිමයක මූලධර්මය (සල්) තුළට වර්ග පහළවන කළු
 එතුමා ග්‍රහණයට පත්වන්නේය. එය එතුමා සිය තොල් දෙක
 සොලවීමෙන් පැහැදිලිවේ. එකළ අල්ලාන් '(ම : නබි, මෙම
 වර්ගය කඩිනමින් කටපාඩම් කිරීම සඳහා මග දිව නොසොල
 වන්න. එය (සිතුවිල්ලලෙහි) නැත්පත් කිරීමද, (මග දිවෙන්)
 පාරායනා කරවීමද අපගේ වගකීමකි. එබැවින්, අපි (පිබි
 රිල් මගින්) එය (මගට) පාරායනා කරන කළු මග එය අනු
 ගමනය කරමින් පාරායනා කරන්න. පසුව ඒවාහි අර්ථය
 වටහා දීමද අපගේ වගකීමකි. (75:16-19) යනුවෙන් පැවසූ
 වැකිය පාරායනා කළු ඉබ්නු අබ්බාස් (රලි) තුමා, නබි
 (සල්) තුමා තම තොල් දෙක සොලවූ සේ මා සොලවමි යැයි
 පවසා තම තොල් දෙක සොලවා පෙන්වුවේය.

මෙම වැකි පහළවීමෙන් පසු නීතිමයක තුමා වෙත පිබි
 රිල් (අමෙල) තුමා පැමිණ කළු (පාරායනා කිරීම සඳහා
 එතුමාට) සවන්දී අසා සිටීම සිරිතක් වශයෙන් පත්කර ගත්
 තේය. පිබිරිල් (අමෙල) තුමා සමූහයක් පසු එතුමා පාරායනා
 කළු සේම නීතිමයක තුමාද පාරායනා කළේය.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්හරගත කරුණු

අල්කුර්ආනය කල්පනාකාරීව පාරායනා කළු යුතුයි. වර්ග
 පහළවන අවස්ථාවල නීතිමයක මූලධර්මය (සල්) තුමා තම
 මුළු අවධානයම එය කරා යොමු කිරීමෙන් හා එයට අධික
 වැදගත්කමක් ලබා දීමෙන් එය බරක් හා දුෂ්කරයක් බවට
 පත්විය. අපහාස කිරීමේ හා විහිළු කිරීමේ වෙනතාවෙන්
 තොරව යහපතක් උදෙසා කෙනෙක් කතා කරන සේ හා
 ක්‍රියා කරන සේ සංඥාකර පෙන්වුම් කිරීමට හැක.

අල්ලාහ් තම ගෞරවනීය අල්කූර්ආන් ග්‍රන්ථය විනාශ නොවී ආරක්ෂා කිරීමට වගකීම භාරගෙන සිටී. නබිත්තායක මුහම්මද් (සල්) තුමා ලිවීමට හා කියවීමට නොහැකි උමිම් කෙතෙක් වුවද අල්ලාහ්ගේ ග්‍රන්ථය කටපාඩම් කර තම හදවතෙහි තැන්පත් කළේය.

මෙය භාස්කමකි. තමා කළ ප්‍රකාශයක් පිළිබඳ විවරණයක් එම අවස්ථාවේදීම නොකර ප්‍රමාද කිරීමට හැක. අල්කූර්ආනයේ අර්ථය වටහා ගැනීම හා ඒ ගැන පර්යේෂණ කිරීම සඳහා එය පාරායනා කෙරෙන කළ එයට සාවද්‍යතායෙන් සවන් දීම ආගමානුකූල කරුණකි.

ගුරුවරයා කියන දේට සාවද්‍යතායෙන් කන් දීමේ හා ඔහු කතා කරන කළ බාධා නොකර නිශ්ශබ්දව සිටීමේ වැදගත්කම මෙහි පැහැදිලිකර ඇත. ඉගෙන ගන්නා කරුණු කටපාඩම් කිරීමටත්, ඒවා හදවතෙහි තැන්පත් කිරීමටත් ඒවා අමතකවීමෙන් හා විනාශවීමෙන් තොරව ආරක්ෂා කිරීමටත් දිරිගන්වා ඇත. ගුරුවරයා කියූ පසු එය නැවත කීම හා ඔහු කියන කළ එයට සවන්දීම ගැන සඳහන්කර ඇත. විද්වතුන්ගේ දේශනයට සවන්දීම හා ඒවා පිළිගැනීම මගින් ඔවුන්ගෙන් දැනුම් ඥානය ලබාගත යුතුයි.

කෙතෙක් දැනුම් ඥාන සියල්ල එකම අවස්ථාවේ ලබා ගැනීමට අදහස් කළේනම් ඔහු ඒවා සියල්ල විනාශ කළේය. හදවතෙහි තැන්පත් කළ ඥානයන් පසු අවස්ථාවල නැවත බැලිය යුතුයි. එය 'පිබිරිල් (අලෙ) තුමා සමුගෙන පිටත්වූ පසු එතුමා පාරායනා කළ සේම නබිත්තායක තුමාද පාරායනා කළේය' යන වාක්‍යයෙන් වටහාගත හැක. දැනුම්

ඥානය ලබා ගැනීමට වෙහෙස දැරිය යුතු අතර, එයින් ඇතිවන දුෂ්කරතාවන් ඉවසා සිටිය යුතුයි. මන්දයත්, දැනුම් ඥානය එතරම් වැදගත් එකකි.

වේගධාරීන්ගේ සළකුණු

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

නියතවශයෙන්ම, වේගධාරීන් අල්ලාහ්ට වචන කිරීමට අදහස් කරති. නමුදු, ඔහු ඔවුන්ට වචන කරන්නෙකු ලෙස සිටී. තවද, සලාතය ඉටු කිරීම සඳහා ඔවුන් සිටගත් කළු කම්මැලියන් ලෙස සිට ගනිති. මිනිසුන්ට (තමන්ද සලාතය ඉටු කරන්නන් ලෙස) පෙන්වීම සඳහා (සිටිති.) තවද, ඉතා සුළු වශයෙන් හැර ඔවුන් අල්ලාහ්ව සිහි නොකරති.

(අල්කුර්ආන්-4:142)

82-නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ වදනක් අබු හුරෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

වේගධාරීන්ගේ සළකුණු තුනකි. ඔහු (යමක්) ප්‍රකාශයක් කළේනම්, අසත්‍යය පවසයි. ගිවිසුමක් කළේනම්, එය බිඳ දමයි. විශ්වාස කළේනම්, ද්‍රෝහිකම් කරයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදහෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අවස්ථාවාදය, ක්‍රියාව හා ප්‍රතිපත්තිය යන කොටස් දෙක කට ඇතුළත් වේ. මෙහි අදහස් කර ඇත්තේ ක්‍රියාව පිළිබඳ අවස්ථාවාදයකි. සමහරවිට මුස්ලිම්වරයෙක් මත අවස්ථාවාදයෙහි එක් සළකුණක් හෝ අධික සළකුණු පැවැත්මට

හැක. අවස්ථාවාදයට බොහෝ කොටස් ඇත්තේය. ඒවායින් සමහරයන් ඉතා නපුරු සහගත කරුණුය.

මෙවන් කරුණුවල ඕනෑකමින් රැඳී සිටින්නා අවස්ථාවාදී යාය. අවස්ථාවාදයේ සළකුණු අවස්ථාවාදියාව හඳුන්වා දෙයි. බොරු කීම වෙශධාරීන්ගේ සළකුණක් බැවින්ද, කළ ගිවිසුම ඉටු නොකර පැහැර හැරීම විශ්වාසීන්ගේ ගුණාංගයක් නොවන බැවින්ද ඒවා තහනම්කර ඇත. එසේම, විශ්වාසය මත භාරකරන ලද වගකීමවලට ද්‍රෝහිකම් කිරීමද තහනම්ය. මෙසේ ද්‍රෝහිකම් කරන්නා වෙශධාරීයෙකි. ක්‍රියාව පිළිබඳ අවස්ථාවාදය ප්‍රතිපත්තිමය පිළිබඳ අවස්ථාවාදය සේ ආගමෙන් පිටමත් කරන කරුණක් නොවන අතර, එයද මහා පාපයෙන් එකකි.

83-නබි මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසූ බව අබ්දුල්ලාහ් බින් අමර් (රලි) මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

කවරෙක් මත ගුණාංග හතරක් තිබේද, ඔහු පැහැදිලි අවස්ථාවාදියෙකි. තවද, කවරෙක් මත මෙයින් එක් ගුණාංගයක් හෝ තිබී එය ඔහු අත්හරින තෙක් අවස්ථාවාදයේ එම ගුණාංගය ඔහු මත රැඳී පවතී. ඒවා ඔහු විශ්වාස කළේනම් ද්‍රෝහිකම් කරයි. ඔහු යමක් ප්‍රකාශ කළේනම් අසත්‍ය පවසයි. ඔහු ගිවිසුමක් කළේනම්, එය බිඳ දමයි. ඔහු තර්ක කළේනම්, පාපයෙහි යෙදෙයි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදානම් අත්හරිගත කරුණු

අවස්ථාවාදය විවිධ වර්ග හා කරුණු මත පවතී. මෙහි සඳහන් කළ ඇත්තේ සළකුණු කීපයක් පමණකි. මේවාට

අමතරව වෙනමදීන්ගේ ගුණාංග නව කිපයක් ඇත්තේය. මිනිසුන් අවස්ථාවාදයේ විවිධාකාරයෙන් සිටිති. එනම්, සම හරුන් ස්වල්ප අවස්ථාවාදයෙන්ද, තවත් සමහරුන් අධික අවස්ථාවාදයෙන්ද, වෙනත් සමහරුන් මුළු අවස්ථාවාදයෙන්ද සිටිති.

ගිවිසුම් කරන කළු වංචා කිරීම තහනම්ය. එය අවස්ථා වාදීන්ටම අයත් විශේෂ ගුණාංගයකි. යම් කරුණක් ගැන තර්ක කරන කළු සත්‍යයට පටහැනිව කථා කිරීමද තහනම්ය. එය අවස්ථාවාදය හා ආගම කෙරෙහි නොසැලකිලි කම ඇති බවට තහවුරු කරයි.

84-නභිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා පැවැසු බව අනස් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අන්සාර්වරුන් ප්‍රියකිරීම විශ්වාසයේ සලකුණකි. අන්සාර් වරුන් අප්‍රිය කිරීම අවස්ථාවාදයේ සලකුණකි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අන්සාර්වරුන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පැහැදිලිකර ඇත. ඊමාන (විශ්වාස)යට සලකුණු සහ ලක්ෂණ කිපයක් ඇත්තේය. එසේම, අවස්ථාවාදයටද සලකුණු හා ලක්ෂණ කිපයක් ඇත්තේය. අන්සාර් යනු නභිතායක මුහම්මද (සල්) තුමා මක් කාමෙන් සිට මදිනාවට හිප්රත් (හැර) ගිය අවස්ථාවෙහි එතුමාට උදව් උපකාර කළ අයට ඉස්ලාමය කළ නාමයකි. මෙම නාමය අල්කුර්ආනය හා නභිතායක තුමාගේ වදන් වලද සඳහන්ව පවතී.

මිනිසුන් කළ ක්‍රියාවන් හා මවුහු මුහුණදුන් පීඩාවන් අනුව ඉස්ලාමිහි මවුන්ගේ උස් හා පහත් තත්ත්වය පවතී. නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාට උදව් කිරීම මගින් අන් සාර්වරූත් මෙම ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත්වූහ. මෙමගින් ඉස්ලාම් ආගමට උපකාර කරන්නාන් ප්‍රිය කිරීමද රමානයේ එක් අංගයක් බව සනාථවේ.

එසේම හදවතෙන් සිදුවන කුසල් ක්‍රියාවන්ද රමානයේ අංගයෙකි. රමාන් යනු කුසල් ක්‍රියාවන් හෙයින් මිනිසුන් අතර එය උස් හා පහත් තත්ත්වයෙන් පවතී. එනම්, කුසල් ක්‍රියාවන් අනුව මිනිසාගේ රමානය සමහර අවස්ථාවල උසස් වේ. තවත් සමහර අවස්ථාවල පහත් වේ. ප්‍රිය කිරීම සහ අප්‍රිය කිරීම කුලිය සහ දඩුවම ලබා දෙන ක්‍රියාවන්ය.

දේව ප්‍රතික්ෂේපයෙහි උස්, පහත් තත්ත්වය

85-නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව අඛදුල් ලාහ් බින් මස්උද් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මුස්ලිම්වරයෙකුට බැණීම පාපයකි. මහුව සාතනය කිරීම (දේව) ප්‍රතික්ෂේපයෙකි.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබී වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්තයා තමා නොදැන සිටින ආකාරයෙන් තමාගේ කුසල් ක්‍රියාවන් විනාශවී දැයි බියවිය යුතුයි. සමහර විද්වතුන් 'ආගමෙන් පිටමත් කරන සැබෑ ප්‍රතික්ෂේපය

(කුරුස) මෙහි සඳහන් කර නොමැති අතර, තදෙන් අව වාද කිරීම සඳහා ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යන වචනය භාවිතා කර ඇත' යනුවෙන්ද, තවත් සමහර විද්වතුන් 'කවරෙක් මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කළ හැකි බව අනුමත කරමින් සාතනය කරන්නේද, ඔහුට (ධර්මයෙන් පිටමත් කරන) ප්‍රතික්ෂේපය යොදවනු ලැබේ' යනුවෙන්ද පවසති.

මහා පාප ක්‍රියාවන් මිනිසාව මහා පාපියෙක් ලෙස පත් කරන බව මෙහි සඳහන්වේ. ඔහු මුස්ලිම්වරයෙක් වුවත්, ඔහු කළ මහා පාප ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් ඔහු මහා පාපියෙක් ලෙසට පත්වේ.

මුස්ලිම් වරයාගේ නම්බුව රැකීම සඳහා ඔහුට බැණ වැදීම තහනම්ය. කේළාම් කීම, නින්දා කිරීම, ශාප කිරීම හා විකටකම් කිරීම යනාදීන්ද මෙම තහනමෙහි අන්තර් ගතව පවතී. එසේම, මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කිරීමද තහනම්ය.

මුස්ලිම් වරයෙකුට සාතනය කිරීමට හැකි බව අදහස් කරන්නා කාෆිර් (දේව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නා)ය. මෙය කෙටි වදනක් වුවත්, නඛිත්යක තුමාගේ භාෂා මෛලය අඩංගු ගැඹුරු හා විශාල අර්ථ ලබා දෙන වදනකි. මෙය (කුඩා) වැඩි දෙකකින් සමන්විත කොටස් දෙකක් වුවද, මෙහි නීතිරීතින් අධික වශයෙන් අන්තර්ගතව පවතී.

මහා පාපයෙන් මුක්තවීමට කැරි නොවීම

88-බදර් සුද්ධයට සහ අකතා ගිවිසුම කළ අවස්ථාවට සහභාගිවූ නායකයෙක් වූ උබාදා බිත් සාමිත් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

තම ශ්‍රවකවරුන් පිරිසක් පිරිවරා සිටි එක් අවස්ථාවක නභිනායක මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙසේ පැවැසීය.

මබලා කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන බවද, සොරකම් නොකරන බවද, දුරාවාරයෙහි නොයෙදෙන බවද, මබලා ගේ දරුවන් සානනය නොකරන බවද, මබලාගේ ඇත් හා කකුල් අතරෙහි කාල්පනික දොස්පද නොගොතන බවද, කිසිදු කුසල් ක්‍රියාවන්හි හෝ වෙනස්කම් නොකරන බවද මා වෙත දිවුරුම් ප්‍රකාශ කරන්න.

මබලාගෙන් කවරෙක් ඒවා ඉටු කරන්නේද, ඔහුට අල් ලාහ්ගෙන් කුලිය ලැබේ. කවරෙක් හෝ මේවායින් කුමක් හෝ කර, (ඒ සඳහා) මෙලොවෙහි දඩුවමකට ලක්කරනු ලැබේ නම්, එය ඔහුට ප්‍රතිකාරයක් බව පවතී. කවරෙක් මේවායින් කුමක් හෝ කර, පසුව අල්ලාහ් එය වසං කළේ නම්, ඔහු අල්ලාහ්ගේ වගකීමෙන් සිටී. ඔහු කැමැතිනම්, ඔහුට සමාව ලබා දෙයි. නැතහොත්, ඔහුට දඩුවම් කරයි.

එහෙයින්, නභිතුමාගේ මෙම ප්‍රකාශය අනුව අපි මෙම කරුණු කෙරෙහි එතුමා වෙත දිවුරුම් ප්‍රකාශ කළෙමු.

(මුලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

අවස්ථා හා ස්ථාන අනුව නඛිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත කෙරෙන දිවුරුම් ප්‍රකාශය විවිධව පවතී. සැම දේ අතර වැදගත්ම කරුණුනම් ඒකදේව වාදයකි. ඉමහත් පාපයනම් අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමකි. සොරකම් කිරීම මහා පාපයක් බැවින් එය තහනම්ය. එසේම, දුරාවාරයෙහි යෙදී මද මහා පාපයක් බැවින් එය සමාජයටම තහනම්කර ඇත. දිළිඳුකමට බියවී දරුවන් සාතනය කිරීම අඥාන කාලයේ ක්‍රියාවක් බැවින් එය වළක්වා ඇත.

එසේම, බොරු කීම හා දොස්පද කීමද තහනම්ය. යහ පත් කරුණු කෙරෙහි පමණක් කිකරුවිය යුතුය. යහපත් කාර්යවල (නඛිතායක තුමාට) වෙනස්කම් කිරීම තහනම්ය. කුසල් ක්‍රියාවන්ට අදාළ කුලිය අල්ලාහ්ගෙන් හැර අන් අය ගෙන් අපේක්ෂා කළ නොයුතුය. මිනිසා තමාගේ ක්‍රියාවන් මගින් අල්ලාහ්ගේ දායාදයන් ලබා ගත යුතුය. අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමද ක්‍රියාවකි. පාපයක් නොකර වැළකී සිටින්නාට එයින් වැළකී සිටීමට හා එයින් වැළකීම සඳහා ඉව සීමෙන් සිටීමට අල්ලාහ් කුලිය ලබා දෙයි.

පාපයන් වෙනුවෙන් ලබා දෙනු ලබන දඩුවම් මිනිසාට පවිත්‍ර කිරීමක් හා එම පාපයට ප්‍රතිකාරයක් බවට පත්වේ. මිනිසාට සිදුවන පීඩාවන්ද එසේම පවතී. දඩුවමට අදාළ පාපයක් කළ තැනැත්තා දඩුවම ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරි පත්වීම අනවශ්‍යයකි. නමුදු මහු එම පාපය ප්‍රසිද්ධ නොකර ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් පාපොච්චාරණය කළ යුතුය. මහා පාපයන් කළ අය අල්ලාහ්ගේ පැවැත්මෙහි රැඳී සිටිති.

මහු කැමැති නම්, දඩුවමට ලක් කරයි. නැතහොත් මහුට කමා කරයි.

මහා පාප ක්‍රියාවක් කළ මුස්ලිම් වරයා එය අනුමත බව නොසලකා සිටින තෙක් ඒකී හේතුවෙන් මහු කාෆිර් බවට නොපත්වේ. මහා පාපයන් කළ අය නරකාදියෙහි පිවිසෙන අතර, පසුව මහුගේ ඒක දේවත්ව විශ්වාසය හේතුවෙන් එයින් පිටමත් කරනු ලැබේ. කුසල් ක්‍රියාවන් ර්මානයට අදාළ කරුණුය. අල්ලාහ්ට කිකරුවීමෙන් පුද්ගලයෙකුගේ ර්මානය වැඩිවේ. මහුට වෙනස්කම් කිරීමෙන් එය අඩුවේ.

87-අබුදර් (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

මම නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමා වෙත පැමිණියෙමි. එකළ එතුමා නින්දයෙහි පසුවිය. එතුමා මත සුදු පැහැති ඇඳුමක් තිබින. (මම ආපසු හැරී ආවෙමි.) පසුව, නැවත එතුමා වෙත පැමිණිමි. එකළද එතුමා නින්දයෙහි පසුවිය. (මා නැවත හැරී ආවෙමි.) පසුව, නැවත මම එතුමා වෙත පැමිණිමි. එකළ එතුමා අවදිව සිටියේය. මම එතුමා අභියස හිඳ ගත්තෙමි.

එකළ එතුමා ‘කවරෙක් වන්දනාමානය කිරීමට සුදුසු ස්වාමියා අල්ලාහ් හැර අන් කවරෙක් හෝ නොමැති බව ප්‍රකාශ කර පසුව මහු එම ස්ථාවරයෙහිම නැසී ගියේනම්, මහු ස්වර්ගයට පිවිසේ’ යනුවෙන් පැවැසීය. එකළ මා ‘මහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්ද, මහු සොරකම් කළත්ද?’ යැයි විමසිමි. එයට එතුමා ‘මහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්, මහු සොරකම් කළත් ස්වර්ගයට පිවිසේ’ යැයි පැවැසීය. මම නැවත ‘මහු දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්ද මහු සොරකම් කළත්ද?’ යැයි

විමසිමි. එකළද එතුමා ‘මහා දුරාවාරයෙහි යෙදුනත්, සොර කම් කළත් ස්වර්ගයෙහි පිවිසේ’ යනුවෙන් තුන් වතාවත් පැවැසීය. සිව්වන වතාවේ එතුමා ‘අබුදර්ගේ නාභයෙහි පස් බද්ධවුවත්’ යනුවෙන් පැවැසීය.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

තම සමාජය කෙරෙහි පවතින නභිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ කරුණාව හා ප්‍රේමය මෙහි සනාථකර ඇත. මහා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නා එය අනුමත බව නොසලකන තෙක් කාගිරිවරයෙකු ලෙසට නොපත් වේ. ඒකදේව වාදීන් අතර සිටින පාපීන්ගේ රුද්‍රම් ස්ථානය ස්වර්ගයෙකි. නියතව, ඒකදේවවාදය මහා පාපයන් විනාශ කරන ආයුධයකි. ආගමෙන් පිටමත්වීම කුසල් ක්‍රියාවන් විනාශ කරයි.

මිනිසාගේ ක්‍රියාවක් එකී නිමාව අනුව නිගමනය කරනු ලැබේ. යම් කරුණක් පිළිබඳව සැකයක් මතුවූ කළ ඒ ගැන විඳිවතුන්ගෙන් විමසීමටද, එය පැහැදිලි නොවී කල බලයකට පත්වූ කළ නැවත නැවත විමසීමටද හැක. අර මුණ පැහැදිලිවීම සඳහා සමහර වචනවලින් සිසුන් දිරිගැන්වීම කළ හැක.

නිර්දේශ කිරීම

88-අබුහුමෙරරා (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

අබුහුමෙරරා (රලි) තුමා තඹ මුහම්මදු (සල්) තුමාගෙන් ‘අල්ලාහ්ගේ දූතවරයාණනි පරලොව දිනයෙහි මබතුමාගේ

නිර්දේශයට මිනිසුන් අතර සුදුසු අය කවරෙක්ද?' යනුවෙන් විමසීය. එයට එතුමා 'අහෝ අබ්‍රහුමෙරරා, නඛිවදන් ගැන බබට ඇති උනන්දුව මම දකින හෙයින් මේ පිළිබඳව ප්‍රථම වරට බබ හැර අන් කවරෙක් හෝ නොවිමසනු ඇති බව සිතාගෙන සිටියෙමි' යනුවෙන් කී නඛිතුමා 'කවරෙක් තම හදවතෙහි පිරිසිදු වේතනාවෙන් ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ් යනු වෙන් පවසන්නේද, පරලොව දිනයෙහි මාගේ නිර්දේශයට සුදුසු වන්නයා මහුමය' යැයි ප්‍රකාශ කළේය.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

ඒක දේවවාදීන් මවුහු මහා පාප ක්‍රියාවන්හි යෙදුනත්, නඛිනායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ නිර්දේශයට සුදුස්සන් වෙ. නමුදු අවස්ථාවාදීන්ට එතුමාගේ නිර්දේශය නොලැබේ. මන්ද යත්, මවුහු ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහ් යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළත්, එය පවිත්‍ර වේතනාවෙන් හා සත්‍යභාවයෙන් ප්‍රකාශ නොකරයි. නඛිනායක තුමාගේ නිර්දේශය එතුමාගේ සමාජයට ලැබෙන බව මෙහි සනාථ වෙ.

ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහ්හි විශේෂත්වය මෙහි සඳහන් කර ඇත. එය සෑම ක්‍රියාවන්ටම පදනමකි. මෙහි දැනුම් ඥානය හා නඛිවදන් කෙරෙහි උනන්දුවීමේ ශ්‍රේෂ්ටත්වය පැහැදිලි කර ඇති අතර, අබ්‍රහුමෙරරා (රලි) තුමාගේ විශේෂත්වය හා නඛිවදන් පිළිබඳව එතුමාට ඇති උනන්දුවද සඳහන්කර ඇත.

විශ්වාසීන් ස්වර්ගයෙහි ස්වාමියා බැහැදැකීම

89-නඛිතායක මුහුම්මදු (සල්) තුමා පැවැසූ බව පිරි (රලි) තුමා මෙසේ වාර්තා කරන්නේය.

ඔබලා මෙම හඳු කිසියම් තදබදයකින් තොරව දකින සේ නියත වශයෙන්ම, ඔබලා ඔබලාගේ ස්වාමියාවද දකිති. ඉර උදාවීමට පෙර (ෆජ්ර්) සලාතය ඉටුකිරීමට වඩා හා ඉර බැසීමට පෙර (අස්ර්) සලාතය ඉටු කිරීමට වඩා (ඔබලාගේ වෙනත් කාර්යයන්) අභිබවා නොයාමට (වගබලාගත) හැකි නම්, ඒවා ඉටු කරන්න.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නබි වදනෙහි අත්තර්ගත කරුණු

විශ්වාසීන් පරලොව දිනයෙහි තම ස්වාමියාව බැහැ දකින බව මෙහි සනාථවේ. ඔවුන් තම ස්වාමියාව හඳු දකින සේ දැකීම යනුවෙන් උපමාකර ඇත්තේ එසේ පැහැදිලිව දැකීමට හැකි යන අර්ථයෙනි. එසේ නොමැතිව අල්ලාහ් හඳුට සමානව සිටින අර්ථයකින් නොවේ. මෙවැනි උණනාවන් කෙරෙහි අල්ලාහ් ඉතා උතුම් වන්තයාය. මෙසේ අල්ලාහ්ව බැහැ දැකීම පහසු කරන හේතූන් අතර සලාතය එකකි. සලාතය අතර ෆජ්ර් හා අස්ර් සලාතය ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨවේ.

කවරෙක් ෆජ්ර් හා අස්ර් යන ශීතල වේලාවේ ඉටුකරන සලාතයන් දෙක රුකවලදී ඉටු කරන්නේද, ඔහු ස්වර්ගයට පිවිසේ. මන්ද යත්, එම සලාතයන් දෙක නිදා ගන්නා හා කම්මැලිකම ඇතිවන වේලාවන්හි ඉටු කරන සලාතයන්ය.

යහකම් කිරීම සෑම කුසලටම හේතු බවට පත්වේ. අල්ලාහ් බැහ දැකීම උතුම් භාග්‍යයකි. අල්ලාහ් ඔහුගේ ගෞරවනීය මුහුණ බැහැ දැකීමේ භාග්‍යය අප සෑමට ලැබෙනු මැනවි.

90-නබි මුහම්මදු (සල්) තුමා ප්‍රකාශ කළ බව එතුමාගේ සමහර බිරිඳන් මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

මබලා මරණයට පත්වන තෙක් මබලාගේ ස්වාමියාව මබලාට බැහ දැකීමට නොහැක.

(මුලාශ්‍රය : මුස්ලිම්)

තඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

නියතව මෙලොවෙහි අල්ලාහ්ව බැහැ දැකීමට නොහැකි බවත්, පරලොවෙහි පමණක් ඔහුව දැකීමට හැකි බවත් මෙහි සනාථකර ඇත. ඔහුගේ විශ්වාසනීය මිනිසුන් ඔහුව බැහ දකින අතර, ඔහුගේ සතුරන් වූ කාෆිර්වරුන් ඔහුව නොදකිති. පරලොවෙහි අල්ලාහ්ව දැකිය නොහැකි බවට වැරදි සහගත මත දරන්නන් මෙහි හෙළා දැක ඇත. මන්ද යත්, විශ්වාසීන් මරණයෙන් පසු අල්ලාහ්ව බැහ දකින බව මෙහි තහවුරුකර ඇත.

91-අබු සර්ද් අල්කුද්රි (රලි) තුමා වදනක් මෙසේ වාර්තා කරන්නෝය.

නබිතායක මුහම්මදු (සල්) තුමාගේ කාලයේ සමහරුන් 'අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, පරලොව දිනයේ අප ස්වාමියාව අපි බැහ දැකිය හැකිද?' යනුවෙන් විමසූහ. එකළ නබිතායක තුමා 'ඔව්' යැයි පවසා 'වළාකුල නොමැති මධ්‍යම දහවල් කාලයේ ඉර දැකීමට මබලා ශ්‍රමයට ලක්වන්නේද?'

(එසේම) වළාකුල නොමැති පසලොස්වක රාත්‍රියේ හඳ දැකීමට බලා ග්‍රමයට ලක්වන්නේද? යනුවෙන් විමසිය. එයට ඔවුහු ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයානෙනි, අපි ග්‍රමයට ලක් නොවන්නෙමු’ යනුවෙන් කීහ. පසුව තබ්තුමා ‘(ඉර හා හඳ) මේවා දෙකෙන් එකක් දැකීමට බලා ග්‍රමයට නොපත්වන සේ පරලොවෙහි අල්ලාහ්ව බැහ දැකීම සඳහාද බලා ග්‍රමයට නොපත්වෙති.

පරලොව දිනය පැමිණ වීට දැනුම් දෙන්නෙක් ‘සියළුම සමාජයන්ම ඔවුනොවුන් වන්දනාමානය කළ දේ(වියාව)ය ලුහුබැඳමින් යනු’ යැයි දැනුම් දෙයි. එකළ අල්ලාහ් හැර පිළිම හා බිලිදෙන අල්තාර (ස්වාමීන් ලෙස) වන්දනාමානය කළ සැමදෙනා නරකාදියෙහි වැටීහි. අවසානයේ යහපතූන්, අයහපතූන් හා වෙදකාරීන්ගෙන් අල්ලාහ්ටම වන්දනාමානය කළ අය පමණක් ඉතිරිව සිටිති.

පසුව යුදෙව්වරුන් කඳවා ‘බලා වන්දනාමානය කරමින් සිටියේ කවරෙකුද?’ යනුවෙන් විමසුකළ ඔවුහු ‘අපි අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා වූ උසෙර්ට වන්දනාමානය කරමින් සිටියෙමු’ යැයි පවසති. ‘බලා බොරු කියන්නෝය. අල්ලාහ්ට කිසියම් බිරිඳක් හෝ දරුවක් හෝ නොමැත. පසුව ‘බලාට අවශ්‍ය කුමක්ද?’ යනුවෙන් ඔවුන්ගෙන් විමසු කළ ඔවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනි, අපි පිපාසයෙන් සිටින බැවින් අපට පානීය ජලය ලබා දෙන්න’ යනුවෙන් අසති. එබැවින්, ඔවුන්ට ජලය කරා සංඥා කෙරේ. පසුව බලා ජලය පානය නොකළේද? යැයි ඔවුන්ගෙන් විමසා නිරය දෙසට ඔවුන් රැස්කෙරේ. එකින් එක ගෙවෙන එම අපාය(යෙහි ගින්න) මිරිගුව ලෙස ඔවුන්ට දර්ශණයවේ. පසුව ඔවුහු එහි වැටෙති.

පසුව කිතු බැතිමතුන් කඳවා ‘බලා කවරෙකුට වන්දනාමානය කරමින් සිටියේද ?’ යැයි විමසූ කළ ඔවුහු ‘අපි අල්ලාහ්ගේ පුත්‍රයා වූ මසීහ් (ජේසුස් වහන්සේ)ට වන්දනාමානය කළ බව පවසති. ‘බලා බොරු කියන්නෝය. අල්ලාහ්ට කිසියම් බිරිඳක් හෝ දරුවක් හෝ නොමැත. පසුව ‘බලාට අවශ්‍ය කුමක්ද ?’ යනුවෙන් ඔවුන්ගෙන් විමසුවිට ඔවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනි අපි පිපාසයෙන් සිටින බැවින් අපට පානීය ජලය ලබාදෙන්න’ යනුවෙන් අසති. එබැවින්, ඔවුන්ට ජලය කරා සංඥා කෙරේ. පසු බලා ජලය පානය නොකළේද ? යැයි ඔවුන්ගෙන් විමසා නිරය දෙසට ඔවුන් රැස්කරනු ලැබේ. එකින් එක ගෙවෙන එම අපාය(යෙහි ගින්න) මිරිගුව ලෙස ඔවුන්ට දර්ශණයවේ. පසුව ඔවුහු එහි වැටෙති. අවසානයේදී අල්ලාහ්ට නැමදුම් කළ යහපතූන් හා අයහපතූන් පමණක් ඉතිරිව සිටිති.

විශ්වය නිර්මානය කළ අල්ලාහ් ඔවුන් පෙර දැක රූපයට සමාන රූපයෙන් ඔවුන් ඉදිරියෙහි පැමිණ ‘සැම සමාජයන්ම ඔවුනොවුන් වන්දනාමානය කළ අය අනුගමනය කරමින් පිටත්වූහ. බලා මෙහි රැඳී සිට බලාපොරොත්තු වන්නේ කුමක්ද ?’ යැයි විමසයි. එයට ඔවුහු ‘අප ස්වාමිනි, ලොවෙහි අපි ඔවුන්ට ඉතා අවශ්‍යවුවත් ලෙස සිටියත්, අපි ඔවුන් සමග එක්ව නොසිට ඔවුන්ගෙන් ඉවත්වී සිටියෙමු. (එනම් අපි දැන් ඔවුන් සමග කෙසේ එක්ව සිටිය හැකිද ?)’ යනුවෙන් පවසති. එකළ අල්ලාහ් ‘බලාගේ ස්වාමියා මෙය’ යනුවෙන් පැවැසුවිට ඔවුහු ‘බලාගේ උවදුරුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් ආරක්ෂා පතන්නෙමු. අපි අල්ලාහ්ට කිසිවක් හෝ ආදේශ නොකරන්නෙමු’ යැයි (දෙවරක් හෝ තෙවරක්)

කියති. අවසානයේ ඔවුන්ගෙන් සමහරුන් එතැනින් පිටත් වීමට පවා සූදානම් වෙති.

පසුව අල්ලාහ් ‘ඔබලා වෙන ඔබලාගේ ස්වාමියාව හඳුනා ගැනීමට හැකි කිසියම් සලකුනක් හෝ ඇත්තේද ?’ යනුවෙන් විමසයි. එයට ඔවුහු ‘ඔව් ඇත්තේය’ යනුවෙන් පවසති. වහාම අල්ලාහ් ඔහුගේ විලාස සිට සිය තිරය ඉවත් කරයි. (පසුව) ලොවෙහි ස්වයං මනාපයෙන් අල්ලාහ්ට හිස නමා වන්දනාමානය කළ අයට (පමණක්) එම අවස්ථාවෙහි හිස නමා වන්දනාමානය කිරීමට අවසරය ලබා දෙයි. (දුර් නාමයට) බියවීමෙන් හා මිනිසුන්ට පෙන්වීමෙන් ලොවෙහි හිස නමා අල්ලාහ්ට නැමදුම කළ අයට අල්ලාහ් ඔවුන්ගේ පිට කොන්ද නැවීමට නොහැකි තත්ත්වයට පත් කරයි. එයින් ඔවුහු හිස නමා වන්දනාමානය කිරීමට තැත් කරන සෑම අවස්ථාවන්හිම ඔවුහු පෙරළා වැටෙති.

හිස නමා වන්දනාමානය කළ අය ඔවුන්ගේ හිස් ඔසවා බලති. එකළ අල්ලාහ් ඔවුහු ඔහුව ප්‍රථමයෙන් දිව් රූපයෙන් දර්ශණයකර, ‘ඔබලාගේ ස්වාමියා මමය’ යනුවෙන් පවසයි. ඔවුහුද ‘අප ස්වාමියා ඔබමය’ යනුවෙන් පවසති.

පසුව, අපාය මත පාලමක් ඉදිකරනු ලබන අතර, එහි නිර්දේශ කිරීම සිදු කෙරේ. එකළ ඔවුහු ‘අහෝ ස්වාමිනි, අපව රැකගන්න. අපව රැකගන්න’ යැයි කියන බව තබි නායක තුමා පවසන්නේය.

එතුමාගෙන් අල්ලාහ්ගේ දූතවරයාණෙනි, පාලමක් යනු කුමක්ද ? යැයි විමසූ කළ එතුමා ‘එය ලිස්සන එකකි. එහි යකඩ කොකු හා නළුද්‍ර ප්‍රදේශයේ ලැබෙන සරදාන් යනු

ගාස්තුවක් කටු ඇත්තේය. විශ්වාසීන් (තමන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව) ඇස් පිය හෙලන මොහොතේදී, අකුණ වෙගයෙන්ද, සුළඟ වෙගයෙන්ද, සිසුව දුවන අශ්වයන්ගේ වෙගයෙන්ද එය පසුකරමින් පිටත්වෙති. මෙලෙස සමහරුන් එයින් රුකවරණය ලබති. තවත් සමහරුන් එකී කොකු වලට හා කටුවලට අසුවී සිටිති. වෙනත් සමහරුන් අපාය තුළ තල්ලුවී වැටෙති. අවසානයේදී විශ්වාසීන් අපායෙන් සිට නිදහස් වෙති.

මාගේ ප්‍රාණය කවරෙකුගේ අතෙහි පවතින්නේද, එම ස්වාමියා මත දිවුරා කියමි. එම විශ්වාසීන් අපායෙහි වැටී සිටින තම සහෝදරයන් වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත කරන පැමිණිල්ලට වඩා මඟලාගොත් කවරෙක් හෝ ලොවෙහි අප රාධයක් කළ අයගෙන් තම අයිතිවාසිකම ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් අල්ලාහ් වෙත දැඩි ලෙස පැමිණිලි නොකරති. ඔවුහු අපායේ සිටින තම සහෝදරයන් වෙනුවෙන් ‘අහෝ, අප ස්වාමිනි, ඔවුන් අප සමග සලාතය ඉටු කළහ. උපවාසයෙහි යෙදුනාහ. හප් කර්තව්‍යය ඉටු කළහ’ යනුවෙන් කියති. එකළ ‘ඔබලාට හඳුනන අය අපායෙන් සිට පිටත් කරන්න’ යැයි ඔවුන්ට පැවැසේ. පසුව (අපායෙන් පිටමත් කරනු ලබන) ඔවුන් අපායට තහනම් කෙරේ. ඔවුහු දෙපාවන්හි අඩක් සහ දණහිස් දෙක දක්වා අපාය දුෂ්ට කළ අධික පිරිසක් අපායෙන් සිට පිටත් කරති.

පසුව ඔවුහු ‘අප ස්වාමිනි, ඔබ (පිටමත් කරන මෙන්) අණ කළ අය අතර කවරෙක් හෝ අපායෙහි ඉතිරිව නැත’ යැයි පවසති. එයට අල්ලාහ් ‘ඔබලා නැවත ගොස් කවරෙකුගේ හඳවනෙහි එක් දිනාර් ප්‍රමාණ කුසල් තිබෙන්නේද,

මහුවද අපායෙන් පිටත් කරන්න' යනුවෙන් පැවැසීමෙන් අනතුරුව මවුහු අධික පිරිස් අපායෙන් පිටමත් කරති. පසුව මවුහු 'අප ස්වාමිනි, ඔබ අණ කළ සෑම දෙනා අපායෙන් පිටත් කළේම' යැයි කියති. එයට අල්ලාහ් 'ඔබලා නැවත ගොස් කවරෙකුගේ හදවතෙහි අඩ දිනාර් ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද, මවුහුද පිටමත් කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. ඒ අනුව මවුහු අධික පිරිස් අපායෙන් පිටත් කරති. පසුව 'ස්වාමිනි, ඔබ අණ කළ අයගෙන් කවරෙක් හෝ ඉතිරි නොවන තරමට සෑමදෙනා පිටත් කළේම' යැයි මවුහු පවසති.

පසුව අල්ලාහ් මවුන් අමතා 'ඔබලා නැවත ගොස් කවරෙකුගේ හදවතෙහි අබ ඇට ප්‍රමාණයක කුසල් තිබෙන්නේද, මවුහුද පිටමත් කරන්න' යනුවෙන් පවසයි. පසුව 'ස්වාමිනි, ඔබ අණ කළ අයගෙන් කුසල් කළ කිසිවෙක් හෝ ඉතිරි නොවන තරමට සෑමදෙනා පිටත් කළේම' යැයි මවුහු පවසති.

පසුව අල්ලාහ් 'දේව දූතවරුන්, වක්තෘවරුන් හා විශ්වාස වන්තයින් නිර්දේශ කළහ. දැනට ඉතිරිව පවතින්නේ අසීමිත කරුණා වන්තයා වූ අල්ලාහ් පමණි' යනුවෙන් පවසා අපායෙන් සිට එක් මිටත් අහුරා එයින් කිසියම් කුසලක් හෝ නොකළ පිරිසක් පිටත් කරයි.

අගුරු බවට පරිවර්තනවී සිටින මවුන්ව අල්ලාහ් ස්වර්ග දොරටුවෙහි පිහිටා ඇති ජීව නදිය නම්වූ ගඟෙහි ගිල්වයි. එමගින් මවුහු ගලායන ගඟක ගොඩෙහි පැළවන බීජයන් සේ පිපිදී සිටිති.

බීජ ගල් සහ පැලෑටි වර්ග අසල පැළවීමද, ඒවා අතර, ඉර එළියෙන් වර්ධනයවන දේ කොළ හා කහ පැහැයෙන් හා සැවණැල්ලෙහි වර්ධනයවන දේ සුදු පැහැයෙන් තිබීමද බෙලා නොදුටු වේද ? යනුවෙන් නඛිතායක තුමා පැවැසූ විට සභාඛාවරුන් ‘අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෙනි, බෙතූමා මින් පෙර ගම්මානයක එවන් දක්කා ගෙන සිටි අයෙකු සේ පවසන්නේය ? යනුවෙන් කීහ.

එකළ නඛිතායක තුමා ‘ඔවුන් මුතු ඇට සේ පිටත්වෙති. ඔවුන්ගේ බෙල්ලේ ස්වර්ග වැසියන් බව හැඳින්වෙන වළලු මුද්‍රාවක් පවතී. ඔවුන් අල්ලාහ් විසින් අපායෙන් නිදහස් කළ අයවෙ. කිසියම් කුසලක් හෝ යහකමක් හෝ නොකළ ඔවුහු අල්ලාහ් ස්වර්ගයට ඇතුළු කළේය.

පසුව අල්ලාහ් ඔවුන් අමතා ‘බෙලා ස්වර්ගයෙහි ඇතුළු වන්න. එහි බෙලා දකින සෑම දේ බෙලාවට අයිතිය’ යනුවෙන් පවසයි. එකළ ඔවුහු ‘අහෝ අප ස්වාමිනී, ලොවෙහි කවරෙකුට හෝ ලබා නොදුන් භාග්‍යයන් අපහට බෙ ලබා දී ඇත්තේය’ යැයි පවසති.

එයට අල්ලාහ් ‘මේ සෑමව වඩා විශේෂ දෙයක් බෙලා වෙනුවෙන් මා වෙත ඇත්තේය’ යනුවෙන් පවසයි. එකළ ඔවුහු ‘අහෝ ස්වාමිනී, මෙයට වඩා විශේෂ දෙයක්ද ? එය කුමක්ද ? යැයි විමසති. එයට අල්ලාහ් ‘එය (බෙලා පිළිබඳ) මාගේ තෘප්තියකි. මින් ඉදිරියට මා බෙලා කෙරෙහි කෝප නොවන්නෙමි’ යනුවෙන් පවසයි.

(මූලාශ්‍රය : බුහාරි හා මුස්ලිම්)

නඹ වදනෙහි අන්තර්ගත කරුණු

විශ්වාස වන්නෙයින් පරලොව දිනයෙහි අල්ලාහ්ව බැහ දකින බවත්, ස්වාමියාට විලිඹ ඇති බවත් සනාථවේ. මෙය කිසියම් ප්‍රමාණ කිරීමකින් හා උදාහරණ කිරීමකින් තොරව නඹ වදනෙහි සඳහන් වේ.

අල්ලාහ් මෙසේ පවසන්නේය.

ඔහු හා සමනව කිසිවක් හෝ නොමැත. ඔහු ශ්‍රවණය කරන්නා හා දර්ශනය කරන්නාය.

(අල්කුර්ආන්-42:11)

අල්ලාහ් හැර වෙනත් ස්වාමිවරුන් පිළිගත් සෑම දෙනා නොමග ගිය හා මංමුළාවට පත්වූ අයවේ. පාපිත්වූ ඒක දේව වාදීන් නිරයෙහි සදා කාලික නොසිටිති.

මහා පාප ක්‍රියාවල යෙදූ අයට අල්ලාහ් කමා නොකළේ නම්, ඔවුහු දඬුවමට ලක්වීමට හැක. අන් අයට පෙන්වීම සඳහා ක්‍රියාවක යෙදීමේ විපාකය මෙහි සඳහන් වේ. එය සුළු අවස්ථාවාදයකි. අන් අයට පෙන්වීම සඳහා ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන්නා ඔහු සලාතය ඉටු කළත්, උපවාසයෙහි යෙදුනත් හා හඵ් කර්තව්‍යය ඉටු කළත් ඒවා නිශ්ප්‍රයෝජන වේ. ලොවෙහි කරන ක්‍රියාවන් හා එකී නීතිරීතින් සියල්ල නිගමනය කරනු ලබන්නේ ඒවාහි භාහිරත්වය අනුවය. එනමුත්, අභ්‍යන්තරත්වය පිළිබඳ වගකීම් අල්ලාහ් සතුව පවතී.

දේව දූතවරුන්, වක්තෘවරුන් හා විශ්වාස වන්නෙයින්ගේ නිර්දේශ කිරීම් පවතින බව සනාථ වේ. එසේම, අල්ලාහ්

තෘප්තිවන බවද ඔහු කෝපවන බවද මෙහි සනාථකර ඇත. ඔහු තම මහානුභාවයට ඔබින පරිදි තම ශ්‍රේම වන්තයින් කෙරෙහි තෘප්තිවන අතර, තම සතුරන් කෙරෙහි කෝප වේ. අපාය මධ්‍යයෙහි පාලමක් ඇති බවද මෙහි තහවුරු වේ.

මිනිසුන් ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් අනුව එම පාලම පසුකර ගෙන යති. අල්ලාහ්ට ඔහුගේ මහානුභාවයට ඔබින සහ නිර්මාණයන්ගේ රූපවලට සමාන නොවන රූපයක් ඇති බව මෙහි තහවුරුකර ඇත. මිනිසුන් තම ජීවිතයෙහි දැන සිටින කරුණු මගින් පරලොව හා සැඟවුණු කරුණු පිළි බඳව උදාහරණ කිරීමට හැක.

සරව බලධාරී අල්ලාහ් !

අප සැම රැක ගනු මැනව් ...

وَاللَّهُ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَحِبِّهِ وَسَلَّمَ .

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

පටුන

1-ඉස්ලාමය හා ඊමානය	7
2-ඉස්ලාමය කරා කැඳවීම	13
3-ඉස්ලාමිහි විශේෂත්වය	17
4-ඉස්ලාමිහි අනිවාර්ය කරුණු	28
5-ඉස්ලාමිහි විත්තයන් හා සලකුණු	30
6-ඒකදේවත්වය කෙරෙහි අණ කිරීම	34
7-ඒකදේවත්වයේ විශේෂත්වය	40
8-පාපකාර ඒකදේවවාදීන්ට අපාය නිත්‍යවීම	42
9-ආදේශ කිරීම පිළිබඳ අවවාදය	44
10-ඊමාන්හි විශේෂත්වය	50
11-ඊමානයේ ගුණාංග හා සලකුණු	52
12-ඊමානය අඩුවීම හා වැඩිවීම	61
13-ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහි කොන්දේසි	64
14-ලාභලාභ ඉල්ලල්ලාහි විශේෂත්වය	70
15-අල්ලාහ්ගේ නම් හා ගුණාංග	74
16-අල්ලාහ්ට අනවශ්‍ය ගුණාංග	95
17-අල්ලාහ්ගේ දේව දූතයන්	99
18-නබිතායක තුමාට වහි පහළවීම	100
19-වහි ආරම්භවූයේ කෙසේද ?	101
20-වහියෙහි බරපතලකම	109
21-වේශධාරීන්ගේ සලකුණු	112
22-දේව ප්‍රතික්ෂේපයෙහි උස් පහත් තත්වය	115
23-මහා පාපයෙන් මුස්ලිම්වරයෙක් කාලිජ නොවීම	117
24-රෙකමදාරු කිරීම	120
25-විශ්වාසීන් ස්වර්ගයෙහි ස්වාමියාව බැහැරකිරීම	122